UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Baldi Pervsini Commentariorvm In Pandectas Tomvs ...

Vndecim priores pandectarum libri hîc explicantur

Baldus

Lvgdvni, M.D.LVIII.

De iurisdictione omnium iudicum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-95903

Visual Library

Additio Baldi.

MAndata. In.§.ſi.tutores.qd de curatore ad litē. dic in Spe.de iuriſd.
om.iud.§.j.ver.qd de donatione curatoris ad litē.
℃ Item hic loquitur de donatione qd de ꝯfirmatio
ne vid.j.de ꝯfir.tu.l.tutores a patruo.Bal.℃ In gl.cā cognita
imo.dic vt no.in.d.l.ob es.ꝛ.C.qñ decreto opꝰ ñ eſt in ru. Bal.

ET ſi pretor ſit. Non dꝫ attendi dignitas ꝯmiſſarij ſꝫ dignitas ꝯmittētis i actu exercito vel exercendo vigore
cōmiſſiōis.h.d.℃ No.ꝙ nō dꝫ ꝯſiderari qualitas
inherēs ꝯmiſſario ſeu delegato ſꝫ q̄litas ꝯmittētꝫ ſiue ꝺlegātꝫ.

1 ☞ Confirmatio tutoris an poſſit delegari.
2 Delegatus ad cauſam an poſſit dare minori curatorem.

COgnitio eiꝰ. Cognitio ſuſpecti tutoris pōt delegari ſpecialiter imo etiam trāſit p delegationem gn̄alem. ℃ In
tex.ibi dederis.i.cōmiſeris.℃ Queritur hic vtrū ſi
cut pōt delegari cognitio ita poſſit delegari ipſa remotio vl' pu
nitio.Sol.vt hic per doc.ꝛ vide Cy.C.vbi pe.tu.l.j.C.de ſuſpe.
1 tu.l.ſi.p Cy.in vlt,q.C.arb.tute.l.qd p eundē.℃ † Sed nunqd
pōt delegari cōfirmatio tutoris ſicut infirmatio dic vt no.Jac.
in.l.tutores.de cōfirma.tu.ad de qd no.p eundē in.l.multo.§.tu
2 torū.j.ꝺ tutelis. ℃ † Extra q̄ro vtrū iudex delegatus ad cau
ſam poſſit dare minori curatorem ad illā litē dubitatio eſt:quia
hoc venit incidenter ergo competit delegato.Sol.vt no.in ſpe.
de iu.om.iu.§.j.ver.qd de datione curatorū ad litē ꝛ facit de ad
mi.tuto.l.ſi.§.ſi.ꝛ extra de iudi.c.vlt.lib.vj.

Ut poſſeſſio. Primū decretū eſt delegabile quo
ad authoritatem p̄nunciādi.h.d.
tex.ſꝫ non quo authoritatem realiter immittēdi.h.d.gl.ꝛ eſt rō
qꝛ authoritas immittendi eſt annexa territorio.vt.j.de bo.au.
iudi.poſ.l.cū vnꝰ.§.is q.ꝛ ideo reqrit iuriſdictionē ordinariaꝫ.
vt in.l.vlt.C.vbi.ꝛ apud quos,in rōne.ſui.Uel ſumma ſic p̄nū
ciatio tenute pōt delegari.h.d.tex.ſed datio tenute nō.h.d.gl.
ergo iſti actus ſunt ſeparati qꝛ primo p̄nūciat de mittēdo,ſecū
do cōmittit qd detur tenuta.p̄mus actꝰ pōt fieri p delegatum
ſcdo nō.℃ In tex.ibi poſſidere.i.in poſſeſſiōe eſſe ex primo de
creto quod examina.vt no.in.l.iubere. Bald.

Additio Baldi.

COgnitio. Jus dādi tutores non compe
tit rōne iuriſdictionis ſed cō
miſſionis facte per legem vt no.Cy.C.qui petāt tu.
l.j.Et idem forte de iure remouēdi.de hoc vide addi:
Ja.bu.C.ſi tu.nō geſ.l.j.ꝛ vide.C.de ſupec.tut.l.ſi.in vlt.q.ꝛ Cy.
C.arbi.tu.l.qcqd.℃ In glo.mādari pōt in.ſi.Et ē rō:quia miſ
ſio non cōſiderat per reſpectū ad perſonas ſed per reſpectū ad
territoriū vt.l.cū vnus.§.is qui.de bo.auto.iudi.poſ.ſed delega
tus nō habet territorium:qꝛ tūc eſſet ordinarius.Sed cogni
tio cōſiderat per reſpectū ad perſonas ꝯtra quas trāſit iuriſdi
ctio.Bal.℃ Itē aduerte cū hac glo.cōcordat gl.in.l.j.ꝛ.ij.j.de
iuriſd.om,iu.ꝛ in aut.de exhi.re.§.ſi vero.Sed glo.que eſt in.l.
iubere cauere.ſubdiſtinguit,aut loquimur de miſſione reali ꝛ
tunc tam miſſio ex primo decreto q̄ ex ſcdo eſt mixti iperij.aut
de p̄nunciatione de mittendo ꝛ tunc refert aut de mittēdo ex
p̄io.ꝛ eſt iuriſdictionis.aut de mittendo ex ſcdo ꝛ eſt mixi im
perij.Et ex hoc infert ꝙ miſſio realis non pōt delegari ſed ver
balis p̄nūciatio ex p̄io ꝺlegari pōt ex ſcdo nō vt.l.iij.§.duas.
Doc.dicūt ꝙ cognitio ꝛ p̄nunciatio ꝛ miſſio ſunt mixti impe
rij.vt.l.iubere mixti imperij dico delegabilis quo ad cognitionē
tam ex p̄io q̄ ex ſcdo vt hic.Ibi poſſidere iubeat ꝯiūcta.l.iij.§.
genera.de acqui.poſ.ſed indelegabilis quo ad miſſionē rei fal
lit in prima miſſione q̄ fit ex cā dāni infecti q̄ magiſtratibꝰ mu
nicipalibꝰ pōt delegari:qꝛ de conſcientia legis fit p celeritatē q̄
cauſa deſiderat vel ſunt in hoc magiſtratus municipales ordi
narij ex cōmiſſione legali.i.ex edicto.vñ ſecꝰ eſſet in miſſiōe in
cā legatorū.l.ea que.§.ſi.ad municipalē, ꝛ iſtud tene. Bal.

MAndatam ſibi. Delegatus non dele
gat ꝛ minimum impe
rium eſt delegabile.h.d.℃ In tex,ibi nulla eſt.i.non
poſſet effectualiter exerceri. Bal.

℃ De officio aſſeſſorum. Rubrica.

OMne officium. ℃ In gl.cōuentionalibꝰ
no.ꝙ nō dꝫ recipi libellꝰ ineptꝰ imo dꝫ dilace
rari.ꝛ vide ꝙ no.Jac.j.de iniurijs.l.pretor.§.
preterea.℃ Sed qd ſi petitio eſt inepta proba
tio apta.an pōt reus cōdemnari dic vt not.in
ſpe.de iuriſ.om.iu.§.deſeruit.verſi.quid ſi libellum.℃ Quid ſi
ſuper articulis formatis male ſunt teſtes recepti vtruꝫ poſſunt
probare.dic vt no.in ſpe.de teſte.§.j.ver.qd ergo ſi capitula.ꝛ
de iſtis duabꝰ qōnibꝰ not.extra de iudi.examinata in nouella.
facit de elec.i.c.cōſtitutꝰ.℃ In.gl.l.generalibꝰ i ſi.no.ꝙ dāni
menta debēt fieri ex parte magiſtratuū vl' ex parte ptātū.ꝙ no.

Additio Baldi.

1 ☞ Laicus an poſſit eſſe aſſeſſor epiſcopi.
2 Laicus an cogatur ſuſcipere delegationem epiſcopi.
3 Conſultor in cauſa cuius expenſis.

OMne. Utrū aſſeſſor in cauſa ſpirituali aſſum
ptus debeat eligi de conſenſu partiuꝫ
dicit Inn.ꝙ dꝫ reqri cōſenſus de officio de lega.ſup
queſtionum in.gl.ex quo em̄.Secus ſi generaliter aſ
1 ſumit qꝛ ibi non eſt aduerſarius Bal.℃ † Item an laicꝰ pōt eſ
a ſe aſſeſſor[a] epi.† Itē an cogatur ſuſcipere delegationē epi. Itē
2 an poſſit eſſe arbiter i ſpiritualibꝰ vid p arch.xvj.q.j.plures qd
de clico ꝯiugato an pōt cognoſcere de cā ſpūali dic p arch.xvij.
q.ij.dudū ꝛ vide p archi.xcvj.di.bone rei.Bal.℃ In tex.libel
lus vide in ſpe.de libelli ꝯcep.§.x.iudex aūt.ꝛ in ſpe.de act.ſeu.
pet.§.ſequitur.ver.antepenul.vide quod not.Inn.extra de ele.
3 cū inter.R.ſeniorem.de officio vica.c.j.℃ In ſi.tex.vid.in ſpe.
de aſſeſſore.§.officium.Item cuius expenſis detur cōſultor in
cauſa.vide eo.ti.§.ſalarium.ver.quid ſi alter.vide.j.de iniurijs.
l.item pretor.§.preterea.ꝛ.§.j.per Jac. Bal.

SI eadē. ℃ Not.ꝙ p diuiſionē de vno p̄ſida
tu pñt fieri duo ꝛ tūc ille q remane
bit ſuper vno p̄ſidatu non reſpondebit coram alio
vt eſt Florētie:qꝛ ille eſt de vno epatu poteſt aſſidere
in alio epatu.ꝯ de bononia habes in aut.vt iud.ſine quo quo
ſuffa.§.iſtud ꝛ dic vt no.i.c.j.extra ne ſede vacā.℃ In glo.ſua
tñ ibi originalem cauſam.i.originem alicuꝰ ꝛ ſic eſt ar.ꝙ ſi ē cō
ceſſa repreſalia ꝯ florētinos ꝙ nō porrigat ad eos q ſe alio trā
ſtulerunt qꝛ lꝫ illi ſint originalr' florētini tñ potius eſt ſpectāda
cauſa domicilij.ar.huius.l.facit.j.de poſt.l.j.§.beſtias.ꝛ ita fuit
determinatū Padue ſm Cy.in add.facit ꝙ no.Ja.de are.in.l.
p̄uinciales.j.de x.ſig.ꝛ dic vt in tractatu repreſaliarū.p Bal.

Additio Baldi.

SI eadem. Uide quod no.j.de rei vē.l.ij.ꝛ vi
de Inn.de eta.ꝛ quali eam te.ꝛ ꝙ
no.Inn.x.diſt.lege.ꝛ capitulo.ſeq. Bal.

DIem functo. [b] Mortuo ptāte in offō a
debet ſalarium aſſeſſori
bus totius tpis vſqꝫ quo non locauerūt ſe cū alio:ſe
cus eſt in ptāte remoto ab officio qꝛ aſſeſſoribus in
tegrū ſalarium nō debet.h.d.℃ Not.p hāc.l.ꝙ ptāte mortuo
durante officio debet integrū ſalariū heredibꝰ eiꝰ ꝛ etiā aſſeſſo
ribus ꝛ familiaribus tñ cū quadā moderatiōe ad iſtos viuētes.
℃ Scdo no.ꝙ ei q remouet ñ debet itegrū ſalariū nec ēt aſſeſ b
ſoribꝰ officialibꝰ ꝛ vid ꝙ no.i.l.j.§.diuꝰ.j.ꝺ varijs ꝛ extor.cogn.

a ℃ Aſſeſſor vide Fel.i.c.decernimꝰ i p̄nc.ꝺ iud.i.ij.co.pauloante x ſi. fallit.primo.

b ℃ Dié functo.p cuꝰ tex.materia vid pa.ꝺ ca.hic ꝛ d.alex.de imo.in.iij.col.i vltio no.ꝛ bar.in vl.col.i vre ſic.not. ex hac.l.

Additio Bal.

DIem functo. Uide Inn.de offi.vica.
romana.ꝛ de viꝛ hone
cle.cū ab omni.ꝛ arch.xciij.di.valde neceſſarium.ꝛ
in ſpe.ti.ij.§.finitur.in ſi.℃ Quis iterim ante aduen
tum ſucceſſoris exercebit officium collige ex no.per Inno,.de
here.ad abolendam.

COnſiliarius. Inter aſſeſſorem ꝛ aduoca
tum debet eſſe diſtinctio p
ſonarum.h.d.

℃ Explici liber primus.

℃ Incipit liber ſecundus.

℃ De iuriſdictione omnium iudicum. Rubri,

IN gloſſa rubrice. Ibi per ſingulas
ſingulariter ꝛ diuiſim. ℃ In eadem gloſſ.ibi,lo
cutus eſt hoc eſt dicere dictum eſt ſupra de iu
riſdictione in ſingulari hic dicit in vniuerſali.
℃ In eadem gloſſa.in ſi.ibi.vel ibi.vel hic ve
re principaliter de ordinario.

Additio Baldi.

IN.l. Prima in glo.que incipit.Et neceſſe in x.
hꝫ hoc idem verū in offō ꝙ i parte reſidet
ꝛ ei debet impendi diſtracta iuſtitia.vt.C.ſi ſepiꝰ in
integ.reſt.po.l.j.ſecꝰ i eo qd reſidet in iudice ꝛ ſi par
ti impēdat eſt gr̄a ſm doc.de hoc vide qd no.in ſpe.de arbitro.
§.ſeq.ver.ſed quo iure.de offi.iudi.per totū ꝛ maxime in.§.deſer
uit.vſqꝫ in ſi.ꝛ.§.ſeq.vbi de ſingulis actibꝰ iudicij in qbꝰ iudi
cis offm̄ verſari debet inſtruit. In text.ꝛ in poſſeſſio.vide in
ſpec.de locato.§.nunc aliqua.ver.xlix.

UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK PADERBORN

1 ☞ Officium iudicis ⁊ iuriſdictio, an ſint idem.
2 Officium iudicis, an ſit actio.
3 Litis conteſtatio an in officio iudicis requiratur.
4 Iudex an poſſit impendere officiū ſuum parte non petente.
5 Officium iudicis quotuplex eſt.

IUs dicētis. Diuidit̄ i duas ptes. nā in prima pte ponit̄ dictum. in ſcḋa ponūt̄ exēpla ſcḋa ibi. nā ⁊ bonoꝝ hoc dicit offm̄ iudicis ē gn̄ale. ē ī his q̄ ſunt mixti iperij ⁊ iuriſdictionis. h. d. ¶ In pma gl. ibi iuſdicētis. i. decretū interponentis. Frā. ac. h. d. vt euitet oppoſitionē quā faciūt doc. ꝙ idē ſit dicere iudex ⁊ iuſdicēs. p. c. forꝰ. de ver. ſig. ¶ In. e. gl. ibi pt vltimū. Tu dic ꝙ iō d̄t iuſdicētis ⁊ nō d̄t iudicis. vt referat ſe ad iudices q hn̄t iuriſdictionē cū exercitio nō ad eos q hn̄t iuriſdictionē tm̄ ī habitu. vt ſūt iudices chartularij. vt no. ſ. d̄ iu. l. j. ⁊. C. d̄ iud. l. rē nō nouā. poſt pn. ¶ Itē iō nō dixit iudicātis, q: d̄creta interponere ꝓprie nō ē ꝓnūciare. vt no. i. l. nec qcq̄. ſ. vbi decretū. d̄ offō pcō. ⁊ not. ij. q. i. c. in pmis. ⁊. no. in. l. j. ſ. ꝙ in ſentētijs. ſ. qn̄ app. ſit. ¶ In gl. ſup x̄b. pōt. in pn. ibi ⁊ neceſſe hȝ. Iſta neceſſitas imponit̄ p. l. ſibi. Itē pt iponi p ſupiorē cui iuriſdictio ſua ſubalternat̄ nō p aliū. vt in aut. de qō. ſ. ſup hoc. ⁊. C. d̄ defen. ciui. nulla. ⁊ facit. C. de exac. tri. l. miſſi opinatores. ⁊ illa gl. eſt x̄a put x̄bū pt reſpicit tria exēpla pria. ſȝ put reſpicit q̄rtum exēplū d̄legatio cāe ē p̄ciſe volūtarie iuriſdictionis. vn̄ ſup q̄rt o exēplo n̄ cadit hic gl. ꝙ dic vt. C. de pedaneis iud. l. plȝ. ⁊. l. ſi. ⁊ adḋ ꝙ no. Guil. d̄ cu. i. l. ij. ſ. d̄ offō pcō. ⁊ le. ¶ In. glo. ibi iuriſdicēdi p. h. d. Bart. ꝙ facere ſtatuta ē iuriſdictiōis dn̄s Ray. de for. d̄t ꝯ̄riū q: ppl's facit ſtatutū. ⁊ tn̄ penes ipȝ nō reſidet iuriſdictio ī aut. d̄ d̄fen. ciui. ſ. iterim. ⁊ no. p Inn. d̄ ꝯſt. cū oēs. vn̄ d̄t d. Ray. ꝙ ppl's nō facit. ſtatutū vi iuriſdictiōis ſȝ vi pmiſſiōis l. oēs ppl'i ꝙ ē ipa x̄itas nō ob. iſta gl. q: loq̄t d̄ eo ꝙ in iudicio venit ſtatuēdū nō d̄ eo ꝙ p modū legis ꝯdēde. nā legē ꝯdere nūq̄ eſt d̄ neceſſitate. vn̄ ſupiora x̄ba gl. nō pn̄t ſ adaptari ad hoc dixit em̄ cū neceſſitate iuriſdicēdi. ¶ In ſup. bonorum. glo. ibi cā cognita. i. offō iudicis, ¶ In e. gl. ibi ꝓprium gl. vult ꝙ ſicut ꝓpriū hoīs ē riſibile. ita ꝓpriū iuriſdictiōis ſit delegabile ꝙ dicā ī. l. īperiū. ⁊. l. iubere. In e. gl. ibi. l. ſi. bar. d̄t ꝙ ēt hodie ſi pte petēte iudex d̄cerneret ꝙ ius d̄cretal' bonoꝝ poſſeſſiōis eēt mixti iperij ſicut olī ꝙ n̄ credo verū: q: illō d̄cretū ē nullū nec ꝯfert aliqḋ ius ī bo. poſſeſſiōe ꝯ̄cta. vt no. ī. l. ſi. ſ. j. C. d̄ cur. fur. vbi ē gl. ſingular'. ¶ In ſe. gl. q̄ īcipit ſi dicas ibi mixti īperij eſt inq̄tū iſte actꝰ refert̄ ad iudicē nō inq̄tū ad nunciū vt. ſ. de iud. l. ſi. nec inquantū refert̄ ad ptē. vt. C. de euic. ſi ob cāȝ In. e. gl. ibi diffinitiua improprie loq̄t: nam illa ꝓnunciatio eſt interlocutoria vt. in. l. pn̄ti. ſ. ſ. de his q ad eccle. ꝯfu. ⁊ p Dy. ī. l. ſi minor. de bo. aut. iud. poſ. large tn̄ quelȝ interlocutoria appellat̄ q̄dā mō diffinitiua illiꝰ capl'i ſup q̄ fert̄. vt. l. gn̄aliter. C. de rebus cre. ¶ In. e. gl. ibi ſm Azo. ⁊ ſic maioris iuriſdictiōis ē executio q̄ ꝓnunciatio vn̄ iudex q non pt facere executionē vltio mēſe ſȝ formā ſtatutoꝝ nō tn̄ ꝓhibet̄ ꝓnūciare: ⁊ ſucceſſor exequet̄: vt. C. ſi aduer. li. l. ſ. C. vbi ⁊ apud q̄s. l. ſi. ⁊ vtrobiq̄ p Cy. ⁊ ēt hic ī lect. ¶ In. e. gl. ibi: ſȝ vt p eū expediat̄. i. nūcio nō ꝯmittitur iuriſd. ſȝ merū factū vt. ſ. vt ī poſ. le. l. is cui. ſ. miſſus. de pui c. cō olim. p Inn. ⁊ no. in. l. miſſi opinatores d̄ exa. trbil. x. ¶ In gl. q̄ incipit hoc ē mixti impij doc. dicūt. ꝙ ꝓprie loquēdo nō ē mixti impij. ſȝ eſt ſpālis ꝯmiſſiōis q̄ ſit p. l. q hn̄t diuerſam formā a mixto impio vt. d. l. impiuȝ. ¶ In. e. gl. ibi ex demādatiōe nō intelligas ꝙ iſtud mandatū inducat iuriſdictionē delegatā ſed oſtendit ordinariam. vn̄ illa ꝓrogatio ē nō delegatio q: dirigitur mādatum in eū q habebat iuriſdictionē ſemiplenā ⁊ adde ꝙ habes in ſit'i de reſcri. c. cū aliquibꝰ lib. vj. ¶ In. e. gl. ī. ſi. ⁊ ar. ſ. de exer. l. j. ſ. ē aūt. Circa primā ptē. l. nr̄e q̄ tractat de offic. ind.

a ¶ Actio. vide tu Fel. ī ca. iudicis offm̄ d̄ off. iudi.

b ¶ Lit. cōt. adḋ d. ale. d̄ imo. ī. l. ab hoſtibꝰ ex q. ca. ma ⁊ ī. l. ij. ſ. ſi public. de adul. ⁊ Fe. ī c. ſi. d̄ offi. iudicis.

c ¶ Imploretur ī al's iudex nihil petenti nihil ipartit̄. vt p d. Bar. ſozi. ꝯſi. cxlix. ī cip. ī cā. x̄ circa quartum ⁊ vlt. ſibi ſed nec in prima parte.

1 ī gn̄ali. Prio q̄rit̄ † vtrū offm̄ iudicis ⁊ iuriſdictio ſint idē ⁊ vr̄ ꝙ ſic q: idē eſt dicere de offō p̄ſidis ꝙ de iuriſdictiōe p̄ſidis ⁊ ſic in alijs officis vt in gl. rubrice. in ꝯ̄riū q: reperit̄ iuriſdictio ſiue offō. vt vacāte ſede vt no. ſ. eo. ⁊ q:. Itē reperit̄ offm̄ ſine iuriſdictiōe: vt. ſ. de ar. l. nō diſtinguemꝰ. ergo nō ſūt idē. Sol. d̄t pe. ꝙ nō ſunt idē: ſȝ offm̄ naſcit̄ a iuriſdictiōe. ⁊ eſt executiuū iuriſdictiōis ſcḋm Pe. ꝙ eſt verū loquēdo de offō iudicis put īpēdit̄ pti: ſȝ loquēdo de offō abſolute ſatis pt dici ꝙ ſunt idē iuriſdictio ⁊ offm̄ ſȝ lex nr̄a loquit̄ d̄ offō put alicui īpēdit̄ ergo tractactū huiꝰ legis offm̄ ⁊ iuriſdictio nō ſunt idē hoc pȝ q: iuriſdictio eſt ius pu. authoritate ⁊ vtilitate ſȝ offm̄ eſt vtilitate p̄uatū. vt in exēplis hic poſitis ⁊ ꝓcedit qḋ de offō put ꝓcedit in iudice: ſȝ put reſidet in pte certū ē qḋ nō ē iuriſdi. q: iuriſdictio nō reſidet ī pte vt. ſ. eo q iuriſdictiōi. ¶ Scḋa qḋ ē vtrū offm̄
2 † iudicis ſit actio.[a] Mar. dixit qḋ ſic. Io. ꝙ nō. p Mar. facit
a d̄ dā. infe. l. q inq̄lino. d̄ ac. ⁊ ob. l. actiōis x̄bo d̄ x̄bo. ſig. l. pecunie. ſ. penal'. p Io. facit tex. ſ. d̄ ac. emp. l. q p colluſionē. ſ. ſi. de ali. le. l. ſeruis ad cuſtodiā. d̄ an. le. l. quitꝰ mutiꝰ. ſ. pōp. ſ. d̄ min. ꝙ ſi minor. ſ. ſi. ⁊ hec ē x̄itas ꝓprie loquēdo ꝙ offm̄ iudicis nobile nō ē actio d̄ mercenario ē certū ꝙ offm̄ iudicis mercenariuȝ non eſt actio: vt. ſ. de eo qḋ cer. lo. l. centū capue. ⁊. l. ſi. ¶ Tertia qḋ eſt cū nō ſint idē in quibꝰ differant, ⁊ dicēdū eſt ꝙ differunt in natiuitate ⁊ effectu: in natiuitate. q: actio orit̄ ex obligatione precedenti. vt. ſ. de iuriſgē. ſ. j. ſȝ offm̄ iudicis non orit̄ ex obligatione. vt. d. l. pecunie. ſ. pe. ¶ Item differūt in effectu: q: in offō iudicis mora p īterpellationē factā pti nō ꝯ̄hit̄: ſed tm̄ p litiſcōteſtationē: vt. ſ. de dā. infe. l. cū poſtulaſſeȝ. in pn. ⁊ eſt rō differentie: q: offm̄ iudicis cōcludit iudici nō parti. Sȝ alibi Cy. diſtinguit inter offm̄ nobile ⁊ mercenariū. vt in nobili habeat locuȝ. l. cum poſtulaſſem. in mercenario. dicit ꝙ ꝯtrahit̄ mora per interpellationē. ita notat ipe. C. de alie. in. l. vna. circa mediū. ¶ Iteȝ differūt penes ꝑpetuitatē: q: lȝ ī ciuilibꝰ ita p̄ſcribat̄ offō ſicut iuriſdictiōis. ar. vt no. C. d̄ p̄ſcriptio. xxx. an. tn̄ in crīalibꝰ. dicit glo. ar'r. C, de fal. q̄relā. ¶ Itē differūt ī delatiōe iuramētiin litē: q: in offō iudicis dicit gl. qḋ nō. ¶ Quarto quero vtrū differāt penes modū deducēdi ī iudiciū. gl. dicit ꝙ ſic: q: officio iudicis nō regrit̄ libellꝰ ita dicit gl. no. de iterroga. act. ī rub. ⁊ vl' caſus in. l. liberis. ſ. ſi. de lib. cā ꝯ̄riū no. gl. C. d̄ naufrag. l. de ſubmerſis. breuiter dic ꝙ aut implorat̄ offm̄ iudicis ad p̄parationē cauſe vel incidēter ⁊ nō regritur libellꝰ aut implorat̄ p̄ncipaliter ⁊ requirit̄ libellꝰ ad h̄ p aut. offerat̄. q̄ gn̄al'r loquit̄. Unū tn̄ no. ꝙ ſup acceſſorio admittit̄ libellꝰ incertꝰ vt no. Cy. C. ſi quis al. vel ſibi. l. cū ꝓpria ⁊ ad idē facit ꝙ no. Iun. de reſt. ſpo. c. grauis. ſed vtrū iſto libello requirat̄ expreſſa cōcluſio vr̄ caſus quod non. ſ. de auto. tu. l. defendente. ꝯ̄riū tn̄ credo ꝙ libellꝰ ſine ꝯcluſione nō eſt petitio ſȝ magis poſitio vel narratio: vt in. c. dudū. de ele. facit ꝙ no. Cy. C. in quibus cauſis in integ. reſt. nō eſt ne. ⁊. l. in
3 minorū. ⁊ in. l. edita. ¶ † Quīto q̄ro vtrū in offō iudicis requi-
b rarur liis ꝯteſtatio[b] dic ſi quidē implorat̄ incidēter nō regr tur litis ꝯteſtatio, vt in. c. ij. de offi. iud. ſi p̄ncipal'r tūc refert au ꝓponens arguit factū aduerſarij. ⁊ tunc regrit̄ cōteſtatio. vt. ſ. de mino. l. papinianꝰ exuli. C. de tēp. in integ. reſt. l. ſupernacuā Aut non arguit factū aduerſarij vel intentat̄ contra icertā pſonam ⁊ tūc nō eſt opus cōteſtatione vt. C. ſi vt ſe ab here. abſti. aut ſi oēs ¶ Sexto querit̄ vtrū requirat̄ citatio alicuius. ⁊ quedam gl. dicit ꝙ nō. ff. de bono. poſ. in. l. iij. ſ. ſi. cauſa cogni. que eſt ſingularis gol. in cōtrariū qḋ ſit neceſſaria citatio p regulam generalē legis nam ita diuus ⁊ per. l. vlt. C. ſi per vim vel alio modo. C. ſi propter publi. pēſi. l. ſi deſerta. ⁊ eſt glo. ordi. qḋ nedū principalis aduerſarius ſed etiā tertius q ledit̄ eſt citandus. ſ. q. ex ca. maior. l. cū miles. ſ. j. breuiter illa eſt veritas qḋ vbi implorat̄ p modū iuriſdictiōis ꝯtentioſe debet pars citari: ſȝ vbi per modū iuriſdictiōis volūtarie refert aut tāgit ius abſentis. ⁊ idem p. l. nā ita diuus aut tangit ius petentis. ⁊ tūc nemo eſt citādus. ita intelligit gl. que ē in. ſ. ſi cauſa cognita. ⁊ no. in. l. ſ. C. quorum bo. ita tn̄ ad facti executionem nō procedat niſi ci-
4 tato poſſeſſore. vt ibi no. ¶ † Septimo querit̄ an iudex poſſit impendere ſuum officium pte nō petēte cū nō implorat̄ dicūt docto. ꝙ offm̄ quod reſidet in ſolo iudice non opȝ implora ſed
c quod reſide in pte. i. quod eſt ius partis opȝ ꝙ imploret̄[c] vt l. iij. ſ. hoc iudiciū. de dam. infec. de mag. con. l. j. ſ. magiſtratus ⁊ hoc verū in officio nobili ſed in officio mercenario ſi quidem nō eſt liis ꝯteſtata regrit implorationē partis cuius ius tangit ſed poſt lit. conte. non requirit̄ imploratio vt. ſ. de edil. ed. ct. l. ediles. ſ. itē ſciendum. ⁊ eſt ratio q: venit tunc in conſequētiam petitionis. ¶ Sed nunqd eſt verū hoc in expēſis. Dy. dicit ꝙ ſic. ⁊ Cy. tenuit primo iſta partē p gl. que eſt in. l. ſi qs miſſum. ſ iudex. de dā. infec. poſtea tenuit contrarium in addit. C. de ind. l. ꝓperandum. ſ. ſinautē. ⁊ Inn. tenet hoc idem, de reſt. ſpo. c. grauis. breuiter dicūt ꝙ ſi expenſe veniūt ratione contumacie nō requiritur petitio ptis. ſ. ſi quis iudi. non obtē. l. j. in pn. quia ad contumaciā ꝓpulſandam omnia remedia ſunt parata etiaȝ ex mero officio. ſi aut veniunt ratiōe victorie tunc pō ee vera opinio Inn. q: tunc illud tāgit ſolū ius partis. nō iniuriā iudicis. ¶ Octauo quero ſi libellus eſt ineptus ⁊ probatiōes apte vtrū iudex poſſit ſupplere p agēte ex actis probatorijs. breuiter dicit Spe. quod nō. in ti. de offi. iudi. ſ. ſeruitute. verſ. quid ſi libellus. dicit Abb. quod iſtud eſt verū niſi ſuppleat ex confeſſione ptis per. c. piſanis. extra de reſti. ſpo. ¶ Simil'r q̄ro ſi ſi exceptio eſt inepta ꝓbatio apta vtrū poſſit ſupplere exceptiones partis pro excipiente. dico ꝙ nō. vbi deſideratur exceptio: vt in. l. j. ſ. labeo. de flu. ⁊ in. c. ꝯſtitutionem. de elect. in cle. ⁊ eſt gloſſ. ſingularis. in. l. ſi vnus. ſ. pactus ne peteret. in glo. in opponēdo. de pac. ⁊ eſt gl. no. C. d̄ trāſac. vbi pactū. ¶ Quid ſi eſt ineptꝰ articulus ſed apta probatio: ⁊ breuiter dico ꝙ illa probatio non releuet ſi teſtis erat iuratus ſuper articulo ſolū. ita d̄r ī ſpec. de teſte. ſ. j. ver. quid ergo ſi capita. vn̄ iudex non pōt ſupplere: q: ſuppleret ex dicto teſtis non iurati. ⁊ vide qḋ no. Io. an. in. c. examinata. de iud. in nouella. ex his ergo ꝯclude ꝙ exceptio inepta libellus ineptꝰ articulꝰ ineptus nō firmatur per aptā probationem
5 quod eſt no. dignū. ¶ † Quero quotuplex eſt officium iudicis dic vt not. inſti. de actio. ſ. preterea quaſdam. ⁊ hic per Cyum

Differentia

☞ Differentia inter officium ⁊ iuriſdictionem.
2 Officium aliqñ accipitur pro exercitio adminiſtrationis.
3 Officium iudicis qualiter eſt largiſſimum.
4 De officio iudicantis ⁊ qualiter exerceatur.

Ius dicentis officiũ.

Nõ curo aliquid dicere: ſed dicã infra in materia meri ⁊ mixti imperij. ¶ Sed q̃ro cur dicit hic iuſdicẽtis offm̃ ⁊c. quare non dicit iudicis dicẽtis dicit glo. qꝺ de his loquit̃ qui habẽt imperiũ ⁊ ſic de ordine quidã rephẽdũt gl. q: iſtꝺ eſt imponere legẽ verbis ꝙ eſſe non dꝫ. C. cõia de leg. l. ij. in fi. de vſuris. l. fi. dic ꝙ gl. bñ dixit q: cum dico iuſdicentis videor illum noĩare qui hꝫ merũ ⁊ mixtũ imperiũ. vñ nõ fuit dictũ vt excluderet iudices pedaneos per hoc. ʃ. ne qs eũ. l. iij. §. ſi qs vñ non ibi punit̃ q non obedit iudici pedaneo, ſecus ſi ordinario non obediat ſimile. ʃ. ſi qs iuſdi. nõ obtem. l. vnica in rubrica ꝓ hoc ꝙ iudicatio ꝑtinet ad maiores ſed notio ad minores ergo eſt
1 aliꝺ. ʃ. de re iud. ait p̃tor. in p̃n. ꝺ ver. ſig. notionẽ cũ ſi. ¶ † Sed quero que eſt differẽtia inter officium ⁊ iuriſdictionẽ quidã dicũt ꝙ officiũ iudicis põt dici tãꝙ filia ſꝫ iuriſdictio mater dicatur vt in obligationibꝰ vt. ʃ. de ꝓcura. l. ſꝫ. §. ea obligatio. vñ iudex hꝫ offm̃ ſed iſtud offm̃ naſcit̃ ex iuriſdictione ſed hoc non vr̃ q: l. alibi vr̃ innuere ꝙ ante eſſet iuriſdictio q̃ꝫ magiſtratus. ꝟ. ꝺ ori. iur. l. ij. §. poſt originẽ. ita eſſet dicẽdũ ꝙ ante eſſet nata filia quã mater. Itẽ q: iuriſdictio adheret territorio vt. C. vbi ⁊ apꝺ qs. l. ij. circa mediũ. alij dicũt ꝙ nõ hñt ſimilitudinẽ offm̃ ⁊ iuriſdictio ſicut ꝯtractus ⁊ obligatio. vñ ꝯtrahere eſt facti. ʃ. de cur. fur. l. auxilio. §. fi. ⁊ ſic ꝙ offm̃ ſit factũ ⁊ ex illo facto iuriſdictio reſultet. nec obſt. §. poſt originẽ. q: oportet ꝙ ante eẽt iuriſdictio vel dic ꝙ ibi de iuriſdictiõe vniuerſali ꝺ qua habetis ne qd in loco publico. l. littora ⁊ illa bñ erat añ officiũ ſed ſecꝰ poſt q̃ fuit diſtincta ab vniuerſali iuriſdictiõe. vñ ibi bñ erat iuriſdictio vniuerſalis: ſed nõ in forma ſeparata a iuriſdictiõe imperij ⁊ ſic offm̃ iudicis ꝯſiſtit ĩ facto ex facto orit̃ iuriſdictio diſtincta. Credo aliter vñ dico ꝙ iuriſdictio naſcit̃ ab offꝺ ꝙ imo eſt iuriſdictio qualitas officij vel idẽ cũ officio. ex quo modica differentia ẽ. vñ offm̃ ꝙ pertinet ad magiſtratꝰ põt accipi ꝑ adminiſtrationẽ ſicut dꝛ ꝙ iudex durãte offꝺ non dꝫ conueniri. ꝟ. de offic. p̃ſi. l. ſenatꝰ. ʃ. de iud. pars literarũ. Itẽ põt accipi offm̃ ꝓ exercitio ipſius off. ꝟ. ꝺ off. cõſulis. l. j. in p̃n. ⁊ ꝟ. de offi. preſi. per totũ de offi. prefe. magi. Uñ ſi tu accipias offm̃ ꝓ iuriſdictione vnde iuriſdictio eſt qualitas officij q: iuriſdictio adheret territorio. vt. C. vbi ⁊ apꝺ quos ergo adheret adminiſtratiõi. ſicut iudex in ſeruitute. ʃ. de vſucap. ſi alienũ. §. hoc iure. de ſerui. vrb. p̃dio. ſi edes. §. qualitates. ʃ. de ꝟb. ſig. qd aliud ergo iuriſdictio non eſt qualitas officij nr̃i iuriſdictio nihil aliud eſt dicere niſi ꝙ iudex hꝫ offm̃ ſicut in diuiſiõe facta inter tutores. vnde non eſt iur. ſed modꝰ adhibet̃ ergo iuriſdictio nihil aliud eſt quam qualitas officij. ʃ. de adminiſtratiõe tutor. l. nutu. ſꝫ differt quia
2 adminiſtratio ẽ tanquã principale offm̃ ad ꝑticulare. ¶ † Itẽ offm̃ põt accipi ꝑ exercitio adminiſtratiõis. ⁊ ꝺ illo loquit̃ hic. ⁊ tũc vr̃ idẽ ꝙ iuriſd. ꝓut iuriſdictio ſumit̃ gñaliter in aut. de defen. ciui. l. ipſos quoq₃. ¶ Qñq₃ accipit̃ ꝓ ſpecie diſtincta. ʃ. l. imperiũ. vñ ſi accipias iuriſdictionẽ ꝓ offꝺ dic ꝙ ſit ſpẽs officij ꝓut hic: ſi naũt accipias iuriſdictionẽ gñaliter vr̃ eſſe idẽ qꝺ offm̃ ſed differt: q: offm̃ dicitur reſpectu perſone iuriſdictio re
3 ſpectu territorij p̃ncipis. ¶ † Sed q̃ro qualiter iudicis officiũ
a eſt largiſſimũ iuxta ꝙ ſciẽdũ eſt ꝙ offm̃ dicit̃ multis modis[a]. Qñq₃ ſumitur ꝓ inſtictu nature. Qñq₃ ꝓut diſtinguit̃ ab artificio Qñq₃ ꝓ iuriſdictiõe. Qñq₃ iudex ex offꝺ ſuo p̃prio motu: vel ꝑ partẽ requiſitꝰ aliqd facit. Primo facit cũ dicit hõ homini ⁊c. ʃ. ꝺ ſeruis expor. l. ſeruꝰ. C. ꝺ neg. geſt. l. offꝺ. ʃ. ꝺ ĩterdic. l. ij. §. offcij. Pro ſcꝺo facit ꝙ offm̃ diſtĩguit̃ ꝑ artificiũ. vñ officium dꝛ. ʃ. de edil. edic. ſi venditor. in p̃n. ꝺ artificio. ʃ. de leg. iij. legatis ſeruis. §. ex offꝺ ⁊ l. textoribꝰ. Qñq₃ accipit̃ officiũ pro adminiſtratiõe facta vt habes hic. ʃ. de admi. re. ad ciui. per. per totũ illum ti. Qñq₃ accipit̃ ꝓ adminiſtratiõe vt. ꝟ. de offi. conſulis ⁊ ꝑ totũ. Qñq₃ accipit̃ officiũ qñ iudex hꝫ aliqd facere ex ſuo offꝺ in ſua ꝑſona reſidẽte vel ad partis requiſitionẽ; de illo vult hic tractare ⁊ dicit ꝙ eſt latiſſimũ videas ergo latitudinem ⁊ debes ſcire ꝙ habemus offm̃ iudi. aliud nobile aliud mercenarium ſꝫ mercenariũ qñq₃ adheret actioni ⁊ dꝛ mercenariũ ꝙ hꝫ actionẽ ſuperiorẽ dñaꝫ vt in hypotheca dꝛ. C. de veteri iu. enu. l. ij. §. q̃tũ ⁊ ſunt ꝟba magiſtralia de hoc vidiſtis ĩ ꝓemio ffor ũ. §. tertij ibi miniſtra ⁊c. vñ dꝛ mercenarium q: eſt pediſſequum actiõis q̃ eſt p̃ncipalis ar. ʃ. de eo. ꝙ cer. lo. l. centũ capue.
4 ⁊. C. ꝺ poſſi. l. iiij. ¶ † Videamꝰ ergo ꝺ nobili offꝺ iudicãtis qualiter exequat̃ ⁊ dico ꝙ qñq₃ ĩpetrat̃ in modũ actiõis qñq₃ in ſolius iudicãtis ꝑſonã ⁊ hoc caſu dꝫ iudex facere ex offꝺ ſuo. ꝟ. ꝺ of. preſi. cõgnuit de of. prefe. aug. l. j. §. q es. in aut de col. §. iubemus. col. viij. in aut. de mã. p̃n. §. j. ⁊. ij. C. de off. rec. ꝓuin. l. iuſtiſſimos. vñ dꝫ ꝑ ſe iudex latrocinia ĩqrere. Itẽ ꝓponit̃ qñq₃ ꝑ modum actiõis qñ minor reſtituit̃ ĩ cõtractu. vt habet̃. ʃ. de mino. l. mino. §. ex hoc edicto ſic accipiã. ʃ. de ver. ſig. l. actionis verbo. vñ oĩa verba dirigũt̃ iudici non parti. Itẽ ꝓponit̃ iudicis officiũ in modũ actiõis qñ officialis reperit aliquẽ delinquẽtem. de hoc habes. C. de acc. l. ea qdẽ. ʃ. de cuſto. re. dinꝰ. Qñq₃ ꝓponit̃ in modũ exceptiõis vt ĩ expẽſis vt. ʃ. ꝺ pet. he. l. plane in medio. ⁊. l. vlt. in. fi. ⁊ qñq₃ ꝓponit̃ in modum reqſitiõis ⁊ ita iudex dꝫ facere requiſitionẽ in tutoris datione. vt. ʃ. de ma. cõne. l. j. §. in magiſtratibꝰ ⁊ idẽ a quocũq₃ a quo exigit̃ pluſq̃ debeat vnde offꝺ iudicis ſibi ſubuenit̃ dumtñ reqrat iudicẽ vt. C. ꝺ cau. larg. ti. li. x. l. p̃cepit. ꝙ ſi in aliq̊ hoc ergo bñ ẽ offm̃. iudicis latiſſimũ: vnde dicit̃ ꝙ in bonorũ poſſeſſio quam põt dare ꝙ propoſitio per modũ reqſitionis qñq₃ reqrit cauſe cognitionẽ aliter ꝓponitur per modũ actiõis. ʃ. de bon. poſ. l. ij. §. dies coniũcta. l. j. ʃ. ꝺ car. edic. ⁊ ad offm̃ pertinet bo. poſ. dare. vt dixi ⁊ iſtud nõ habet hodie locũ. C. q admi. ad bon. poſ. l. fi. Quãdoq₃ ꝓponit̃ vt hic dicit̃ ĩ lr̃a quãdo dicit ĩ poſſeſſionẽ mittere: vnde per modũ petitiõis dꝫ procedi. ʃ. de dam. infec. l. inglino. Item poteſt proponi per modum reqſitiõis. ʃ. de ven. in poſ. mit. l. j. §. j. Item ꝙ dicit̃ tutorẽ pupillis dare p̃ponitur ꝑ modũ requiſitionis. vt in. §. in magiſtratibus. ſꝫ ſi bñ eſſet notũ per ſe deberet dare. ar. ʃ. de ſuſpe. tu. l. iij. §. pre. ꝟ. q admit. ad bo. poſ. l. bonorũ. Itẽ quod dicit in lr̃a de iudice ꝙ det põt dici ꝙ pertinet ad eius officiuꝫ reſidere in perſona ſua. C. de pe. iud. l. fi. ⁊. l. ij. nõ aũt ꝑ modũ requiſitionis. qꝺ intelligo de certo iudice. ſecꝰ de incerto. ʃ. de iud. l. obſeruãdũ. ſecꝰ ſi generaliter dat iudicẽ q: tũc ſuſpicio nõ vl̃ ⁊ ita ad eiꝰ offm̃ ꝑtinet ꝑ modũ reqſitiõis gñal̃r ⁊ iſta que dicta
a ſunt habẽt locũ de officio iudicis nobili. ſeu habentis officium iudicis mercenariũ. ⁊ dicit̃ ſic ꝓpter hoc q: eſt acceſſoriũ actionis ⁊ eſt valde latiſſimũ ⁊ ita poſſet intelligi ꝙ mercenariũ poſſit dici latiſſimum inſpecto principio q: quãdo tractamꝰ de p̃ncipio offm̃ iudicis põt ſe habere vt ex cauſa cõpellat venire reũ vel actorẽ ⁊ ꝓ reo ꝯtra actorẽ hꝫ locũ qñ actor tardat ꝓſeq ius ſuũ. vñ ſtatuit tp̃s infra qꝺ agit. C. de inge. ma. l. diffamari. C. ꝺ acc. l. ſi ea. de ope. le. l. mãcipiorum. Itẽ hꝫ locũ ꝓ actore ⁊ ꝯtra reũ quãdo actor vult eũ citare ⁊ hec ẽ ſnĩa monitoria q̃ fert̃ abñte ꝑte. C. de epi. ⁊ cle. l. oẽs. ĩ p̃n. ʃ. de arb. l. q̃le. vnde ad reqſitionẽ ruſtici iudex dꝫ facere nõ aũt nũciꝰ al̃s punire nũciꝰ ĩ aut. de q̃ſto. §. ſi ꝟo aliq. in co. vi. itẽ hꝫ locũ ab initio petitiõis ꝓpoſite vtrũ ꝓcedat vl̃ nõ ꝺ q̊. ꝟ. de aſſeſſo. l. j. ꝺ ꝟb. ſig. l. veluti. C. ꝺ col. l. poſthumo. Itẽ ꝟtit̃ iuxta poſtulationẽ aduocati ⁊ ĩ medio litis. vt. ʃ. de poſt. l. j. §. ait p̃tor. Itẽ in ꝑtãtis rñſione ꝯſiſtit iſtud offm̃. ʃ. ꝺ interro. act. l. j. ⁊. l. de etate. §. qui tacuit alioqn niſi velit rñdere mittit iudex ĩ poſſeſſionẽ actorẽ ĩ aut. ꝺ exhi. §. ſi ꝟo qdã. Itẽ p̃t dici latiſſimũ ĩſpecto cãe medio vt. ʃ. de iud. l. ſi qs in tẽtione ãbigua vñ dꝛ media a tp̃e litis vſq₃ ad ſnĩaꝫ vñ ſpectet ad eũ. iſtud offm̃. ʃ. ꝺ edi. edic. l. ediles. §. Itẽ ſciẽdũ. ſꝫ ſpãl̃r ꝑtinet ad eũ circa ſacr̃m calũnie p̃ſtã. C. de iura. cal. l. ij. §. ſꝫ q: veremur. Itẽ ĩ poſitiõibꝰ. ʃ. de leg. iij. l. aufidiꝰ, ĩ aut. de his qui ĩgre. ad ap. §. fi. Itẽ ĩ poſitionũ rñſiõe. Itẽ ꝺ iurꝫ actiõe vbicũq₃. Itẽ in teſtiũ p̃ductiõe. C. ꝺ teſt. l. ſi qñ. Itẽ in teſtiũ examinatiõe vt ʃ. de teſt. l. ij. ibi tu magis. Itẽ ĩ teſtis falſi punitiõe. C. de teſt. l. vlt. ʃ. de teſt. l. eos q. Iteꝫ ꝯſiſtit ĩ dicti teſtis apparitiõe. ĩ aut. ꝺ teſt. §. q: ꝟo. Itẽ ĩ facti ⁊ iuris allegatiõe. C. ꝺ iud. l. iudices. Itẽ in renũciatiõe vt in aut. vt cũ de ap. cog. §. j. ⁊. ij. Itẽ ẽ latiſſimũ iudicis offm̃ iuxta actꝰ qbꝰ deſeruit. vñ iudex dꝫ facere. vt lites dirimãt̃. vt. ʃ. ſi cer. pe. l. qdã eſtimauerũt. ʃ. de eo ꝙ cer. loco. l. ꝙ ſi epheſi. Itẽ vt bñ ꝓnũtiet̃ in authentico in medio litis nõ fieri ſacras formas. §. pe. co. ix. C. de peda. iud. l. Paulꝰ rñdet. C. ꝺ fruc. ⁊ litiũ expen. l. determinato. Itẽ in executione ſnĩe. ʃ. de rei ven. l. qui reſtituere de re iud. l. a diuo pio. in p̃n. ⁊. §. j. ⁊. ʃ. ne vis fiat ei qui in poſ. miſ. eſt. l. ij. in prin. ⁊. §. j. Bal. Additio Bal

[a] ¶ Modis quot ⁊ quibus modꝫ offm̃ capiatur. vid tu fe. i. c. poſt ꝺfenſionẽ. de proba.

Ius dicentis.

Uide in ſpec. de arbi. § ſemel. ꝟ. ſꝫ quo iure. ⁊ ĩ ſpe. de of. iud. ꝑ totũ ⁊ maxime ĩ. §. deſeruit vſq₃ in fi. ⁊. §. ſe vbi de ſinglꝭ actibꝰ iudicij ĩ qbꝰ offm̃ iudicis ꝟſari dꝫ iſtrueris ⁊ vt ĩ poſſeſſionẽ miſſio fieri ꝺbeat vid ĩ ſpe. ꝺ dolo. §. nũc aliqua. ꝟ. lxviij. ¶ In gl. j. ĩ fi. nã ꝑ exẽplũ cognoſcimꝰ exẽplatũ. In gl. ij. ibi neceſſe hꝫ hoc verũ ꝺ offꝺ ꝙ ĩ ꝑte reſidet ⁊ ei dꝫ impẽdi de ſtricta iuſtitia. vt. C. ſi ſepius in ĩtegrũ reſt. po. l. j. ſecꝰ in eo. qꝺ reſidet in iudice ⁊ ſi ꝑti impẽdat̃ eſt gr̃a ꝟm doc. ¶ Ibi de publico q: eſt publici iur. l. naꝫ ꝙ ad treb. Et iꝺ pactis ꝓuatorũ non ꝯfert̃ lꝫ ꝑ electionẽ. ſic no. ʃ. e. l. ⁊ q:. ¶ In gl. in poſſeſſionẽ ibi expediat̃ velut ꝑ miniſtrũ nõ velut ꝑ iuſdicentem. C. de exe. rei. iudi. l. ſi vt ꝓponis: nã aliꝺ lꝫ ꝑ merũ miniſteriũ ⁊ ñ ꝑ mixtũ ꝺ iure do. mulier. §. ex aſſe ꝺ ma. vim. l. pr̃ ex ꝓui. pꝫ etiã q: qualitas iuriſdictionis ꝯſiderat̃ ꝑ reſpectũ ad iudicẽ non ꝑ reſpectũ ad non iudicẽ. bal. ¶ In gl. tutores. in fin. ar. ad hoc in. l. j. §. ẽ aũt. de exercito ibi q: non eodẽ ⁊c. Bal

1 ☞ Syndicus quando conſtituitur ad ſolutionem recipiendã non videtur ei commiſſum quod agat in iudicio.
2 Quoties aliqd ꝯcedit̃ vr̃ ꝯceſſuꝫ ꝯquid ad illud ſequitur.

3 Poteſtati ſi concedatur arbitriū procedendi ſup furto, vtrū ſit intelligendum arbitrium decidendi.
4 Cum aliud ꝓhibet omne videt ꝓhibitū ꝗad illud peruenitur.
a **Cui iuriſdictio.** [a] Iſta lex legitur vno mō ſm gl. ſcōm quaſ breuiter. h. d. Cui delegat iuriſdictio eidē ꝯceſſa vident oīa ſine qbꝰ iuriſdictio exerceri nō pt. h. d. legitur ſecūdo ſcōm odof. ⁊ breuiter. h. d. Cui ꝯmittit iuriſdictio ordinaria videtur oīa ꝯmitti ſine qbus ꝯmiſſum nō pt ꝯmodē explicari. h. d. legit p Dy. alio mō ⁊ ſz eū. h. d. breuiter. Cui cōmittit qō pncipalis eidē ⁊ incidēs ꝯmitti vr. h. d. ¶ In gl. ſua in pn. vt modica vbalis nō in corpꝰ ꝓut loqris in dlegato ſm bar. in ordinario dic vt. j. eo. magratibꝰ p Ja. ⁊ vide in aut. de teſt. §. ſi vo ignoti. ¶ In. e. gl. ibi. citare re. dic ꝙ ordinariꝰ pt citare re ſed nō dlegatꝰ ꝙ plene no. Cy. C. qūo ⁊ qn iudex. aut. q ſemel. ¶ In ea gl. ibi cū mixi ſit ⁊ ſic nō ſit qd dlegabile. vn merito nō trāſit p dlegationē cū lex nr̄a loquat in eo ꝙ ē dlegabile prout itelligit in iudice dlegato. ¶ In. e. gl. ibi vel ad legatū ⁊ h plenꝰ. no. in. d. §. ſi vo. vbi videas odof. vt fugias oēs opi. ꝗ pnt fieri ex predictis intelligit legē nr̄m in ordinario. d. Dy. intelligit in. q. pn. ⁊ incidēti. ¶ In. e. gl. ibi. §. vt edificium ſed ibi iō qꝛ mutaret forma rei ꝗ nō pt mutari ſalua vſuſr. ſubſtantia. ¶ In. e. gl. ibi. ⁊. j. de ſpon. ofo. Tu dic plenꝰ ſm Cy. hic i lec. ꝙ ꝗtuor ſunt regle. Pria eſt cū aliqd ꝯcedit id vr ꝯcedi ſine ꝗ ꝯceſſum nō pt explicari qō vt plene habeas ſic diſtigue aut nullo mō pt explicari aut pt explicari ſz nō eque bn̄. ſi nllo mō pt explicari, refert aut h ē tale ꝙ nō pt ꝯcedi ſub ꝯceſſiōe pori propter limitatā ꝯceſſionē ⁊ tūc nō ꝯtineret vt. j. de ꝓcu. l. item aut poterat ꝯprehēdi ſub ꝯceſſiōe pori tūc aut conceſſio tz de iure ſpāli aut d iure cōi. ſi d iure ſpāli nō ꝯtēdit all. ipe. l. barbariꝰ. ꝑ hoc facit rō qꝛ iura ſpāli. nō extēdūt. vt. j. de ꝯdi. ⁊ demō. l. mulieri ⁊ titio. aut ꝯceſſio fūdat de iure cōi. ⁊ tūc aut illud aliō nō ꝯſueuit ꝯcedi ⁊ non icludit in cōceſſiōe vt. j. e. l. iubere cauere. ⁊ in aut. d teſt. §. ſi vo ignoti. aut ꝯſueuit ꝯcedi: ⁊ tūc tacite icluditur. vt i. l. nr̄a. Scdo caſu pncipali. qn pt explicari ſz nō eq bn̄ refert aut tacitū poterat eq ꝯprehēdi ſub ꝯceſſiōe expſſi ex natura vel interptatiōe ⁊ tūc includit vt in. l. ad rē mobilē. ⁊. l. ad legatū. de ꝓcuratoribꝰ. aut nō pt eq cōphēdi tūc aut loquimur in ꝯceſſione ſtricte iterptāda ⁊ nō vr ꝯceſſum de ꝓcu. l. ſi defunctus. §. ſi. aut eſt cōceſſio large interptanda. ⁊ tunc cōtinet oē id ſine quo expreſſum nō pt ꝯmode explicari vt. j. d vſuf. l. j. ſi aūt ꝯmiſſum ſine ꝯceſſum poterat ſine illo alio cōmode explicari id nō ꝯtinet vt. j. d ſer. vrb. pd. l. olimpico. ſm pet. ⁊ Cy. ¶ †Ex pdictis infero ad duas. q. Prima ē ꝙ ſi ꝯſtituit ſindicus vel ꝓcurator ad ſolōnē recipiendā ꝙ huic nō vr ꝯmiſſuz ꝙ agat in iudicio. qꝛ ad iſtā ſolutionē naturaliter ꝑuenit p ꝓpriū actū ſoluendi actꝰ aut agēdi eſt valde remotꝰ: vn nō pt includi hoc ſub mādato. ar. j. de pac. l. ſz. ſi tm̄. ¶ Secūdo ꝙ ſi eſt datū aliquibꝰ arbitriū. vn pecunia veniat i cōi ꝙ iſti nō pnt pacíſci cū debitoribꝰ cōis lz p hoc celeriꝰ pecunia haberet qꝛ paciſci non eſt de executiōe officij ꝯmiſſi ⁊ hoc ꝓbat de v. ob. l. q reme. §. calimachus. ⁊. j. ꝙ vi aut clā. l. ꝓhibere. §. plane. ¶ Tertio ⁊ vltīo dic ꝙ per pmiſſam diſtinctionē ꝙ habētes arbitriū. vn pecunia veniat in cōi nō pnt rebānire exbānitos nec tāgere ꝓceſſus pēdētes. ⁊ hoc ideo quia talia non ꝯſueuerūt ꝯmitti ar. j. de poſt. l. j. §. de qua. Itē qꝛ vba gn̄alia ſtatuti non referuntur ad lites ſopitas vel pēdētes vt. i aut. vt cū d ap. cog. i pn. d iſtis vid p bar.
2 in. l. ambitioſa. d decre. ab or. fa. ¶ †Scda regula eſt illa quoties
b aliqd ꝯceditur ꝯceſſum vr qcqd ad iſtd ſeqt [b] vbi ſic diſtigue ſm Petr. ⁊ Cyn. aut ſequitur ex neceſſitate tunc ſcda. ē vba vt. l. obligationum fere. §. placet de acti. ⁊ obli. aut non ſequit neceſſitate ſz ordinate tūc aut eſt eadē ratio ꝯcedēdi ⁊ idē vt. l. ſi. §. inſpectio. quēadmo. teſt. ape. aut nō eſt eadē ratio concludendi. ⁊ tūc refert aut illa cōceſſio eſt ſtricti iuris qꝛ ꝓcedit ex actu ſtricte interptādo ⁊ tūc ꝯceſſo antecedēti nō vr cōceſſum ꝯſequēs vt. s. de off. ꝓcon. l. ſolēt aut loqmur in actu large interpretādo tūc aliquo ꝯceſſo vr ꝯceſſum qcqd ſequit ad iſtud vt not. s. de
3 cōſti. pn. l. bn̄ficiū ſm pet. ⁊ Cy. ¶ †Ex pdictis ifero ad vnum. Cōceſſum eſt ptāti arbitriū ꝓcedēdi ſup furto vtrū itelligat arbitriū decidēdi certe non poterit arbitrabilr procedere ſz ſentētiare habebit ſm limitationē ſtatuti ⁊ hoc tz. do. Jac. bu. j. de
4 ꝓcu. l. qui ꝓcuratorē dat. ¶ †Tertia eſt illa cū aliqd ꝓhibet
c vr ꝓhibitū oē id per ꝙ ꝑuenit ad illud [c] hoc dicit ⁊ not. Cy. C. ſi rector ꝓuin. in. l. i. ⁊ ibi ⁊ hic ponit eandē diſtinctionē ex qua diſtinguit Pe. ⁊ Cy. Infero ad ſtatutū qō ꝓhibet petita debitoribꝰ principalibꝰ cōis vtrum poterit peti ab eorū fideiuſſoribꝰ vbi ſunt ponderāda verba ſtatuti vtrum ſint in rem an in pſonā: vt pz ex diſtinctione Pe. ⁊ probat in. l. ſi. de vſu. rei iud. ⁊. j. de pac. in. l. niſi. ¶ Quarta regula eſt cuz aliqd ꝓhibet ⁊ oē id ꝙ ad illud ſeqtur vbi ſic diſtingue aut illud ꝯn̄s cōſiſtit i iure ⁊ facto ⁊ ſi ꝯſiſtit i iure tū refert aut reqrit cauſam ſubſiſtēdi a principali ⁊ vr ꝓhibitum vt. j. de do. inter vi. ⁊ vxor. l. iij. §. ſciēdū. aut pt ſubſiſtere p ſe tūc aut principale ꝓhibetur de iure cōi aut de iure ſpāli. ſi d iure cōi tm̄ vr ꝓhibitū. vt. C. d legibus. non dubium. ſi de iure ſpāli tunc refert aut eſt eadē rō ꝓhibitiua aut nō vt no. in. l. j. §. j. qbus modis pig. vel hypot. ſol. ſi aūt illud aliud ꝯſiſtit in iure ⁊ in facto tūc nō vr ꝓhibitū. j. de acq. poſ. l. j. §. ſi vir vxori. ⁊ ita colligo ex dictis pdictorū. P. ⁊ Cyn. ¶ Ex h infero ad. q. vnā. Per ſtatutū ꝓhibēt poſſeſſiōes alienari in nō ſubiectos ſi i nō ſubiecto trahat poſſeſſio vtrū trāſferatur mera poſſeſſio: ⁊ prīo dico ꝙ illud ſtatutū vz p gl. or. non licere habitatoribus metro. in. l. ij. lib. xj. tn̄ nihilominꝰ dico ꝙ nuda poſſeſſio trāſit: qꝛ vba ſtatuti ſunt vba iuris ⁊ non facti. Et eſt caſus in. d. §. ſi vir vxori. quod tene menti. Bal.

Additio Baldi.

Cui iuriſdi. Vide Inn. de pſum. dudum. Arch. xciij. diſtin. deceſſor. facit extra de offi. dele. pterea ⁊ ibi p Inn. ⁊ eod. ti. ſuper ꝗſtionum. In gl. cum iſta vniuerſi vide Inn. de conſtel. cum ſuper in ſi. prime gloſſ. de probatio. licet cauſam. in principio.

Cui iuriſdi. Super tex. dū dicit iure. vide Inno. de preſum. duduz. vid oīno archi. xciij. di. deceſſor. ibi i tex. ſup ver. pfato. facit extra de officio deleg. Preterea ⁊ ibi per Inn. Itē eo. ti. ſuper queſtionū. in glo. cum iſta vniuerſitate.

¶ Repetitio.

1 Iuriſdictio quid ſit.
2 Merum imperium quid ſit.
3 Merum imperium quare dicatur.
4 Merum imperium, quotuplex ſit.
5 Cauſe meri imperij.
6 Carcer dicitur quadruplex.
7 Abſoluere an ſit meri imperij.
8 Executio facti, an ſit meri imperij.
9 Officium ſine iuriſdictione conſiſtens, an poſſit i iſirmitate, vel abſentia delegari.
10 Merum imperium, an poſſit preſcribi.
11 Libertas an preſcribatur contra merum imperium.
12 Mixtum imperium quid ſit.
13 Mixtum imperium quare dicatur.
14 Mixtum imperium quotuplex eſt.
15 Mixtum imperium in quibus conſiſtat.
16 Cauſe delegabiles mixti imperij.
17 Simplex iuriſdictio, que ſit.
18 Populus an habeat merum, vel mixtum imperium.

Imperium. Merum imperium ꝯſiſtit i gladij ptāte ⁊ i animaduerſione. mixtū i dcreti iter poſitiōe iuriſdictio ꝯſiſtit in cognitiōe vl dlegatiōe ciuiliū cāſū. h. d. tex. aliqualr ſupplet ſz ſi vis tex. mere. h. d. iuriſdictio i duo diuidit. ſ. in imperiū ⁊ iuriſdictionē. Impiū ſubdiuidit i merū ⁊ mixtū. h. d. ¶ In tex. ibi mixtū ſic dictū qꝛ mixtā hz naturā. Cyn. ¶ In tex. ibi ēt. q. d. n̄ ſolū ipiū. ¶ In tex. ibi iuriſdictio. i. ꝗdā ꝗlitas iuriſdictiōis. Ja. d are. cy. ⁊ Ja. bu. i. gl. j. i. ſi. ibi ſz Jo. qꝛ ſi ſupponeret h diffinitio: diffinitio n̄ eēt ꝯpleta ⁊ ita tz n̄ pt negari qn h pōat maior ps diffinitiōis vt. j. videbimꝰ. ¶ In gl. ij. ibi ipio idē no. j. i gl. mag. ⁊. C. d ſent. ⁊ iterlo. om. iud. l. nulli. ¶ In. e gl. in. ſi. ibi ſoli. pncipi. tu dic ꝙ iuplex eſt merū impium. Qddā eſt merū impiū a iure limitatū, ⁊ iſtud reſidet i pſidibus ⁊ ēt in maioribꝰ magiſtratibꝰ. vt gl. dicit. Qddā ē merū impiuz abſolutū cū plenitudine ptātis ⁊ nō eſt niſi i pncipe. vn pnceps ita nō pt dlegare cās meri imperij ſicut alias vt. C. q ꝓ ſua iur. l. j. i ſi. ¶ In gl. ꝗ incipit. i. aīaduertēdū i aīaz, hoc em̄ ē aīatū corpus totū: nā vbum aīaduerti ꝓprie mortez ſignificat ſm Azo. in ſumma huiꝰ tit. §. pt. Cy. ¶ In. e. gl. ibi vel ptē. vn mutilatio mēbri ē de mero ipio ſicut mors: eqparat em̄ morti mēbri mutilatio. ⁊ idē qō hic, tz gl. s. tit. ij. l. j. §. ⁊ iō. ⁊. C. de offō eiꝰ q vi. alt. ge. l. ſuggerēte de hoc ēt no. p Cy. C. de epi. ⁊ cle. l. ſi qs nō dicam rapere. in. ix. op. ⁊. C. de trāſa. l. trāſigere vel paciſci. in. iij. q. ⁊ tene mēti, apparet ergo ex predictis ꝙ oīs ſnīa corporalis ē meri impij ſupioris. ¶ In gl. mag. ibi ſi tn̄ iuriſdi. nō eſt veriſimile ꝙ Pla. ſic itellexerit ſz qō itellexerit qō iuriſdictio tāꝗ genꝰ reputat in mixto impio tanꝗ in ſpecie qꝛ genus eſt ꝙ in ꝗlibet ſua ſpecie repreſentat. vt. in. l. j. ſi cer. pet. ſed ſic intellexit pari modo ineſſe iuriſdictionē mero impio ꝙ non eſt de mente litere. Et iō ſequēs expoſitio eſt verior. ¶ In eadē gloſ. ibi ⁊ ꝗſi ex diuerſis. nō ꝙ in mixto impio ſit ſpecies mera, vel ſpecies iuriſdictiōis ſed ſunt quedā qualitates ſimiles. ⁊ hoc ex ipſius meri imperij natura cognoſcitur quia i aliquo accedit nature meri imperij ⁊ in aliquo accedit nature ſimplicis iuriſdictionis. ⁊ ille eſt verꝰ intellectꝰ. ¶ In gloſ. ſeq. ibi. quaſi dicat ex hoc habeo. Iuriſdictio eſt genus generaliſſimū qꝛ pdicatur de mero imperio. Itē de mixto ⁊c. vt ſtatim pz. ¶ In ea. glo. ibi in ſuo noie ſimplici.

¶ In ea.

a ¶ Cui iuriſdictio. ꝯcordat tex. i. c. pterea. ⁊ in c. ſuſpitionꝫ. extra. d offic. ⁊ pōt in. dlegati.

b ¶ Seqt. ad de Fel. i. c. d cauſis. §. pterea. cir. me. ij. co. de off. dlegat.

c ¶ Ad illud. ādd d. alexā. d imo. in ꝯſi. cxciij. ij. pte. vbi plene ponit ꝗliter hoc intelligatur.

UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK PADERBORN

¶ In ea.gl.ibi.dic ergo hic eſt.ij.q. ¶ In ea.glo.ibi gradus.ſeu
ſpẽs. ¶ In ea gl.ibi hoc modo qui ſequit. ¶ In ea.glo.ibi qđ
nõ ſit illa eſt cognitio p abnegationẽ. ¶ In ea.gloſ.ibi ſm qđ
illa eſt cognitio per propriã q̃litatẽ. ¶ In ea.gl.ibi,ſimilib⁹ exem
plis.vt.l.j.ſ.e. ¶ In ea.gl.ibi iuriſdictio.vt.ſ.l.ij. ¶ In ea gl.
ibi ꝑma duo.i.cauſe meri ⁊ mixti impij. ¶ In ea.gl.ibi qñ profi
ciſcit.i.abſentat ſe ordinarius. ¶ In ea.gl.ibi.§.antepe.mate-
riã ergo delegatiõis cauſarũ gl.expedit p regulã ⁊ p exceptio-
nez a reg͞la. ¶ In ea.gl ibi idẽ erat vnde iſti cõfundebãt grad⁹
⁊ miſcebant ſpẽs iuriſdictionis:⁊ ſeq̃bant ex hoc plura inconue
niẽtia ⁊ falſa. ¶ In ea.gl.ibi patet q2 iſta cauſa nõ ꝯpetit inter
magiſtratus,vt in.§.iudicare.ergo eſt mixti imperij iſte fuit ĩtel
lectus gl.ſed.j.declarabo ꝯtrium.ſ.ꝙ nõ fuit mixti imperij.⁊ eſt
gl.ordinaria.j.ad municip.l.inter ꝯueniẽtes. ¶ In vltima gl.
ibi predicationẽ.i.dicere ponit quẽdam actuz de quo ꝑdicatur
1 iuriſdictio. ¶ † Pro declaratione hui⁹ materie ꝑmo quero qđ
eſt iuriſdictio ꝓut eſt gen⁹ generaliſſimũ ⁊ rñde ꝓut no.in.l.j.ſ.
eo.que diffinitio eſt vera tã in iuriſdictiõe ordinaria q̃ ðlegata.
¶ Quero nũqđ in diffinitiõe iuriſdictiõis ordinarie ðbeat ad
di ꝟbũ cũ territorio ex dictis doc.vr̃ colligi ꝙ ſic q2 dicũt quod
a iuriſdictio ordinaria inheret territorio[a].⁊ ſic ĩ eo eſt:vt.C.vbi ⁊
apud q̊s.l.fi.de ꝟb.ſig.pupilli⁹.§.territorium.C.de decu.l.dñiuz
li.x.Et p hoc dicit Ja.bu.qđ lr̃e papales directe ad quẽdã in-
q̃ſitorẽ ſub hac forma.Regulam fidei tibi cõmittim⁹ nec limi
tabãt territoriũ ꝙ iſte lr̃e ꝯferebãt iuriſdictionẽ ðlegatã nõ or-
dinariã ꝙ eſt no.Sz aduerte iuriſdictio inheret territorio ſub
noĩe vniuerſali.ſingulis aũt reb⁹ territorij nõ adheret.vñ ſi im
perator ꝯcederet mihi ſingulariter oẽs poſſeſſiões cuiuſdã ca-
ſtri ⁊ nõ vteret ꝟbo vniuerſali ⁊ ego nõ haberẽ iuriſ.q2 iuriſdi-
ctio tenet ſic cũ vniuerſali nõ cũ particulari.vt no.Inn.i.c.ex li
teris.ð iurepatro.⁊ no.ſ.de off.pre.vr.l.j.§.cũ vrbẽ. ¶ Scđo q̃-
ro vtrũ in diffinitiõe iuriſdictiõis delegate ðbeat apponi ꝟbũ
ſine territorio.hoc eſt dicere.vtrũ ſit reperire iuriſdictionẽ ðlega
tã cũ territorio.Iſta.q.apđ cañ.eſt ꝓfunda.de q̃ dic.vt extra ð
her.ad abolẽdã.§.fi.arc.tenuit ĩ q̊dã ſuo ope ꝙ carẽtia territo-
rij nõ ſit de eſſentia iuriſdictiõis delegate in exẽplo.d.c. ¶ Seq
tur nũc videndũ de ſpẽbus ⁊ primo de mero impio.circa ꝙ q̃ro
iſtas q̃ones.⁊ ꝑmo qđ eſt merũ impiũ.Scđo q̃re dicat merum.
Tertio q̊tuplex ẽ merũ ĩpium.Quarto q̃ cãe ſint ð mero impio
Quinto qñ dicat merũ impiũ poſſe ðlegari.Sexto an gradus
meri iperij diſtiguãt penes grad⁹ magr̃atuũ.Septio an meruz
impium ꝑſcribat.Octauo an ꝯ merũ ĩpium poſſit ꝑſcribi liber
tas.Nono q̃tũ tps requirat in ꝑſcribẽdo.Decio ⁊ vltio an q̄ ꝑ
2 ſcripſit merũ impiũ abſoluẽdo poſſit ꝯdẽnare. ¶ † Quãtuz ad
ꝑmũ dico ꝙ merũ impiũ ẽ iuriſ.ſuꝑioris vltiõis ĩ ferẽde p ac-
cuſationẽ vl̃ mero offõ ꝑncipaliter ĩtroductã ob publicã vtilita
tẽ.⁊ ſic diffiniẽdo ꝯiungo diffinitionẽ.Ja.de are.⁊ pe.bar.ðt ꝙ
iſtđ ꝟbũ p accuſationẽ ſupfluit q2 ipẽ dicit ꝙ oĩs accuſatio eſt
offm̃ iudicis.Nã ille q accuſat ĩplorat offm̃ iudicꝭ nobile.vt iſti.
de pu.iu.ĩ pn.ꝭz eũ.Sz ego credo ꝙ accuſatio ⁊ offm̃ iudicꝭ ſint
ſpẽs differẽtes.ſicut accuſatio ⁊ ĩq̃ſitio.vñ accuſatio non reſidet
in iudice ſz ĩ accuſatore ſz offm̃ iudicis ĩ crĩali reſidet ĩ iudice ⁊
ꝑt exerceri nemine petẽte vt.C.de adul.q̃uis ĩdubitati.ad idez
ꝙ no.de ꝯdi.ob tur.cãm in.l.idẽ eſt.§.ſi tibi iudiciũ.Itẽ ſi accu
ſatio eſt offm̃ iudicis eo caſu q̃ iudex pri⁹ ĩcepiſſet ĩq̃rere ſeq̃ret
qđ non poſſet accuſatio formari ſed deberet accuſator ĩherere
officio cepto ⁊ in iudiciũ deducto:q2 illa accu.⁊ offm̃ eẽt idẽ.vt
no.Dy.in.l.ij.§.fi.j.ð adul.vñ ꝯcedo ꝙ accuſans implorat offm̃
mercenariũ ſicut q̃cũq3 agẽs ex hoc appet an accu.⁊ offm̃ iudi
3 cis crĩales idẽ ſint. ¶ † Circa ſm q̃re dicat merũ ĩpiũ ðt Jaco.
bu.pp tria.ſz tu dic ꝙ ðr merũ ĩpiũ q2 ĩpiũ mixtũ ẽ cũ alia q̃lita
te.Impiũ aũt ðr q2 cũ ĩpio ꝑncipis ꝑticipat ⁊ ide ðnoĩat.habe
tis ergo q̃re ðr adiectiuũ ⁊ q̃re iſtđ ſubſtãtiuũ ĩpium. ¶ † Circa
4 iij.q.q̊tuplex ſit merũ impium dico ꝙ prĩa diſtĩctio eſt illa q̃ eſt
duplex.ſ.abſolutũ in ꝑncipe ⁊ limitatũ in ĩferiore ꝓut ẽ in ꝑnci
pe diffinit ſic.Merũ ĩpiũ eſt abſoluta ptãs ĩpatori ꝯceſſa p le-
gẽ regiã in papa diffinit ſic mex ĩpiũ eſt abſoluta ptãs apl̃ca in
ſpũalib⁹ a deo ꝯceſſa Ad ĩ ð ĩpiũ ꝑncipis ſpãlr̃ ꝑtinẽt ĩfra ſcri
pta.Primo legitimare illegitimos.in aut.q.mo.na.effi.le.§.fi.
nec inferior hoc ꝑt niſi ex ſpãli cõmiſſiõe ꝑnceps.Scđo reſtitue
re fame.vt.j.ð poſtũ.l.j.§.ð q̊.Tertio reſtituere ĩ ĩteg.p viã gra
tie.ꝯ ſnĩas crĩales vt.j.ð penis.l.relegati.Quarto concedere ve-
niã etatis.vt.C.de his q ve.eta.impe.l.ij.Quito ĩterponere de-
cretũ ſup arrogatiõe.C.de adop.l.ij.Sexto interponere ðcretũ
ſup emãcipatiõe ĩfantis vl̃ abſentis vt.C.de emãci.li.l.iubem⁹.
Septio auferre ius alteri⁹ licite vt.l.q̃ris de nata.re.quod dic vt
in.j.gl.digeſtorũ.Octauo diſpẽſare ſup natalibus de ritu nup.
qua in ꝓuincia.§.diu⁹.Nono q2 ſol⁹ ꝑnceps põt creare gñales
tabelliões.vt no.Inn.de fi.inſtru.cũ.p.tabellio.Decimo q2 ſo-
lus princeps põt facere ſtatuta ſup lite pẽdẽte ⁊ ñ inferior ð iu
re cõi vt in aut.vt cũ ð ap.cog.in ꝑn.Undecio q2 ſol⁹ ꝑnceps ð
legat libere merũ vel mixtũ impiũ vt.C.q p ſua iuriſd.l.j.in fi.

Duodecimo q2 ſol⁹ ꝑnceps cõfert magnas dignitates.vt.C.ð
diuer.offic.l.ꝓbatorias li.xij.Decimotertio q2 ſol⁹ pꝛiceps aſſi
gnat inſulã deportatis a ꝑſide.vt no.in.l.illicitas.§.qui vniuer
ſas.de offic.ꝑſi.Decimoquarto.q2 ſol⁹ pꝛiceps ꝓcedit omiſſo q̃
libet iudiciario ordine.vt no.Inn.i.c.in cauſis.de re iudi.Deci
moquto q2 ꝑſentia ſoli⁹ principis ſupplet defectũ oĩs ſolẽnita
tis.vt.C.de teſt.oĩm.Decimoſexto q2 ſol⁹ princeps imponit ſu
perindictũ vt.C.de ſupindi.l.j.lib.x.ſunt.j.⁊ alia multa que per
te ſcrutari potes. ¶ Uenio ad merũ imperiũ q2 impator ꝑtici-
pat aliĩs inferiorib⁹ ⁊ dico ꝙ eſt triplex.i.h3 tres grad⁹.Nã qđ
dã eſt merũ ĩperiũ magnũ qđ ꝯſiſtit in penis capitalib⁹.vt ĩ gl.
Quoddã eſt mediũ ꝙ ꝯſiſtit ĩ nõ capitalib⁹ nõ tñ leuib⁹ in qui
bus req̃rit plena cãe cognitio vt in relegatis ⁊ ſilib⁹.vt inſti.q.
mo.iuſ.pa.po.ſo.§.relegati.C.de ſentẽtijs ⁊ interlo.l.nulli.mini
mũ impiũ cõſiſtit in modica coertione reſpiciẽte principal̃r tñ
publicã vindictã vt in leuib⁹ penis ad quas ĩponẽdas ꝓcedit
ex ſummaria cognitiõe.vt.ſ.ti.ij.l.fi.vbi gl.expõit ꝟba ſine mo
dica coertione.i.ſiue impiolo qđ p diminutionẽ ſignificat infi-
5 mũ gradũ.vt.j.de accu.leuia.ſm Guil.de cu. ¶ † Circa quartũ
pũctũ q̃ cãe ſũt meri ĩperij.q̃ro ð iſtis q̃onib⁹.j.vtrũ carcerare ſit
meri imperij.Scđo an tormẽtare.Tertio an obſeruare in cau-
6 ſa crĩali.Quarto an facere executionem in corpus. ¶ † Circa
primũ de carcere dico ꝙ eſt quadruplex carcer.ſ.perpetue pene
ad canoniſtas.tunc carcerare eſt meri imperij:quia pena illa a
equiparatur morti vt no.Inn.extra de acc.c.q̃l̃r.Scđs eſt car
cer modice coertiõis.exẽplũ qñ baiul⁹ non facit bñ ambaſiatã
iudicis ⁊ iudex facit euz poni in cippis vel in cathenis dico ꝙ
ille cacer nõ ẽ meri impij ſed minimi.de illo põt loqui in.l.ij.C.ð
ſpoꝛ.q2 ille carcer adhibet ad vindictã publicã.q2 forte nunci⁹
contẽpſit iuriſdictionẽ iudicis.j.e.ſi familia.Tertius eſt carcer
cuſtodie.in illo dicit Guil.de cu.qđ eſt eiuſdẽ ſpẽi cui⁹ ẽ cã ꝑnci-
palis vñ ſi ſit cã litis pecuniarie ẽ iuriſdictiõis ſi ſit cauſa crimi
nis eſt meri impij.facit qđ no.ĩ l.ij.ſ.eo.ð illo carcere loquit.l.ij.
de in ius vo.ſ.de or.iur.l.ij.§.exactis.j.de ſer.iu.l limenarche in
aut.de defen.ciui.§.audiẽt.cum ſimilib⁹.Quart⁹ carcer eſt do-
meſticus qui non eſt licitus niſi in caſibus exꝑſſis in iure vt.ſ.
de offi.ꝑſi.l.di⁹.⁊ ille cacer nõ eſt ſub aliquo gradu iuriſdictio
nis q2 ꝯpetit priuato.Quoad ſcđm de tormentatiõe dico ꝙ eſt
meri iperij q2 nõ delegatur p tex.in aut.de teſt.§.ſi vero ignoti.
7 ¶ † Circa tertiuz punctũ de abſolutoria vtrũ abſoluere ſit meri
ĩperij,ſicut ꝯdẽnare.lr̃a.l.noſtre.eſt arg qđ non veritas eſt in ꝯ
riũ q2 abſoluere ⁊ ꝯdẽnare nõ differũt penes ſpeciẽ iuriſdictiõis
ſed tñ penes formã ꝓnũciatiõis.vñ ſicut nõ ðlegat ꝯdẽnatoria
ita nec abſolutoria.tex.eſt no.in.l.ſolẽt.in ꝑn.ſ.ð off.ꝓcu.⁊ le.ꝭz b
8 Guil.de cu. ¶ † Circa quartum de executione dico ꝙ excutio
facti ẽ meri ĩpij ꝓut refert ad iudicẽ nõ ꝓut refert ad carnificẽ.
Primũ ꝓbat p tex.nr̃m q2 aĩaduertere ꝓprie executionẽ ſigni
ficat.vt.j.ad.ſil.⁊ ſi cert⁹.§ fi.⁊.l.ſenat⁹.Scđz de carnifice ꝓbat:
q2 ĩ mero miniſterio ius nõ fundat nec in iuriſdictiõe vt.j.ð in. c
l.fi.⁊ arg.j.de obſeq.titi⁹ puerũ. ¶ Uenio ad ſextã ꝑncipalẽ.q.
qñ merũ ĩperiũ poſſit delegari ⁊ tex.in.l.j.§.hui⁹ rei.ſ.ti.ij.ðt ſo
lũ ĩ caſu abſentie. ¶ Quero qđ ſ in caſu alteri⁹ occupati.Solu.
eſt ſec⁹ vt no.C.de peda.iud.placet. ¶ Scđo q̃ro qđ ĩ cã ĩfirmi-
b tatis.rñ ꝙ infirm⁹ habet ꝓ abſente[b].arg.j.de re iudi.l.q̃ſitum.
9 ¶ † Tertio q̃ro nũqđ pp ĩfirmitatẽ vl̃ abñtiã poſſit ðlegari of
ficiũ ſine iuriſ.cõſiſtẽs.⁊ dicatis ꝙ nõ põt fieri delegatio.tex.eſt
no.in aut.de tabel.§.oĩbus. ¶ Quarto q̃ro vtrũ literis iudicis
credat de illo ĩpedimẽto.Sol.dicit Guil.de cu.ꝙ de illo eſt ꝑſu
mendũ ꝓ illa ſcriptura.ar.de pub.l.ſi publician⁹.§.j.põt tñ pro
bari ꝯtriũ.facit qđ no.C.de fide inſtr.⁊ iure haſte fi.l.j.li.x.p offi-
ciali ergo ꝑſumẽdũ eſt ꝙ ſit legalis in offõ ſuo.vt l.ij.ĩ pn.ð cu-
rio.lib.xij.lex pria iſti⁹ tit.tñ facit in ꝯtriũ. ¶ Quito ⁊ vltio q̃tũ
ad hũc paſſum q̃ro ſi deleganit ꝑnceps merũ impiũ.vtrũ dele-
gat⁹ ſubdeleget.Guil.de cu.ðt ꝙ ſic q2 eoipſo ꝙ ꝑnceps dele-
ganit vr̃ mutata naturalis q̃litas meri impij ⁊ dicit ꝙ eſt caſus
10 in.l.j.ĩ fi.C.q ꝓ ſua iuriſ. ¶ † Uenio ad.vij.q.an grad⁹ meri im
perij diſtinguant penes grad⁹ magr̃atuũ ⁊ dico ꝙ nõ.vñ merũ
impiũ ꝑſidis q ẽ clariſſim⁹ nõ differt a mero imperio ſpectabi-
lis vl̃ illuſtris ĩmo ẽ eiuſdẽ ſpẽi ⁊ q̃litatis ⁊ ꝓpterea alia diuiſio
dat ð magr̃atib⁹.alia dat de gradib⁹ ſiue ſpẽb⁹ iuriſdict.vt.ſ.ti.
c ij.l.j.in fin. ¶ Circa octauum an merũ impiũ ꝑſcribat.[c] qdã di
cũt ꝙ nõ:q2 opz ꝙ habeat a principe vel ab alio cui hec.l.pmit
tit.alij dicũt ꝙ põt ꝑſcribi p tex.l.viros.C.de diuer.offi.li.xij.⁊
p aliũ tex.in.l.ij.C.de fun.limi.li.xj.Guil.ð cu.allegat ẽt ad hoc
l.vlt ff.ð vſuc.ꝑterea.vr̃ gl.ordi.j.e.l.⁊ q2 ĩ aut.ð ðfen.ciui.§.ciui
lia.ĩ fi.magne gl.ll.allegate nõ loquũtur in ꝑſcri.ſz ĩ ꝯſuetudĩe:⁊
eſt dr̃ia in hoc:q2 ius queſitũ p ꝯſuetudinẽ põt tolli p ſuperio-
rẽ q ꝑt cõſuetudinẽ reprobare vt.C.de te.l.fi.ſed ius queſitũ per
ꝑſcriptionẽ nõ poſſet licite tolli p ſuperiorẽ.vt in aut.vt eccle-
ſia ro.gau.ꝑſcrip.cen.an in prin.Itẽ ꝑſcriptio ꝓprie eſt ſinguloꝝ
cõſuetudo vniuerſorũ.Itẽ de ſubſtãtia ꝯſuetudinis eſt plurali
tas actuũ nõ ꝯtinuatio poſſeſſiõis totũ diuerſuz ẽ in ꝑſcriptio

a ¶ Territo
rio.adde
Pau.de
caſt.in ꝯſi
lio.cxxxij.
in fi.⁊.do.
Bar.ſoꝛi.
ĩ ꝯſ.lxxiiij
ĩcip.in.ꝑſẽ
ti ꝟſ.iu q2
ex quo cir
ca fin.in.j.
parte vbi
ðt ꝙ iuriſ
dictio co-
heret terri
torio ⁊ eſt
in eo tãq3
nebula ſu
p paludẽ.
b ¶ Pro ab
ſente.adđ
tex.in.l.ij.
furioſus.
de iu.cod.
c ¶ Preſcri-
bat.an ⁊
q̃uo ꝑſcri-
bat vid fe.
in.c.j.in.fi.
ð offi.or.⁊
ꝙ ibi dixi
in apoſt.⁊
Fel.i.c.cũ
nõ liceat.ð
ꝑſcript.in
vj.col.

11 ne vt in.l.ſeruitutes.de ſerui.ti.gñali. ¶ † Quoad nonum pūctū vtrū libertas pſcribat͛ ꝯ merū īperiū dicvt.C.de pſcrip.xxx.an.ꝯperit.ꝛ vide Jnn.i.c.bone.de poſt.pla. ¶ Quāto tpe pcedat pſcriptio in mā iuriſdictiōis.vide hic p Guil.qdā dicunt ꝙ regrit͛ tps cui⁹ ꝯrῐ nō exiſtit memoria qdā ꝟo dicunt ꝙ ſufficit lōgū tps qd vr ꝓbari ꝑ dictā.l.viros. ¶ Circa vltimum punctum an pſcripta ptāte abſoluēdi ſit preſcripta ptās cōdēnandi dico ꝙ Jnn.dt ꝙ preſcriptio nō extēdit͛:ꝫ cōſuetudo extēdat͛ c.dilecto.de offi.arch.ſꝫ tu dic ꝙ preſcriptio extendit͛ ad ea que ſunt eiuſdē ſpeciei.ꝛ abſoluere ꝛ ꝯdēnare ſunt eiuſdē ſpēi. vt dixi ſupi⁹:qd ſic ꝓbo. Juriſdictio pſcribit͛ p act⁹:nō tñ ē dicēdū qd pſcribant͛ ſolū act⁹ vniformes geſti:ſꝫ oēs eiuſdē ſpeciei quaſi poſſident͛ ꝛ pſcribūt͛ vt no.in.l.ob carmē.§.fi.de teſt.ꝛ p Jnn. de accu.qualr. ¶ Ultio vnū dico circa iuriſdictionē ꝙ nō pdit͛ nō vtēdo ēt quoad poſſeſſionē niſi ex quo volēs vti ꝓhiberet͛:q2 tūc pdit poſſeſſionē:ꝛ incipit pſcribi libertas. vt ꝓbat͛. C.de decu.l.in filijs.li.x.C.de agri.ꝛ cēſi.l.cū ſcim⁹.§.illud.lib.xj.ꝛ i.l.ij.C.de ſerui.ꝛ aqua. ¶ Nūc venio ad mixtū imperium.ꝛ quero iſtas queſtiones. Primo quid eſt mixtum imperium. Secūdo quare dr mixtū. Tertio quotuplex eſt mixtū imperiū. Quarto in quib⁹ cōſiſtat mixtū imperiū. Quīto q̄ ſint cauſe mixti imperij. Sexto q̄ cāe mixti imperij ſint delegabiles libere. Septimo qñ cāe mixti īperij ex ſui natura nō delegabiles poſſint delegari.

12 ¶ † Circa primū dicūt doc.ꝙ mixtū imperiū eſt iuriſdictio q̄ nobili officio iudicis exercet͛ priuatā vtilitatē reſpiciēs idō dico nobili officio:q2 offm̄ mercenariū qd deſeruit actionibus ſꝫ naturā actionū eſt ſimplicis iuriſdictionis. Jtē idō dico priuatā vtilitatē reſpiciēs vt differat a mero imperio qd pncipalr reſpicit vtilitatem publicam:vt ff.de publica.l.licitatio.§.quod illicite.

a ¶ Quotuplex. vide h poſt barto.d alex. de imo.

13 ¶ † Uenio ad ſm punctū.quare dicat͛ mixtū:ꝛ dr mixtū propter duo. Prio q2 hꝫ mixtā naturā. Scdo q2 in eo ꝯcurrūt diuerſe qualitates.vñ pticipat rōne q̄litatū de q̄libet extremorū. vt no.j.eo.iubere.i pn.magne gl.ꝰ dr ēt mixtū p abnegationē.i.

14 nō merū.vt appet i gl.mag.l.nr̄e. ¶ † Circa tertiū q̄tuplex[a] eſt mixtū īperiū.dico triplex. Quoddā em̄ eſt magnū:qd ꝯſiſtit in ordinaria iuriſ. Quoddā eſt mediū qd ꝯſiſtit in ſummaria. Qddam eſt minimū ꝛ ꝯſiſtit in volūtaria iuriſdi.ſm Bart.ꝫ Guil. de cu.nō faciat niſi duos grad⁹:ſed forte debem⁹ loq ecōtra ad bar.ſ.ꝙ magnū ꝛ mixtū imperiū ꝯſiſtat in his q̄ libero motu et ſine cāe cognitiōe decernunt͛.mediū in ordinaria cognitiōe infimum in ſummaria.ꝛ dico ꝓ tāto ꝙ mixtum imperiū volūtarie iuriſdi.nō delegat͛ regulr.vnō cū nō cadat in iudicē vr eē dign⁹ ꝛ facit.l.ij.ſ.de offō pcon.ꝛ leg. Jtē q2 conſiſtit in maiori libertate arbitrij.tene qd vis.ſi ſes autē grad⁹ ꝓbant͛ per id qd no.ſ.

15 titu.ij.l.cognitio.§.vt poſſeſſio.ꝛ in.§.vbi decretum. ¶ † Circa quartū in quib⁹ conſiſtat mixtū imperiū:dico ꝙ principalr conſiſtit i trib⁹ q̄ ſunt multū notabilia ꝛ multū magna. Primo cōſiſtit in cōceſſione noui iuris vt pꝫ in bon.poſſ. que ius tribuit vt no.in.l.j.ſ.eo.p hoc cōprehendo nō ſolū dnij ius ſed etiā ius officij.vt ibi pꝫ in exēplo datiōis tutoris. Scdo ꝯſiſtit in roboratiōe act⁹ inualidi. vt i dcretis iterponēdis:in alienatiōe pdiorū ꝛ ſimiliū:in trāſactiōe alimētorꝝ.vt.j.de trāſ.l.cū hi.§.ꝛ ſi pretor.ꝛ ibi no. Tertio ꝯſiſtit in ꝓpulſanda contumacia rebellium p miſſionē in poſſeſſionē.ꝛ ſic ad vtilitatem partis vt.j.e.iubere. mulctare aūt ad cōmodū fiſci iſtud eſt de gradu mixti imperij. vt.ſ.eo.ti.l.ij.in fi.§.fin.i illa gl.parua q̄ dicit.i.ſine imperiolo. Quoad qntum pūctū,q̄ ſint cauſe mixti imperij.aut tu queris regulā.ꝛ recurre ad diffinitionē vñ formabis regulā ſic.quicqd expedit͛ officio iudicis nobili ad ptis vtilitatē eſt mixti imperij.vel forma regulā ſic.quicquid cōſiſtit in cōceſſiōe noui iuris vel in roboratione act⁹ inualidi.vel in ꝓpulſanda contumacia rebelliū ad ptis vtilitatē ꝛ offō iudicis expedit͛ ē mixti imperij.

16 ſi aūt q̄ris exēpla.vide.l.j.ſ.e.cū ſi. ¶ † Circa ſextū q̄ cauſe mixti impij ſint delegabiles.dicvt no.in.l.iubere cauere.ꝛ.ſ.de of. pcon.l.nec quicq̄.§.vbi decretū. ¶ Circa.vij.qñ cāliter non regulariter poſſit mixtū imperiū cāri. dic vt. C.de pe.iu.l.placet. ¶ Uenio ad tertiū pncipale de ſimplici iuriſdictiōe,ꝛ prio q̄ro qd eſt ſimplex iuriſdi.ſumpta in ſpecie. Scdo quare dr iuriſdictio. Tertio q̄tuplex ē. Quarto i qb⁹ ꝯſiſtat. Quinto an ſicut

17 ꝓpriū hoīs ē riſibile ſic ꝓpriū iuriſdi.ē delegabile. ¶ † Uenio ad primū ꝛ dico ꝙ ſimplex iuriſdi.eſt ptās de publico introducta cū neceſſitate iuriſdicēdi ꝛ eqtatis ſtatuēdi offō iudicis mercenario deſeruiēti actiōi intētate. Jſta eſt iuriſdictio ſimplex ita per hāc differētiā additā gñali format͛ ſpēs. ¶ Quoad ſecūdū punctū q̄re dr iuriſdictio.dico ꝙ ethimologia ponit͛ i gl. mag. ꝛ idō dic.vt i gl. ¶ Circa tertiū quotuplex ē dico qd ē triplex. magna ſupra.ccc.aureos.media.itra tricētos aureos:ſupra tñ cētū ꝛ minima.itra cētū aureos.illa ꝓbant͛ in aut͛.de defen.ciui.§ iudicare.ꝛ in aut͛.de mā.pn.ſit ibi.ſꝫ Guil.ſꝫ gl.nr̄a dt.ꝛ idē ꝫ Jaco.de are.in.l.iiij.de dā.infec.ꝙ cāe pecuniarie ciuiles vltra ſummā tricētorū aureorū exiſtentes ſunt mixti imperij:q2 nō ꝯpetūt iure magratus ſꝫ gl.nr̄a hꝫ gl.ꝯriā.j.ad munici.l.inter cōuenientes ꝛ hoc eſt verius q2 maius ꝛ minus nō differūt ſpecie vt.l.vlt.ff.de fun.inſtr. Effect⁹ ē iſte q2 ſi eſſet mixti impij magiſtrat⁹ municipalis ñ poſſet cognoſcere p viā ꝓrogationis ꝙ ē falſū.vt.j.d iu.i.l.d q̄re.§.j. ¶ Quoad q̄rtū iqb⁹ ꝯſiſtat dico ꝙ ꝯſiſtit i oīb⁹ cauſis pecuniarijs vbi ciuilis actio ītētat͛ ꝛ mercenarium iudicis offm̄ iplorat͛ vt pꝫ ex diffinitiōe. Circa qntū ꝛ vlt. gl.dicūt ꝙ ꝓpriū iur.ē dlegabile tñ ꝟitas eſt ꝙ cāe q̄ excedūt tricētū aureos ſunt idelegabiles vt i.§.iudicare. ¶ Nunc venio ad vltim.ſ.ad modicā coertionē q̄ modica coertio ꝓut exercet͛ ad vindictā ē de gradu meri iperij.ꝓut ad itereſſe ptis ē d gradu mixti iperij:ꝓut ꝟo exercet͛ ad expeditionē pceſſus inchoati q ſit ſimplicis iuriſdictiōis ē ſimplicis iuriſdictiōis ꝛ ſic regulat͛ a pncipali cā.ar.ſ.ti.ij.ꝛ ſi ptor.nō em̄ dꝫ iterptari acceſſoriū eſſe digni⁹ pncipali vt ibi dr. Sꝫ qualiter pcedit͛ ad iſtā modicā coertionē dic vt.j.de acc.leuia.ꝛ.j.de infa.ict⁹ fuſtiū:q2 nō requirit͛ ordinarius pceſſus ꝙ no.ab illa tñ modica coertione pt appellari ſi iferat͛ iniuſte vt.C.de app.ſi qs ꝓuoc.j.l.j.i multis.

18 ¶ † Ultimū an ppl'i habeāt merū vel mixtū iperiū vel iuriſdictionē.dic vt no. Jnn.d cōſti.cum acceſſiſſet.ꝛ ꝙ no.C.de defe.ciu.§.nulla.in fi.magne gl.de collegio decurionū ſine priorū dic vt.j.de tut.ꝛ cura.da.ab his.l.vbi abſunt. Bal.

Repetitio.

1 Imperium ſumitur duobus modis.
2 Merum imperium an poſſit eſſe ſine iuriſdictione.
3 De iuriſdictione prout ab imperio diſtinguitur.
4 Judicem delegare an ſit iuriſdictionis.
5 Delegatus equiparatur ordinario.
6 Imperij deſcriptio.
7 Fuſtigatio,an ſit de imperio.
8 Miſſio in carcerem,an ſit de imperio.
9 Queſtionare an ſit meri,vel mixti imperij.
10 Cauſe liberales an ſint de mero,vel mixto imperio.
11 Sententie prolatio an ſit de mero,vel mixto imperio.
12 De iudicibus habentibus imperium.
13 Merum imperium an poſſit preſcribi.
14 Juriſdictio,an poſſit perdi.

Imperiū. Uos debetis ſcire ꝙ iudicātes qñ q̄ hñt imperiū,qd deſcendit ex iuriſ.ꝛ imperio. Jſta materia ſublimis eſt diffuſa ꝛ male tractata p gl.quare ergo aſſumo materiā p hūc modū. Primo vos ſcire debetis ꝙ nos habem⁹ iuriſdictionem ꝛ imperium.iuriſdictio pōt ſumi tripl'r.vno modo in genere.alio mō in ſpecie

1 prout in ſpecie p ſe ſtat. Tertio mō ꝓut adheret imperio. † Sꝫ īperiū pōt ſumi duob⁹ modis.vno mō pncipaliter alio mō ꝓut adheret iuriſdictioni in genere ſumit͛ iuriſdictio vt cōphēdat tam merū quā mixtū impium ꝛ oēꝫ cām de mūdo.vt.ſ.ti.ij.l.j. in pnc.ꝛ in aut͛.de defen.ciui.§.ipos quoqꝫ in fi.co.iij.ſumit͛ iuriſdictio p ſe in ſpecie ꝓut p ſe ſtat.ꝛ illa eſt triplex.vna q̄ ꝯſiſtit in maximꝫ cauſis vt qñ cā excedit cāꝫ.ccc.aureorꝝ.q2 maximos magr̄at⁹ de illis opꝫ ſe intromittere.in aut͛.de defen.ciui.§.ꝛ iudicare.co.iij.alia que ꝯſiſtit in cauſis medijs vt ſunt cauſe q̄ nō excedūt vltra.ccc.aureos:ꝛ excedūt ſummā centū aureorum.ꝛ iſtas cās appello minimas ꝛ viles i aut͛.de mā.pn.§.ſi tibi.quare ille cāe differūt iter ſe.ꝛ ille cāe q̄ ſunt d maiori iuriſdictiōe nō pñt delegari niſi cū cā vt.C.de peda.iud.l.plꝫ.medie āt cāe pñt delegari ſine cā q̄ cōpetūt iure magr̄at⁹ vt.d.§.iudicare ꝛ illa q̄ cōpetūt iure magr̄at⁹ pñt delegari vt.ſ.ti.ij.l.j.nūc aūt de neceſſitate ſunt dlegāde vt.C.d peda.iudi.l.vlt.ꝛ differūt ab alijs q2 in iſtis pcedit͛ ſine ſcriptura in alijs vero nō vt in aut͛ de def.ciui.§.ſi tibi.ꝛ appello cās minimas q̄ ſunt intra cētū aureos.ꝛ pt hoc ꝓbari ex rōne iuris antiq.inſti.de ſucceſ.li.§.ſꝫ nr̄a.ꝛ h vr dicere in antiqua in aut͛.de iud.§.ne aūt labor.ꝓpe fin.§.co.vi. Jn curijs aūt ſm ꝯſuetudinē al'r ſeruat͛ ſꝫ hic loquit͛ de iure. ¶ Eſt repire tertio iuriſdictionē q̄ adheret impio ꝛ idō venit du

2 biū ꝛ tāgit placē.ſup ꝟbo mixtū. † Nūqd merū impiū pt eſſe ſine iuriſdi.ꝛ vr ꝙ ſic.j.de ind.l.ſolem⁹.§.j. Juriſdictio pōt ſumi duob⁹ modis vno mō in ſuo eē.vt p ſe ſtat in ſua ſpecie pma.ꝛ pt eē ſine mero impio ꝛ merum impiū ſine ea q̄ cāe ſunt ſepate. vt.j.d mio.l.pap.exuli aut ꝯſidera iuriſdictionē nō quoad ſui ordinē ꝓut adaptat͛ ad cās ꝛ dico ꝙ tūc nō eſt dare merū imperium ſine iuriſdictiōe q2 ipio adheret iur.j.de acc.l.libellorꝝ. C.d acc.l.in cauſis ꝛ.l.ſinguli. Jmperiūꝫ aūt pōt aſſumi dupl'r. vno mō ꝓut ſtat p ſe ꝛ pncipalr d quo loquit͛ prin.l.noſtre alio mō ꝓut eſt adherēs iuriſdictioni ꝛ nō eſt impiū ſꝫ vt ꝯſiderat͛ act⁹ principalr ꝛ illud ꝯſiderat͛ vt acceſſoriū.ſ.ti.ij.l.j.in fi.ꝛ.l.fi. ꝛ dico ꝙ merꝝ ipiū ꝓut p ſe ꝯſiderat͛ eſt triplex ſicut dictum eſt d iuriſdictiōe vno mō ꝓut ē impiū maximū ꝛ tūc d illo pt loq ille tex.ꝛ intelligo habere merū impiū i cauſis capitalib⁹ vt in dānatis vt.j.de bo.poſ.l.edicto.de pe.l.ij.ſi qs cau.l.ſꝫ ſi qs rei. in pn.ē.mixtū iperiū ꝛ in illo ꝯſiſtit oīs coertio corporalis q̄ requirit coertionem minorem capitali pena.vt eſt relegatio ꝛ loci interdictio:vel illa que eſt minor relegatione.j.de penis.l.ij.ꝛ l.relegati.in principio.ſ.de officio prefecti vrbi.l.j.in fine.ſed d

minima

minima coertione corporali q̄ nō reqrit cauſe cognitionē. ff. eo.
magiſtratus. in aut. de defen. ciui. §. audiēt. d acc. l. leuia. d iſtis
ergo videam⁹ q̄liter poſſit cognoſci. ¶ Videam⁹ de iuriſdictio
ne ꝓut ſumit̄ ꝑ ſe qualr̄ deſcribat̄. dico q2 iuriſdi. eſt ptās i ꝑſo
na iudicātis cōſiſtēs. ſic deſcribo iuriſdictionē ꝓut ſumit̄ i gn̄e
⁊ ad merū impiū ⁊ ad oēs caſus. vn̄ ex natura vocabuli bn̄ pōt
dici legitima. arg. ff. de acq. poſ. l. j. i pn̄. ⁊. ff. ad. l. aq. l. ita vulnera-
tus. vn̄ illō dr̄ eē legitimū. vt. ff. vn̄ leg. l. j. ⁊. ff. d legi. tu. l. legitios.
ff. de his q deiec. vl̄ effu. l. ſi vo. §. fi. inſt. d ppe. ⁊ tēpo. ac. §. j. Itē
pt dici ptās. q2 ibi eſt dictio q̄ eſt ptās. i aut. vt oēs obe. iu. p. §.
ꝯſiderātes. col. v. Itē ſeqt̄ poſtea i ꝑſona iudicātis ꝯſiſtēs. ⁊ iō
dico ꝙ multū ſunt legitie ptātes. vt. s. d his q ſūt ſui vel alie. iu.
l. nā ciuiū. ⁊ iō ad drīam illius ego dico in iudicis ꝑſona. vt. ff. d
xb. ſig. l. ptātis. in pn̄. §. j. ſ3 caueatis: q2 nō ꝯſiſtit in ptāte iudi-
cis vt i ſuo ſubiecto. ſ3 i ſua ptāte accidētali. vt dixi. s. l. j. ⁊ ꝓbat̄
3 C. vbi ⁊ apd quē. l. j. ¶ † S3 videam⁹ d iuriſdi ꝓut diſtinguitur
ab impio. ⁊ ꝯſiderat̄ ꝑ ſe q̄lr̄ deſcribat̄. Tex. dt ꝙ iuriſdictio eſt
iudicis dādi ſnīa gl. dt ꝙ nō eſt ſufficiēs: ſ3 dico ꝙ iuriſdictio pt
ꝯſiderari ꝓut cōcernit perſonam iudicis tm̄ vel aliud reſpectu
ꝑtiū vel litigū. ⁊ tunc iuriſdictio eſt iudicis dādi. vt dixi. s. ⁊ ha
betis. ff. de iudi. l. obſeruādū. alio mō ꝯſiderat̄ iuriſdictio ꝓut cō
cernit cās ⁊ exercitiū cāꝝ: ⁊ tunc dico nō eſt ſufficiēs deſcriptio
hic: l3 glo. deſcripſerit eam. s. e. l. j. ſic iuriſdictio ē legitima ptās
de publico introducta cū neceſſitate iuriſdicēdi ⁊ equitatis ſta
tuēde. ⁊ ita dt tex. in aut. de defen. ciui. §. ipſos quoq3. ſed nō re
puto eā ſufficientē: q2 eodē modo dr̄ vl̄ poſſet dici in mero ⁊ in
mixto imperio. vn̄ ſi accuſe3 aliquē poſſet adaptari: quare dico
ꝙ iuriſdi. eſt legitia ptās d publico itroducta cū neceſſitate iu
riſdicēdi ⁊ eqtatis ſtatuēde in cā pncipalr̄ non crīalr̄ intentata.
nec ꝑ decreti interpoſitionē: ſed ꝑ ſnīam determināda declarat̄.
iſtō dico ꝙ iuriſdictio ē legitia ptās q2 iuriſd. eſt ius ⁊ dico ꝙ
poteſtas vt dixi. s. de publico introducta vt. s. de iuſtit. ⁊ iure. l.
j. §. ius publicū. cū neceſſitate iuriſdicēdi. q iudex ad hoc ꝯpelli
tur. ff. de mune. ⁊ hono. l. vlt. §. ⁊ iudicare. C. de peda. iudi. l. ij. in
aut. i me. li. nō fieri ſa. for. §. pe. viij. col. ff. d iudi. l. d qua re. iuriſdi
cēdi iō dicit: q2 h3 ꝓnunciare ſcdm ius. vt d iuſt. ⁊ iure. l. pe. Et
eqtatis ſtatuēde. ff. de eo ꝙ cer. lo. l. qd ſi epheſi. in fi. C. de iudi. l.
placuit. Poſtea ſequit̄ in deſcriptione in cā principalr̄ nō crīali
ter intētata: q2 ſi intētaret̄ criminalr̄ diceret̄ contineri ſub me-
ro ⁊ mixto impio. Itē bn̄ dico pncipalr̄. q2 ſi ſecūdario pōt in
quiri, cū ibi pncipaliter crimē nō vertat̄. ff. de pua. delic. l. fi. ⁊ in
hoc differt ab impio mero ⁊ mixto. Itē ſeqt̄ poſtea. nec per de-
creti interpoſitionē, ſ3 ꝑ ſnīam determinanda: ⁊ in hoc differt a
mero impio q2 in dcreto offm̄ iudicis iplorat̄. ⁊ oīa aut veniūt
iuris actiōe. iſtud vr̄ exponi. ⁊ iſtud qd dico decreti interpoſitio
nē. vn̄ pone in emācipatiōe iterponit̄ dcretū. C. d offō pret. l. j. ſ3
illa q̄ ſunt mixti impij nō pertinēt ad magr̄at⁹ municipales. ff.
ad muni. l. ea. ſ3 i emācipatiōe magiſtratus interponit decretu3
vt. d. l. ergo ⁊c. ar. C. de magiſt. munici. l. j. ⁊. ij. Et dico ꝙ mixtū
imperiū ē duplex. quoddā qd reqrit cāe cognitionē. ⁊ iſtō dico
4 ꝙ pōt ꝯpetere magr̄atui i aut. de defen. ciui. §. audiēt. ¶ † Ad
hoc opponit̄. ⁊ vr̄ ꝙ iudicē delegare nō ſit iuriſdictiōis: q2 i to
ta illa deſcriptiōe nō iuenies factā mētionē de delegatiōe q̄ eſt
pncipalr̄ in iuriſdictiōe. nec deſcribit̄ in tex. nr̄o ꝓut ꝯſiſtit in ꝑ
ſona iudicātis tm̄. ⁊ ꝯcernit iudicē ſine ſcripturā. ſ3 vbi ꝯſiderat̄
iuriſdictio ꝓut ꝯcernit cās ⁊ exercitiū cārū: tūc ē illa deſcriben
da vt dixi: iudicis ergo dādi ſnīa eſt de iuriſdictiōe. ¶ Scdo h
ꝯcludit̄ vnū. Pone delegata ē cā crīalis titio ꝑ principē vel cā
indelegabilis ꝑ ſe: ſed tn̄ princeps pōt. C. de preci. imper. off. l.
j. ⁊. C. vbi ſena. vel cla. l. j. pone ergo ꝙ cā crīalis fuit delegata ꝑ
principē titio. Titi⁹ vult delegare alij querit̄ an poſſit. videt̄ ꝙ
nō. q2 qd iudex dat⁹ a principe poſſit delegare. intelligit̄ in cau
ſis delegabilib⁹. C. de iudi. l. a iudice. ar. ff. d mu. ⁊ ho. l. vt grada
tim. §. ſed ſi lege. ff. de pigno. l. lex vectigalis. ff. de ſerui. l. ſi cui.
5 ¶ † Itē q2 delegat⁹ eqparat̄ ordinario. ſ3 ordinari⁹ nō pt dele
gare niſi ex cā ergo ⁊c. vt. s. tit. ij. l. j. vn̄ nec ille q h3 fictā. ne plus
operet̄ fictio ꝙ vitas. ff. ſi cer. pe. l. ſi fili⁹. ff. d acq. re. do. l. liber ho
mo. facit. l. j. de do. inter vi. ⁊ vx. ⁊. l. cū hic ſtat⁹. §. vl. vn̄ hic attē
do duo ipedimēta q2 dico ꝙ iſtud tollit tm̄ impedimētū ꝑſone
nō impedimētū cāe rei. vn̄ legē q̄ dt ꝙ delegat⁹ a principe poſ
ſit delegare. intelligo dū tn̄ cā ſit delegabilis. ar. l. j. de here. inſti.
de cōdi. ⁊ demō. l. auia. §. nūciare. ff. de opti. leg. l. cū ita. §. q̄ſitū.
de ritu nup. l. quāq3. Cōtrariū dico ꝙ delegat⁹ a principe in cā
nō dlegabili poſſit dlegare ſine cā iudici dādo iuriſdictionē: q2
dico ꝙ in cā quā ordinari⁹ delegat ꝓpter abſentiā. vt. s. tit. ij. l.
ij. ipſam eſt delegare iuriſdictionē, vt habetis hic. qre dico ꝙ cā
illa ſi ſit iuriſdictiōis poſſit delegari per tex. iſtū ſi erat cā indele
gabilis. ſ3 tn̄ dico ꝙ pōt delegari ꝑ principē, vt. d. l. j. dico ꝙ de
cetero ſit ſublatū impedimētū delegationis ex eo ꝙ impedi
mētū fuit ſemel ſublatū ꝑ pncipē. vn̄ dr̄ euaſiſſe naturā pmā. et
ꝙ poſſit delegari ē ar. i aut. de reſt. fidei. colla. viij. §. nos igit̄. ⁊. §.
fi. C. de ipo. lucra. deſcrip. l. vnica. §. plane. ⁊ meli⁹. ff. de leg. iij. l. cō

pater. §. quindecim. ar. ff. de his q vt ind. l. q titij. ⁊. l. iij. §. ſane. ſi
is q. d fidei. li. l. ſi fili⁹. §. erit rubriano. l. paul⁹. §. paul⁹. ⁊ ex eo ꝙ
vr̄ euaſiſſe pmā naturā poſſit dlegari facit lex ne reuertat̄ ad p-
mā naturā vt cā efficiat̄ idelegabilis. C. d. re. pig. l. ſoluta. ff. ad. l.
fal. ſi a me. i dlegata aūt ab ordinario ñ dicet̄ idē: q2 ſi fuerit de-
legata cā crīalis vel cā maxima. vt. s. tit. ij. l. j. ꝙ nō poſſit dlega
re niſi ex maxima cā ne pl⁹ hēat miniſter ꝙ ille a q̄ cā3 h3 ar. de
re. iu. l. nemo pl⁹ iur3. cū ſi. ¶ Habem⁹ iuriſdictionē q̄ adheret
iperio ⁊ ſic pōt dſcribi iuriſdictio que adheret ipio q̄ſi legitima
ptās d publico itroducta ordinē in cauſis meri iperij tribuēs.
ar. ff. de acc. l. libelloꝝ. de adul. l. miles. §. ſexagita. ¶ Nūc dſcriba
mus ipiū ꝓut pncipalr̄ ⁊ per ſe ſumit̄ ⁊ pōt ꝯſiderari triplr̄. ꝓut
conſideram⁹ ad cās maximas. alio mō ad medias alio mō ad
6 minimas quare pt ſic deſcribi. ¶ Impiū ē legitia ptās de pu- a
blico itroducta cū neceſſitate iuriſdicēdi ⁊ eqtatis ſtatuēde in
cauſis capitalibus ⁊ medijs plenā cāe cognitionē vel i minimis
coertionē corpis habētib⁹ reqrēs ⁊ ſic d publico ſtatuto ⁊ alijs
exponatis vt. s. poſtea. ſeqtur de cauſis capitalibus qn̄ agit̄ de
morte naturali vl̄ ciuili: minimas cās appello vbi corpis coertio
venit ⁊ ꝯprehēdo fuſtigationem ⁊ interitū ēt in minimis cāis.
ar. ff. de acc. l. leuia. ⁊. ff. e. magr̄atibus. S3 iuxta hoc q̄ro dr̄ qd
ipiū eſt ⁊c. ſub h̄ cōprehēdo mex iperiū mixtū ⁊ minimū. ¶ S3
iuxta hoc q̄ri pōt nūqd delegatio ſit de impio: qdā dicūt ꝙ nō
ſ3 de iuriſdictiōe q2 ꝓcedit̄ ꝯ abſentē. ff. de penis. l. abſentē. an ꝑ
aliū cā ap. l. j. §. ſ3 ſi ea. ⁊ ꝓ hoc vr̄ facere. l. j. ſi qs iuſdi. nō obtēp.
in gl. alibi vr̄ ꝯtrariū tenere ꝙ ſit de impio inſti. qui. mo. ius pa. po.
ſol. §. relegati. ⁊ hoc credo quod ſit de impio nō de mero ſ3 de me
dio cū ſit ibi aliqua coertio corpis. ꝙ habeat accuſans i locis
abſtinere. ff. de bo. li. l. ij. de ꝯdi. ⁊ d. l. titio cētū. Itē ipiū nō d3 di
ſtingui ꝑ qualitatē ſ3 ꝑ ꝯn̄s q2 diſtinctio q̄litatis nō mutat ali-
quid in ſubſtātia: ſ3 differt i mediocritate nō in gn̄e: ita dt tex.
7 ff. d fundo inſt. l. fi. ¶ † S3 de fuſtigatiōe q̄ro nūqd ſit d ipio. vr̄
ꝙ nō ꝯpetat magr̄atib⁹. ff. e. l. magr̄atib⁹. ⁊ in aut. d defe. ciui. §.
audiēt. ꝯtrariū dico ꝙ ſit de iperio. ſ. minimo. vbi nō reqrit̄ plena
8 cāe cognitio. ff. d. acc. l. leuia ⁊. l. fi. de fun. iſtr. ¶ † S3. nūqd miſ-
a ſio in carcerē eſt d ipio: vr̄ ꝙ ſic a. i. de maxio ꝯ d in ius vo. l. ij. in
pn̄. in ꝯtrariū vr̄ dfenſorē ciuitatis poſſe i carcerē mittere i aut. d de
fen. ciui. §. audiēt. ⁊ vr̄ tex. ff. de ſeruis fugi. l. ſi in area. ⁊. s. de ori.
iur. l. ij. §. exac. ⁊. ff. ſi qs iuſdi. nō obtē. l. j. iuncta. l. ſi qs vxor. §. ſi
qs fugitiuū. ff. d fur. tn̄ dico ꝙ carcer pt fieri ex mltis cauſis: vno
mō reſpectu cārū q̄ ſunt meri iperij ⁊ tūc vr̄ eē meri impij habe
re carcerē. ff. d i ius vo. l. j. alio mō reſpectu medij ipij ⁊ tunc dr̄ me
dij iperij. alio mō mimi iperij ⁊ tūc dr̄ mimi iperij. argu. l. ꝓalleg.
ff. de ꝯdi. ob. cām. l. vlt. ⁊ itelligo qn̄ vult incarcerare iure ꝓprio.
alr̄s ſec⁹ vt. C. de dcurio. ⁊ ſtatio. l. j. lib. xij. ⁊. C. d coho. ⁊ pn̄. l. j. e. l.
⁊ ꝓ hoc facit gl. i aut. de nō alie. §. j. col. ij. ar. ff. de mil. te. l. ſi certa
tum. ⁊. ff. de pig. ac. l. ſi ꝯuenerit circa pn̄. ſi aūt iure alieno vult fa
cere dr̄ ꝙ pōt ar. ff. de fur. l. interdū. §. q furē. ⁊. ff. d adul. capite qn
to. §. j. ⁊ inſti. pn̄t dici hr̄e carcerē vbi retineat̄ ſeu recludāt. s. de
9 off. pfec. vrb. l. iij. §. fi. C. de defen. ciui. l. defenſores. ¶ † S3 q̄ro
an qōnare ſit meri vel mixti impij vel an ſit d iperio: vr̄ ꝙ non
q2 dn̄s pōt hr̄e q̄ſtionē de ſuis ſuis. ff. ad ſil. l. ſi ꝑcuſſor. ar. ff. de
ꝯdi. cā da. l. j. ⁊. s. de of. pſi. l. iij. §. ij. ⁊. ff. de iniurijs. l. item apud la
beonē. q̄ſtionis. ⁊. §. q̄ſtionē. dic ꝙ qd ſit de imperio ⁊ ꝙ debeat
ſm cām regulari vt ſi cā fuit de minimo imperio vt illi habeāt:
vt. l. alleg. vel. ſm alr̄s cās ⁊ iō dico ſi iudex delegat⁹ inueniat te
ſte3 vacillātē corā ſe non poſſit ipm q̄ſtionare l3 ordinari⁹ poſ
ſit hoc facere. ff. de q̄ſtio. ex libero. ⁊. l. fi. ſ3 delegat⁹ h3 remittere
ordinario vt caſtiget vt in aut de teſt. §. ⁊ iudice. co. vij. q tex. eſt
10 multū no. ¶ † S3 q̄ro an cāe liberales ſint d mero vl̄ mixto ipe
rio ſi dicā te ſuū meū vr̄ ꝙ nō: q2 pōt dare ꝓcuratorē. ff. de ꝓcu.
ſ3 ⁊ he. §. j. ⁊ ar. C. de li. cā. l. calūniatores ꝯtrariū vr̄. cū nō poſſit cō
promitti ſicut de criminib⁹. ff. de ar. nō diſtinguem⁹. §. iul. ⁊ ar.
ad hoc. C. de peda. iu. l. pl3. ita dico aut agit̄ ꝑ ꝯmodo pecunia-
rio. d cā liberādi vt ſi qs dicat ſe liberū: ego eū ſuū meū dico. ⁊
tūc eēt maxia iuriſdi. vt nō poſſit dlegari. ar. ff. de arb. nō diſtin-
guemus. §. de liberali. ⁊ de peda. iud. l. pl3. q2 agim⁹ cū ſeruis. ff.
ad. l. aq. l. ij. circa pnci. ſi aūt agat̄ cā liberalis ad coertionē ⁊ ad
penā tūc dico ꝙ ē de iperio vt poſſit fieri reuocatio corā minori
bus magr̄atib⁹: vt. C. de li. ⁊ eorū li. l. iij. S3 pone ꝙ agit̄ de cri-
minib⁹ capitalib⁹ ſnīa ē lata abſolutoria nūqd dicet̄ de impe-
rio vr̄ ꝙ nō q2 nō vr̄ aiaduerſio. ar. iſti⁹ tex. ⁊. s. de offō ꝓcō. l. ſo
lent in prin. C. vbi ſena. vl̄ cla. l. vl. Ita in ꝑſide ꝓuincie i authen
tico vt cle. apud ꝓpri. epi. cōne. §. pe. co. vij. ⁊ ꝓdeſſe. iſtō ꝑſuppo
ſito ꝙ merū impiū poſſit pſcribi. pōe ꝙ aliqs fuit vſus ſnīam
do: ſꝑ tn̄ abſoluēdo ꝑ cētū annos nūq3 ꝯdēnādo q̄ro an videat̄
pſcripſiſſe iuriſdictionē ſeu merū impiū vr̄ qd nō. ar. l. prima. d
hoc diſtigo q2 aut abſolutoria fert̄ ab illo q h3 ſolā ptātē in ab
ſoluēdo aut ꝯſideras abſolutoriā ꝑ abnegationē ꝯdēnatorie: ſ3
ex euentu cāe differūt ꝓba. ⁊ tūc dico ꝙ abſolutio ē de ipio ſi-
cut ꝯdēnatio ar. ff. d ꝯdi. inſti. l. q̄ ſub ꝯdi. §. quoti. Ita habebit̄
ff. e. cū q̄dā puella. ⁊. C. mand. l. fi. ꝯ ⁊ pro hoc faciunt iura de re

a ¶ Vō ſic. i qbus aūt ꝯſiſtat imperiū merum vel mixtū vide Oldr. in cōſi. x.

in d.l.iij.§.igit.ꝙ poſſit ſeq ꝯdẽnatoria dicã eã eẽ abſolutoriã ð
impio.ar.ꝭ.de lib.⁊ poſth.l.ſi qs poſthũos.⁊ de aq̃ plu.ar.l.j.§.
j.nõ obſtãt iura allegata qꝛ l abſolutoria eſt ꝑ abnegationeꝫ ad
11 ꝯdẽnatoria.¶†Sꝫ q̃ro in criminibus vtrũ ſnĩe ꝓlatio dicat̃ ð
mero imperio an executio.⁊ vr̃ ꝙ ille q hꝫ executionẽ. qꝛ execu-
tio ſit ex neceſſitate ꝑme ſnĩe.ergo ipe nõ vr̃ facere.ſed ille q ipo
nit neceſſitatẽ.arg.ꝭ.de lega.ij.l.ſi vnũ ex familia.§.j.⁊.ij.ð lega.
j.titiꝰ.vñ ñ ſolũ nudũ miniſteriũ vr̃ pſtare. vt.ꝭ.de acq.poſ.ꝙ
meo.§.j.C.de exec.rei iudi.l.executorẽ.ꝑ hoc vr̃.l.j.ð iiuſt.rup.
teſt.ſi qs exhꝛedato filio.§.irritũ.ð leg.iij.l.j.§.apð.In ꝯ̃riũ vr̃
qꝛ executio ñ ſnĩe ꝓlatio dicat̃ ð ipio.vñ ois iuriſdictio recipit
denoĩatione ab effectu.ꝭ.ne vis fiat ei q i poſ.mit.l.j.§.j.ð oꝛi.iu.
l.ij.§.poſtea.qꝛ nõ vr̃ aſcẽdeñ,de ſcðo offõ ad ꝑcedẽs.ꝭ.de vbo.
ob.l.iexecutiõe.§.fin.ꝭ.ad mace.l.ſi filiꝰ.§.vl.⁊ ar.ꝭ.ð aqua plu.
arcẽ.l.j.§.Itẽ ſciẽdũ.⁊ per hoc vr̃ tex.ꝭ.de iure ꝓpa.l.ſeruũ a filio.
§.fin.⁊ pro hoc infra de ſuis ⁊ legi.hered.l.inteſtato.§.is plane.
Ego ita dico aut q̃ris de illo q hꝫ cognitionẽ ⁊ ꝓnuntiationeꝫ
⁊ dic ꝙ ille ſemꝑ hꝫ impiũ.ſi aũt q̃ris de illo q hꝫ executioneꝫ
tũc aut exequit̃ vt ſuperioꝛ:⁊ tũc hꝫ imperiũ.aut vt alius ⁊ tũc
nõ hꝫ impiũ.Pro ꝑma parte faciũt illa q̃ allegaui in q̃õne an
in carcerẽ miſſio ſit iperij:ſed ꝓbatur ꝙ ſi appellaret̃ talis eſſet
ꝙ poſſet refoꝛmare ſnĩaꝫ ⁊ nullus alius.ꝭ.de ꝑto.ſtipu.l.j.§.pe.
⁊ ſic nõ eſt incõueniẽs ꝙ duo ſimul habeãt tale ius.ſ.de offi.
ꝯſu.l.j.⁊ ar.ꝭ.de adul.l.ſi marito.vbi aũt nõ exeq̃t̃ vt ſupioꝛ tũc
dico ꝙ hꝫ impiũ ꝑ iura in ꝑma ꝑte allegata.C.de exec.rei iudi.
l.executionem.pro illa diſt.facit.ꝭ.de obſeq.l.titius.per totum.
12 ¶†Quero q ſint iudices q hñt impiũ.gl.vr̃ velle ꝙ oẽs.ſ.de
offõ eiꝰ cui mã.eſt iuriſ.l.j.circa ꝑn.⁊ hic in litera nr̃a.vñ ꝑſides
ꝓuinciarũ q ſunt clariſſimi hñt gladij ꝑtãteꝫ.ſ.de offi.ꝑſi.l.j.ſi
ergo ꝑſides q ſunt clariſſimi ⁊ minores multo foꝛtius illuſtres
vl̃ ſupilluſtres q ſũt maioꝛes.ar.C.de decur.l.vlt.dico ꝙ iſtð ſu
ſtineri nõ põt ꝙ illi q ſunt ſupclariſſimos habeãt iperiũ.Prio
qꝛ in ꝯſulibꝰ habemꝰ ꝯ̃riũ.ſ.de offi.ꝯſul.l.j.Itẽ ꝑfectꝰ vigilũ
q eſt ſpectabilis nõ poſſet ſe intromittere de grauioꝛibꝰ.vt.ſ.ð
offi.ꝑfe.vig.l.iij.in ꝑn.Sꝫ ita dico ꝙ illi hñt iperiũ q hñt admi
niſtrationẽ cũ territoꝛio.Alij nõ:vt.ſ.de offic.ꝑſi.l.illicitas.§.q
vniuerſas.ꝭ.de vb.ſig.l.ſi pupillꝰ.§.territoꝛiũ.Sꝫ nũqd pꝛeto-
res ⁊ epi q ſunt ſpectabiles.vt in aut.de ap.⁊ itra que tꝑa.§.ſiſi
quoqꝫ mõ.col.iij.in gl.alibi ðt ꝙ ſic.inſt.q mo.iuſ.pa.po.ſo.§.cũ
autem.d.ll.repꝛehẽdũt gl.dicẽtes ꝙ ꝑtoꝛ hꝫ impiũ nõ qꝛ in cau
ſis minimis ſe intromittit.vt.C.de offi.ꝑto.l.j.⁊.l.ij.ꝑ totã gl.il-
la allegat̃.ꝭ.de leg.iij.l.j.§.a ꝑfecto.ſꝫ ille tex.nõ loq̃t̃ de pꝛeto-
re.ſꝫ dico ꝙ ꝑtoꝛ i cãis meri iperij vr̃ hr̃e iperiũ ꝑꝑ cognitionẽ
cauſaꝛ meri impij.ſꝫ execu.nõ hꝫ ſꝫ ꝑfectꝰ vꝛbis q erat i ciuita-
te romana.vt.ſ.de offi.ꝑfe.vꝛ.l.j.§.cũ vꝛbẽ.hodie in ciuitate cõ
ſtãtinopolitana vt in aut.de ꝯſuli.§.ꝓponamꝰ.co.iij.vñ ſicut
dixi ð ꝯſulibus iſtiꝰ ciuitatis q hñt mexiperiũ q̃tũ ad cognitio
nẽ ita eſt ꝑtoꝛ ar.C.de adul.q̃uis ⁊.ꝭ.de accu.l.libelloꝛũ.in pꝛin.
⁊ vr̃ hic i ſi.⁊.ꝭ.de in ius vo.l.ij.⁊.ꝭ.ð arb.l.iij.aut q̃ris quoad exe
cutionẽ ⁊ de illa nõ ſe intromittebat ſꝫ remittebat ad ꝑfectũ vꝛ.
vt.ꝭ.de ſuſpe.tu.l.j.§.pe.Sꝫ nũqd epi hñt impiũ in clericos vr̃
ꝙ nõ qꝛ impiũ ẽ hr̃e gladij ꝑtãtẽ ſꝫ epi nõ exercẽt gladij ꝑtãtẽ
ergo nec vñr hr̃e impiũ.ar.iſtiꝰ.l.Itẽ qꝛ nõ hñt territoꝛiũ.qꝛ nõ
mandãt ſnĩam ſuã executiõi.C.de epiſ.audiẽ.l.epãle.⁊.l.ſi qñ.⁊
in aut.de ſanc.epis.§.ſi qs aũt.col.ix.dico ꝙ ſuo mõ hñt iperiũ.
vñ in epãtu hñt ad terrẽdũ clericos ſuos.i aut.de alie.⁊ emph.
§.ab illis.col.ix.vñ ẽt pñt exercere ſuã iuriſditionẽ q̃ ſuccedit in
locũ pene capitalis ⁊ eaſdẽ vires hꝫ.ꝭ.ad.l.iul.pec.l.iij.Itẽ dñs
hꝫ in ſeruis coertionẽ nõ ꝑ modũ iuriſdictiõis.ſꝫ põt eum tene
13 re ligatũ in ꝑpetuis vinculis q̃ eq̃parant̃ moꝛti.¶†Sꝫ q̃ro an
a merũ imperiũ poſſit ꝑſcribi[a].⁊ ſi ꝑſcribatur q̃to tꝑe intelligo ſic
illã q̃õnẽ ꝙ qs habeat territoꝛiũ in q̊ nõ habebat iuriſdictioneꝫ
ſed tñ ipe exercuit.⁊ ſic queritur q̃to tꝑe ipſe ꝑſcribit:Iac.dicit
qð nõ ꝑſcribebat.vñ iuriſdictio itroducta eſt ꝓ tuitiõe iur.ſ.de
oꝛi.iur.l.ij.§.poſt oꝛiginẽ.⁊.ꝭ.ne vis ſi.ei.qui in poſ.mit.l.j.ergo
nõ dꝫ introduci ex eo ꝙ eſt ꝯ̃ ius:qꝛ videoꝛ facere carcerẽ pꝛiua
tũ qð eſt maximũ crimẽ.C.ð ꝑua.car.l.vnica.Itẽ in.l.iulia.ð vi
publica.cũ gerat ſe ꝓ magiſtratu ⁊ non eſt.ꝭ.ad.l.iul.ma.l.j.⁊.ij.
Itẽ qꝛ iſtud eſt iperij.ergo nõ põt ꝑſcribi.C.de ꝑſcri.xxx.vel.xl.
an.l.cõperit.de fun.pa.l.fin.Itẽ qꝛ mali moꝛes ⁊c.in aut.vt nulli
iu.§.j.C.ð decu.l.oẽs iudices.⁊ ꝓ eo vr̃.C.de curio.⁊ ſtatio.li.xij.
⁊ ita de comitatibꝰ ꝯ̃riũ vr̃ veriꝰ.vñ fundat ſe.qꝛ talia iura ſunt
impialia.ergo nõ pñt ꝑſcribi.dico ꝙ quedã iura iperialia ſunt q̃
nõ conceduntur.⁊ ſi fiat nõ vꝫ.vt eſt iperiũ.vt in caſu illiꝰ.l.cõpe
rit.arg.C.de fun.pa.l.ſi.ergo nõ eſt iniquũ ſi nõ poſſit facere qꝛ
nõ repimꝰ ꝙ ꝯceſſerit impatoꝛ caſtrũ cũ ꝓpꝛietate:ſꝫ in feudis
bñ eſt hoc vt i feudis qs ſit dux comes.c.j.de cle.vio.pa.§.ſi vni
uerſas.cũ aũt hodie videamꝰ ꝙ ꝓcedat qualibet die arguas ex
illis.vñ illa que ſunt conceſſibilia ſunt pꝛeſcriptibilia. de aqua
pluuis.arcẽd.quod pꝛincipis.de iuſ.quominus.infra de aqua
quotid.⁊ eſtiua.l.j.§.ductus aq̃.argumen.C.no.vec.inſtitu.non
po.l.iij.⁊ de publi.l.imperatoꝛes.de hoc quod imperium poſ-

a ¶ Preſcri bi.vid fel. in. c.cãm, ãn me.pe. co.ð ꝑſcri.

ſit pꝛeſcribi videtur.C.de eman.li.l.j.⁊ vlt.ſꝫ videt̃ loqui in vo-
luntaria:ſꝫ vr̃ hoc innuere.C.de fun.limi.l.quicũqꝫ caſtelloꝛ.li.
xj.⁊ vr̃ tex.C.de diuer.offi.l.viros lib.xij.⁊ in gl.hoc notauit.
Itẽ cõſenſus ciuitatis cũ authoꝛitate ſupioꝛis hoc ꝑt facere.in
aut.de defen.ciui.§.iter li.C.e.l.ſi.⁊ videbitis ſtati.ꝭ.e.l.⁊ qꝛ.ego
ex tacito cõſenſu multo magis vr̃ dicẽdũ ar.C.e.l.ꝓuatoꝛ iux
ta.l.j.⁊ ſi.C.ð emã.li.rñ.ad ꝯ̃ria qñ ðꝛ iuriſdictio eſt introducta
pro tuitiõe iuris ergo nõ põt ⁊c.poſſum dicere qð iſtð hꝫ locũ
in illo qui nõ delig̃t qꝛ credebat ſuo iure facere.ar.q̃ẽadmodũ
ſerui.ami.l.vlt.ergo ſine dolo.C.ð trãſac.l.⁊ exẽplũ.vel aliter di-
co qð nõ vr̃ itroduci ad iura poſtq̃ eſt ꝯſummata ꝑ pꝛeſcriptio.
ar.ꝭ.de acq.poſ.ſi quis fundũ.§.j.⁊ qñ ðꝛ ipſe incidit in crimen
l.iulie.dico qð vr̃ ſublatũ poſtq̃ eſt ꝑſcriptũ.ꝭ.cõia ꝑdi.l.ſi.de
ſer.ruſt.ꝑd.ꝑ fundũ ergo totũ quicquid eſt factũ medio tꝑe vr̃
rõne eſſe factũ.C.de his qui a nõ dño ma.l.vlt.in.ſi.l.optime fa
cit pro materia iſta.l.j.C.de decur.ſi dico qð illi ꝑſcribebãt vel
videbãtur ſe iuuare conſuetudine qui nõ hẽbãt territoꝛiũ qð
erat iudex ſuperioꝛ ⁊ incõueniẽs qð ꝑſcribere cũ nõ haberet id
cui iuriſdictio adheret.ſ.territoꝛiũ:hic aũt loq̃mur qñ habe-
bat ergo ⁊c.ar.ꝭ.de diuer.⁊ tempo.ꝑſcri.l.longe.iuncta.l.j.C.de
agri.⁊ cẽſi.li.xj.⁊.l.q̃ẽadmo.¶Sed tũc venit q̃ſtio quãto tꝑe
ꝑſcribat̃ vr̃ qð longo tꝑe.C.de diuer.offi.l.j.⁊.C.de emã.li.l.j.⁊
ſi.lõgum tꝑs ðꝛ.x.annoꝛũ inter pñtes.⁊.xx.inter abſentes inſt.
de vſuc.i ꝑn.ſꝫ vr̃ qð nõ niſi tãto tꝑe qð non extet memoꝛia in
ꝯ̃riũ:ſed illa que no.ꝭ.de ſerui.l.ſeruitutes loquũt̃ ſi alienauerit.
Ita dico:qꝛ aut queris de iuriſdictiõe q̊ ad extẽſionẽ ⁊ dico ꝙ
ibi ſufficeret lõgũ tꝑs vt.d.l.viros.⁊.l.quicũqꝫ de fun.limi.⁊.l.
j.⁊ ſi.de eman.lib.Aut q̃ris quoad acq̃ſitionẽ ⁊ tũc dico ꝙ tũc
ſufficit tꝑs de quo nõ extet memoꝛia in ꝯ̃riũ.Primũ ꝓbat̃ qꝛ
quotidie exercet̃ iuriſdictio ⁊ hꝫ cãm ꝯtinuã.C.ð off.pꝛeſi.l.cõ-
gruit.q̃ ꝑt q̃ri.ꝭ.de ſerui.ru.ꝑdi.l.foꝛamẽ.i acquiſitiõe aũt qꝛ tã-
git ius publicũ requit̃ tm̃ tꝑs de quo nõ extet memoꝛia in ꝯ̃riũ
ꝭ.de aqua quoti.⁊ eſti.l.j.§ ductus aque.ð pub.l.impatoꝛes.hoc
ꝓbat̃.ꝭ.de vſu.l.vl.i ſi.iuxta.l.j.de diuer.⁊ tẽp.ꝑſcri.l.ſi quiſquã.
⁊ ſi q̃ras q̃ ſit rõ diuerſitatis dico ꝙ facilius iſtud ꝑt extẽdi q̃
14 de nouo acquiri.C.e.l.ꝓuatoꝛũ ⁊.l.j.ar.ꝭ.de iudi.l.j.⁊.ij.¶†Sꝫ
q̃ro quãto tꝑe perdat̃ iuriſdictio vel an poſſit perdi ⁊ q̃rit̃ nũ-
quid ꝑ nõ vſum ⁊ maxime ſi caſus nõ veniat poſſit amitti iuriſ
dictio:quidam dicunt ꝙ ſic ſed qꝛ ſua culpa nõ euenit det̃ reſtõ
ex clauſula gñali ſi caſus eueniat vt.ꝭ.de ſerui.ru.ꝑd.vniꝰ.i fine
⁊.l.aliena.⁊ ꝑ hoc vr̃ facere.l.j.ꝭ.de iti.actuqꝫ pꝛiua.ſi quis.aũt
eẽt i culpa qꝛ caſus eueniebat ⁊ nolebat vti ꝙ lõgo tꝑe amittat̃
Alij dicũt ꝙ requirit̃ tꝑs lõgiſſimũ vel publicatũ ar.de ſerui.
vꝛ.ꝑdi.l.hec aũt cũ ſemꝑ ſit paratꝰ ⁊ teneat locũ paratũ.Itẽ cũ
caſꝰ eueniebat ad quẽ imputaret̃ ſibi ar.q̃ẽad.ſer.amit.l.ſi qs
alio ⁊ illã partẽ credo verã qð aliquo tꝑe nõ tollat̃ iuriſdictio.ſi
caſus non eueniat ſinautẽ eueniret bñ ar.ꝭ.de reg.iur.id ꝙ no-
ſtrum.Itẽ qꝛ alij nõ queret̃.C.ex quib.cau.ma.l.nec inutile.⁊ iu
ra in ꝯ̃riũ allegata repello.vñ habes ius in meo ⁊ ibi ſunt quoti
die quat̃r potero amittere:vbi aũt habeo ius in alieno vt eſt in
ſeruitutibꝰ ruſticis ⁊ nõ vterer bñ eſt dicẽdũ ꝙ amittã.hic aũt
nõ ar.ꝭ.de ſer.vꝛ.ꝑd.l.cũ ea.cũ ibi no.C.de ſer.⁊ aq̃.l.altiꝰ.Itẽ di
co ꝙ videoꝛ vti qñ caſus nõ euenit cũ teneã literã paratã ꝑ q̃
eſt introducta iuriſdictio.C.de iudeis.nemo exterꝰ.vnde ma
gis punit̃ q quotidie ipedit cũ tangit terrã ſuã i pace.ſil̃e.C.de
off.ꝑſi.l.ꝯgruit.de mãd.ꝑn.⁊ talis.§.j.⁊.ij.Itẽ qꝛ teneo ſeruitu
tes meas ⁊ ſilr̃a.ergo videoꝛ retinere totuꝫ ar.ꝭ.q̃ẽad.ſer.ami.
ſi eo loco.in ſi.⁊ ſi iperat̃ habemꝰ ipiũ qð per ſe nõ ꝯſiderat̃.ſꝫ ẽ
adherẽs iuriſdictiõi nõ aũt merũ ð quo habetis.ſ.ti.ij.l.j.i.ſi.⁊
ꝑt deſcribi ſic.iperiũ adherẽs eſt legitima ꝑtãs de publico intro
ducta adiunctiõe iuriſdictiõis.ſ.ti.ij.l.j.i ſi.⁊.l.vlt.vñ illo reſpe-
ctu pñt dici delegati hr̃e aliquam coertionẽ.C.de ſpoꝛ.l.ij.⁊ no.
aliquantulũ.ſ.l.ij.¶Nũc venio ad mixtũ imperiũ ⁊ ex qua ꝓ-
pꝛietate,dico ꝙ ex quadã mixtura ipij.⁊ a iuriſdictiõe ꝙ eſt ius
ꝑncipale:iõ hꝫ mixtã naturã.ꝭ.ad.l.aq.l.ij.in ſi.ſed recipit ab im
perio vt gl.dicit qð nõ deleget̃ a iuriſdictiõe recipit vt conſiſtat
in cauſis pecuniarijs in impio qð eſt ꝑncipale qð ꝯſiſtit i aĩad-
uerſione mixtũ.de illa nil recipit ⁊ qñ dicit gl.recipit ꝙ nõ ðle-
gat̃ dico qð imo habemꝰ ꝙ cauſe q̃ ſunt iuriſdictiõis nõ ðlegãt̃
⁊ nõ ſunt mixti imperij.C.de peda.iudi.ꝑlꝫ.quare nõ ẽ ſufficiẽs
qꝛ dicit gl.quod mixtũ imperiũ recipit ab impio qð vbi verſat̃
ꝑncipalr̃ iudicãtis ꝑtãs iploꝛat̃ iudicis offm̃ a iuriſdictiõe reci
pit qð nõ hꝫ locũ i cauſis criminalibus ſꝫ in ꝯmodo pecuniario
vel quaſi.¶Videamꝰ ergo eius deſcriptionem iuxta hoc debe
tis ſcire qð reperit̃ mixtũ iperiũ maius vt in illis in quibus ver
tit̃ iudicãtis offm̃ cũ plena cãe cognitiõe reperit̃ mixtũ iperiũ
⁊ minimũ vt in illis in quibus iudicantis offm̃ nõ requirit cau
ſe cognitionẽ plenã q̃ põt delegari.Quare dico qð mixtũ im-
perium eſt legitima ꝑtãs de publico introducta cũ neceſſitate
iuriſdicẽdi,⁊ equitatis ſtatuẽde in cauſis pecuniarijs vl̃ q̃ſi ple
nariã vel ſummariã cognitionẽ cũ decreti interpoſitione requi-
rẽs iudicis officio imploꝛato ⁊ illud vltimũ deſignat differẽtiã
inter

inter imperiũ merũ ⁊ mixtũ. vñ iperiũ merũ ꝯſiſtit in eo in quo eſt coertio. mixtũ in pecuniariꝭ vel quaſi. ĵ. de le. ĵ. ſiliuſf. §. ſm vulgarẽ. de re. iur. libertꝰ. vñ iudex tm̃ decernit nõ ſniat ⁊ implo ratur iudicis offm̃: ⁊ hẽs ꝺ hoc extra de bon. poſ. ꝙ dico mixti impꝭ ſiue interponaꝛ decretũ ꝓ tribunali, ſiue alibi. ꝺ bo. poſ. l. iij. §. ſi cã. ⁊. ĵ. ſi qs oꝛ. in bo. poſ. ſer. l. ij. §. dies. idẽ dico in emãci patione, tutoꝛis datiõe in qbꝰ interponiꝛ decretũ. C. ꝺ of. ꝑ. l. ĵ. ex ꝺ declaraꝛ. l. ĵ. qñ dꝛ ꝙ illa q̃ ſunt mixti impꝭ nõ ꝺlegãꝛ. dico ꝙ imo illa ĩ qbꝰ nõ reqriꝛ plena cãe cognitio ꝫ ꝙ videbitis. ĵ. e. l. iubere cauere. Nũc ẽ videdũ in cãis meri impꝭ an poſſint de legari.[a] ⁊ dico aut q̃ris de cauſis impꝭ maximi vel mixti. tunc aut ille vult delegare, q iã erat adeptꝰ ipiũ, qꝛ iã erat in ꝓuĩcia ſua, ⁊ tũc dico aũt vult ꝯmittere cũ cã valde neceſſaria vt ꝓpter abſentiã, ⁊ tũc p̃t ſiue ſpãl'r ſiue gñaliter totũ ꝯmittere. ſ. de of. eius cui mã. eſt iur. l. ĵ. §. ĵ. ⁊ idẽ ſi ꝓpter infirmitatẽ. arg. ĵ. ex qb. cau. ma. l. ĩ eadẽ cã. ⁊. l. ſuccurriꝛ. ⁊ hoc credo qñ ꝓprie delegaꝛ qꝛ ſi eſſet aliꝰ vt oꝛdiariꝰ, ſecꝰ videreꝛ. C. de of. p̃fe. aug. l. vlt. ſi aũt adhuc nõ erat ingreſſus ꝓuĩciã ſꝫ veniebat quotidie, tũc dico ꝙ põt ꝯmittere oĩa illa q̃ ſunt meri impꝭ nõ niſi ꝙtũ ad ſolutio nẽ. ſ. de of. ꝓc. l. ſolẽt. ⁊ eſt tex. in auẽ. de ſo. §. ꝓhibemꝰ. co. ix. ⁊ ita intelligit illũ tex. gl. ſi aũt q̃ris de illis q̃ ſunt meri imperꝭ vt relegatio ⁊ iuriſdictio. ⁊ tũc dico ꝙ iſte cãe nõ p̃nt delegari niſi in cauſis pecuniariꝭs, ſꝫ diſcoꝛdãt in hoc ꝙ ille q non eſt adeptꝰ ꝓuinciã p̃t ꝯmittere iſtas cãs ꝯdẽnãdo vel abſoluendo. ar. ĩ. ad turp. l. ĵ. §. abſolutio. ⁊. §. ſuſpecti. ſi aũt q̃ris de cauſis minimi im perꝭ, tũc dico ꝙ p̃nt delegari. ſ. tit. ij. l. ĵ. §. q̃ro. qꝛ ꝯpetunt iure magiſtratꝰ. ĵ. eod. l. magiſtratibꝰ. Si aũt loq̃ris de mixto impio ⁊ tũc aut loqueris de mixto iperio. qꝺ nõ requirit cãe cognitio nẽ ⁊ dico ꝙ illa nõ p̃nt delegari. ſ. tit. ij. l. cognitio. §. vlt. aut q̃riꝛ de mixto imperio, qꝺ nõ requirit cãe cognitionẽ ⁊ tũc qdaꝫ dicũt ꝙ gñaliter non põt demãdari. ſed ſpãliter ſic. C. de peda. iudi. l. plꝫ. circa med. ſ. tit. ij. l. cognitio. in. ꝓnci. ita intelligiꝛ de dã. ĩfec. l. ĵ. ⁊. l. iiij. §. cãs ꝓuas. Quid dicendũ: dico ꝙ illa q̃ ſunt mixti imperꝭ ⁊ requirũt cãe cognitionẽ nõ p̃nt ꝯmitti ſpãliter ⁊ nõ cũ magna cauſa. C. de ped. iud. l. ij. ⁊. l. cognitio. non loquiꝛ de cauſis mixti imperꝭ: ſed de cauſis iuriſdictiõis. ⁊ ꝙ ea ſpãl'r nõ ꝯmittanꝛ eſt tex. ĵ. de trãſac. cũ hi. §. ſi p̃toꝛ. vñ dic vel ex hac cauſa. ⁊ hoc eſt verũ niſi ĩ cauſis ſpãlibus. C. vbi ⁊ apud quos. l. vl. in. l. cognitio. illꝺ dico ꝙ eſt ſpãle in cauſis pupilloꝛũ. ſi naũt q̃ras ꝺ cauſis iuriſdictiõis in qua ſunt cãe maxime, medie ⁊ mi nime: vt dicit gl. C. de ped. ind. plꝫ. tũc ſi q̃ras vtrũ cauſe iuriſdi ctiõis maxime p̃nt delegari. tũ dico ꝙ ſpãliter ſic: ſꝫ generaliter nõ: nã ita põt ĩtelligi. ſ. tit. ij. l. cognitio. vñ accuſatio ꝺ ſuſpecto tutoꝛe vt remoueaꝛ ſolũ. ⁊ tũc dico ꝙ ẽ iuriſdictiõis maioꝛis ⁊ põt demãdari ſpãliter ⁊ non gñal'r. qñq3 accuſatio de ſuſpecto ꝓponiꝛ ꝑ modũ vindicte. ⁊ tũc dico ꝙ eſt de impio ⁊ nõ p̃t de mãdari ſine cã. vt. ĵ. ad turp. l. ĵ. §. ſuſpecti. Sꝫ q̃ ẽ rõ iuriſdictio nis ꝙ põt demãdari ſpãliter nõ gñal'r. dico ꝓ eo ꝙ reqriꝛ pon dus. arg. ĵ. de ꝓcu. l. Põponius. in ꝓnci. de mi. illud. §. ſi talis.

Si naũt q̃raꝛ ꝺ cauſis q̃ ſunt medie iuriſdictiõis, tũc dico ꝙ p̃nt delegari. ſ. ti. ij. l. ĵ. ⁊ ſi. qꝛ ꝯpetũt magiſtratibꝰ. Si aũt q̃raꝛ ꝺ cauſis q̃ ſunt inferioꝛis iuriſdictiõis: qdã dicũt ꝙ h̃nt ne ceſſe delegare. ego nõ dico ꝙ neceſſitatẽ habeãt hoc facere, ſed p̃nt ſi volũt. C. de ped. iu. l. ſi. Guil. de cu. in lect. ⁊. l. loquiꝛ. ⁊ hec ſufficiant, qꝛ non laboꝛo niſi vt intelligatis.

IMperiuz. Viꝺ cino ĩ Spec. e. ti. ꝟ. notũ. vſq3 ĩ ĩ. ti. ⁊ Arch. ix. q. iij. illꝺ.
In tex. merũ. ab. oĩ qualitate iuriſdictiõis. ĵ. ꝺ ſol. q res. §. in rõne. Ibi, ꝑtãs. ĵ ꝺ ꝟ. ſi. l. ꝑtãtis. Ibi, q eſt ꝗ quaſi dicat nõ ſolũ merũ. Frã. Ibi, iuriſdictio. ĩ. qualitas ẽt q̃ iuriſdictiõis, eſt ꝫ Ja. de are. Cy. id: Ja. bu. Bal. Ibi, ineſt. vt ꝑs conſtituens. Ibi, iuriſdictio. ſ. meri. Bal.

IMperiũ. In tex. ſup verbo imperium. vi de cino in Spe. eod. ti. vbi not.
In tex. ſuper verb. licentia huius p̃toꝛie foꝛmam. vide in Spe. de pigno. ĵ.

1 Iudex an poſſit cõmitteꝛ actoꝛi ꝙ ꝑ ſeip̃m accipiat poſſe.
2 Juriſdictio magiſtratus municipalis an poſſit per ꝓꝛogationẽ extendi ad miſſionem in poſſeſſionem.

IUbere. Qꝺ caueaꝛ ſtipulatiõe p̃toꝛia. ⁊ in poſ. mittere ẽ mixti imperꝭ. h. d. ⁊ iꝺ nõ delegaꝛ ꝫ glo. cõtra illã ſuppletionem veniũt q̃ſi oĩa ꝯria. doc. nõ ſupplẽt hoc. ⁊ ideo euitãt oĩa ꝯria.
In tex. ibi, iuriſdictiõis. ĩ. dicere eſt mixti imperꝭ denomina tione accepta dignioꝛi ⁊ a potẽtioꝛi cã. In gl. ibi, ex alia cã. ⁊ ſic ſunt due ꝓpoſitiões diuerſa reſpiciẽtes. ⁊ ſic nil ſupſluit ⁊ ꝫ hoc duo ſuppoſita capitulata regũꝛ ab vno ꝟbo ſingularis nume ri vt pꝫ in tex. In ea. gl. ibi, nõ electiue. nõ ob. de ſo. ⁊ magis ibi poniꝛ electiue, qꝛ ibi poniꝛ inter ꝯpaſſibilia. vñ ad poſitionem vniꝰ ſeqꝛ remotio alteriꝰ. vt. ĵ. ꝑ ſo. l. ſi ancillã. hic ãt poniꝛ inter ꝯpaſſibilia q̃ cadũt in eodẽ ſubiecto. ſ. in mixto ipio. In. e. gloſſ. ibi, minimũ. vñ merito magis accedit mero ipio ꝙ ſimplici iu riſdictiõi. ⁊ appellaꝛ mixtũ ipiũ ſi mixta iuriſdi. qꝛ denoiaꝛ a di gnioꝛi ⁊ a p̃dominãti q̃litate, vt. ĵ. ꝺ ſta. ho. l. q̃riꝛ. In. e. gl. ibi p̃ci puũ. ĩ. ſũmũ vel ꝓpꝛiũ, vt no. l. ĵ. ſ. e. in ſcꝺa gl. In. e. glo. Sol. vt ibi not. qꝛ ibi loqmur in miſſiõe hic in ꝓnũciatiõe mittẽdi vl' ĩ telligẽdo illũ. §. ſm ꝓn. eiuſdẽ. l. ibi loquiꝛ in legato ꝓcõſulis in quo ẽ ſpãle, qꝛ hꝫ iuriſdictionẽ q̃ſi oꝛdiariã. ⁊ vniuerſalẽ ⁊ tũc li tera iſtiꝰ. §. ſtat ꝓpꝛie ⁊ ſine violẽtia. In ea. gl. ibi, a ꝓncipe. no. ꝙ ꝓnceps p̃t delegare merũ ⁊ mixtũ imperiũ, vt. C. q ꝑ ſua iur. l. ĵ in ſi. ⁊ no. in. l. a diuo pio. ĩ ꝓn. ꝺ re iu. In. e. gl. ibi delegat miſſio nẽ. ĩ. ꝯmittit ꝑ edictũ ſuũ. ⁊ ſic ꝑ viã legis. tñ in hoc repugna il le. §. qꝛ vꝛ dicere ꝙ miſſio ex pꝛĩo ꝺcreto ꝯpetat iure magr̃atus, ergo p̃t ꝺlegari. In. e. gl. ibi ſpãle. ꝫ hoc tota. l. nr̃a dꝫ intelligi in alia cã ꝙ dãni infe. ⁊ ſic eſt ꝯ primã gl. ⁊ illa. ĵ. gloſ. diſtinguit cãs. In. e. gl. ibi, vel dic. iſta ſcꝺa ſo. diſtinguit miſſiões. In. e. gl. ibi, vſucapere. vt. ĵ. ꝺ. dã. infe. p̃toꝛis. ⁊. ĵ. ꝺ noxa. gñaliter. In gl. gl. ibi, iure magr̃atꝰ. ⁊ ꝫ h̃. l. nr̃a nõ intelligiꝛ ex pꝛĩo ꝺcreto, ſed ex ſcꝺo. ſꝫ ꝯ hoc veniũt due oppoſitiões. Pꝛĩo qꝛ imo ẽ ẽt loqꝛ in ꝓmo dũ ꝺt iubere cauere. Scꝺo qꝛ nõ p̃t loq in ſcꝺo ꝺcreto, cũ interponaꝛ niſi in cã dãni infe. q̃ oppoſitiões faciũt ꝙ glo. re cedant ab iſta ſo. vt. ĵ. pꝫ. In ea. gl. ibi, vel dic ꝙ eſt veriꝰ. Tertia ſo. q̃ diſtinguit actꝰ. ĩ. miſſionẽ realẽ ab actu verbali. In. e. gl. ibi ea q̃. §. magr̃atꝰ. Ex hoc no. ꝙ ꝯſules mercatoꝛũ ⁊ aliꝭ came rariꝭ q ſunt magr̃atꝰ mũicipales quoad ſuos collegiatos non p̃nt dare tenutã ⁊ mittere ĩ poſ. niſi lex mũicipal's hoc eis ꝯce deret exp̃ſſe, qꝛ ſi hoc eis ꝯcederet valeret. vt. ĵ. ꝙ vi aut clã. l. ꝓ hibere. §. plane. ⁊. d. l. vir. §. duas. tene mẽti. In. e. gl. ibi, ꝑ lega to. ꝯꝛiũ no. in. l. is cui. in ꝓn. vt in po. le. ſꝫ ſolue: aut agiꝛ ad ſol uẽdũ aut ad cauẽdũ, ſi agiꝛ ad ſoluẽdũ in cã p̃t interpõi ſcꝺꝫ de cretũ ſuo oꝛdĩe. vt. C. de exec. rei iu. l. oꝛdo. ſi aũt agiꝛ ad cauẽdũ nũq̃ p̃t interpõi ſcꝺꝫ decretũ. niſi ĩ cã dãni infe. ⁊ ẽ rõ: qꝛ eo ipo ꝙ ꝯſẽ miſſꝰ ex ꝓmo vꝛ ſibi cautũ ꝑ pignꝰ p̃toꝛiũ. vt no. ꝺt tex. ĵ. ad car. l. ꝺ bõis. §. q pupillo. In. e. gl. ibi, ẽt quoad cognitio nẽ. ꝯꝛiũ. no. ſ. e. l. ĵ. ⁊ meliꝰ ꝑ tex. l. cognitio. §. vt poſſeſſio. ſ. ti. ij. In. e. gl. ibi, iube cauere. hoc. ſ. iub. cauere nõ ẽ pꝛimũ decretũ ſꝫ eiꝰ pꝛeãbulũ, qꝛ ꝓmũ decretũ appellaꝛ ꝓma licentia eũdi in poſ ſeſ. vt not. in. l. ſi finita. §. iulianꝰ. de dã. infe. bñ tamẽ verũ eſt ꝙ lꝫ nõ ſit pꝛimũ decretũ, ⁊ illa eſt intẽtio gl. In. e. gl. ibi inferat. ĩ. ꝺ iuſſu coactiuo. ⁊ nõ ſtat in finibꝰ ſentẽtie. ſꝫ iſtꝺ ẽ diuinare. In. e. gl. ibi, vel dic ſcꝺo. hic põiꝛ ſcꝺa pꝛincipalis lec. ꝙ l. nr̃a ponat vnã ꝓpoſitionẽ tm̃ ⁊ nõ duas. ⁊ iꝺ poniꝛ verbũ numeri ſingula ris, ꝙ nõ plꝫ doc. qꝛ ſupſlue dixiſſet iubere cauere. ac ſi dixiſſet auis ⁊ aſinꝰ volat. nã ſupſlue poniꝛ aſinꝰ. In. e. glo. ibi, hoc totũ Iſtꝺ poſſe eſſe vnũ totũ, qꝛ partes integrãtes nõ ſunt eiuſdẽ rõ nis, vt no. in. l. ĵ. C. q nũero tute. In. e. gl. ibi, magis ⁊c. tu dic vl tra gl. ꝙ iubere cauere ⁊ in poſ. mittere p̃t tripl'r ꝯſiderari, vno mõ ꝙtũ ad ſpem iuriſditiõis. ⁊ dic ꝙ eſt mixti impꝭ qꝛ expe diꝛ offꝺ nobili, ⁊ de hoc dic vt dixi in. l. impiũ. Scꝺo põt ꝯſide rari ꝙtũ ad iudicis oꝛdiariꝭ ꝯpetentiã. ⁊ tũc diſtingue cãm dã ni infec. ab aliꝭs cauſis. In cã dãni infec. dic vt ĩ. §. duas. in aliꝭs dic vt. l. ea q̃. §. magr̃atꝰ. ad municipa. Tertio mõ p̃t ꝯſiderari ꝙtũ ad delegabilitatẽ. tunc dic qꝺ actꝰ ꝟbalis p̃t ꝺlegari. ſꝫ nõ actꝰ realis, vt no. in. l. ĵ. ſ. e. lꝫ actꝰ ꝟbal'r ſit mixti iperꝭ tñ ẽ mix ti iperꝭ ꝺlegabilis ſꝫ realis actꝰ nõ eſt actꝰ ꝺlegabilis, qꝛ reſpi cit mixtuꝫ impiuꝫ ꝓut inheret territoꝛio. ⁊ illa eſt opi. moder noꝛuꝫ ⁊ eſt ipſa veritas. In. e. gl. ibi, nec cognitio. vtruꝫ inter ueniat cãe cognitio necne, vbi petiꝛ bono. poſſeſſio, q̃ tꝰ tribuiꝛ dic. vt. l. iij. §. ſi cauſa cognita. de bo. poſ. ⁊ in. l. ĵ. C. de ſecu. tabu.

1 † Extra q̃runt doc. vtruꝫ iudex poſſit ꝯmittere actoꝛi ꝙ ꝑ ſeip̃m accipiat tenutã vel poſſeſſioneꝫ, ⁊ dic ꝙ ſic, vt. ĵ. de acqre. poſ. l. iuſte. C. vñ vi. l. meminerint. ꝺt tñ Inn. vnum qñ fert ſen tẽtia ĩ coꝛpalibꝰ q̃ ꝯſiſtunt in ſola ſnĩa iuris ꝙ nõ ẽ neceſſe ꝙ ꝺ tur executoꝛ vl' ꝙ ꝯmittaꝛ pti, ꝙ capiat q̃ſi poſ. illiꝰ iuris ita ꝺt Inn. extra ꝺ ꝯceſ. p̃bẽ. cũ nr̃is. qꝺ ẽ no. in ꝯꝛiũ ꝙ in iſtis icoꝛpa libꝰ q̃ ĩ ſola habilitate ſiue aptitudine cõſiſtũt ſtatiꝫ qꝺ eſt ꝓnũ ciatũ ꝓ aliquo ẽ acqſita q̃ſi poſ. illiꝰ iuris. 2 † Itẽ q̃ro vtrum iuriſdictio magr̃atꝰ municipalis vel delegata poſſit ꝑ ꝓꝛoga tionẽ extẽdi ad miſſionẽ in poſ. ⁊ dic vt no. Inn. extra ꝺ arb. c. ĩ notuit. vbi videas.

[a] Delegari an ⁊ qñ poſſit qd ꝺ iure ciuili: ⁊ quid de iure canonico vide Fel. in. c. ſedes. circa ꝓnci. ꝺ of. oꝛ. ⁊ ĩ c. vno ꝺlegatoꝛũ. circa me. iij col. de offi. delega.

Additio Baldi.

IUbere. Viꝺ Inn. extra ꝺ of. ꝺle. ſignificaſti an iudex datꝰ ad iuſtitiã faciẽdã poſ ſit exeq. no. ꝑ Inn. ꝺ of. ꝺle. ſi qñ. An ꝺlegatꝰ epĩ poſ ſit exeq ſniaꝫ ſuã. vide. ij. q. vj. qſqs. ꝑ Arch. An iu riſdictio ꝺlegati poſſit ꝓꝛogari ad executionẽ faciẽdã. no. Inn. ꝺ arb. innotuit. viꝺ ad hãc. l. ꝺ re iu. l. miles. §. q iudicati. ꝑ Ja. ꝺ acq. poſ. l. iuſte. ⁊ ꝑ Bar. viꝺ Cy. C. ſi in cã iudi. l. cũ in cã. ij. vide Inn. ꝺ of. oꝛ. cũ ab eccl'ia. in. §. ſi. ⁊. l. ſi. C. ſi ꝑ viꝫ vl' alio mõ. Bal.

Additio Baldi.

IUbere cauere. In tex. ſup ꝟb. iubeꝛ. vi ꝺ ĩ gl. ex ꝺ of. ꝺl. ſigniſi caſti an iudex datꝰ ad iuſt. faciẽdã poſſit exeq. no. ꝑ In. ꝺ of. ꝺl. ſi qñ. In tex. ĩ ꝟb. cauere. viꝺ ꝺ re iu. l. miles. §. his aũt ĩ. ꝟb. ſtipl'õe. ⁊ l. §. q iudicat. ꝑ Jac. ꝺ acqr. poſ. iuſte ꝑ bar. viꝺ Cy. C.

ſi in cām. Jud.l.cū in cām.ij. ¶ In tex.in ver.mittere.vid Jun. de offi.or.cum ab eccleſiarū.in vlti.glo.c.perinde.

1 ☞ Ordinarij poſſunt delegare cauſas delegabiles.
2 Delegati non poſſunt ſubdelegare.
3 Juriſdictio delegati morte delegantis expirat.
4 Judex ordinarius quis dicatur.
5 Juriſdictio delegata que ſit.
6 Delegatio an morte principis expiret.
7 Res integra ⁊ non integra quando dicatur.

More. Iſta.l.⁊ ſequēs q̄ adinuicē ꝯtinuantur in tres ptes diuidūtur,qꝛ pꝛio ponunt due regule.Scdo rō ſcde regule.Tertio ponit quedā illatio cū quadam ſimilitudine.ſcda ibi,⁊ qꝛ tertia ibi, ideoqꝫ.Et breuiter.h.d.ordinari⁹ delegat,legat⁹ non ſubdelegat,qꝛ nō hꝫ pncipalē.i.ordinariā iuriſdictionē ⁊ mortuo mādā
1 te re integra expirat delegatio. ¶ †Not.pꝛimo duas regulas. Pꝛima eſt ꝙ ordinarij poſſunt delegare cauſas delegabiles.
2 †Scda regula eſt ꝙ delegati nō pñt ſubdelegare. ¶ Secūdo no.d more ſeruādo circa iuriſdictionē extēdēdā.C.de diuer.officijs.l.viros.li.xij.alibi habem⁹ de mō ſeruādo quoad iuriſdictionē exercēdā,vt.C.d teſt.l.teſtamēta oīa.⁊ facit.l.j.C.de emā.lib.alibi habem⁹ gñale dictū ꝙ morē agētiū ſequi debem⁹.de ſta.ho.l.Labeo. ¶ Tertio no.ꝙ plus poſſum⁹ in eo qd habemus iure ꝓpꝛio q̄ in eo qd habem⁹ iure cōmiſſionis ex q̄ non ꝯfertur ius ordinariū.⁊ habem⁹ ſimile.j.de fideicō.li.l.ſi filiꝰ.§ erit rubꝛiano.⁊ facit d leg.ij.ſi Auguſte.⁊.j.videm⁹. ¶ Quarto
3 no.ꝙ ille q ꝯfirmat nō dat. ¶ †Quito no.ꝙ morte delegātis re integra expirat iuriſdictio delegati. ¶ Sexto ⁊ vlti.no.ꝙ eſt bonū arg.d mādato iuriſdictiōis ad aliquod mādatū extraiudiciale. ¶ In gl.q̄ incipit ac ſi.in pn.Hāc gl.recita ꝑ tres oppoſitiōes. ¶ In ea.gl.ibi.l.j.in pn.tu ſolue clari⁹.ꝙ litera q̄ dicit ꝙ ille q hꝫ iuriſdictionē bñficio alterius non delegat.expone ſic.i. q hꝫ iuriſdictionē ex iure reſidēte in pſona aliena,ſꝫ pnceps hꝫ iuriſdictionē reſidētē in ꝓpꝛia pſona.⁊ quā ꝓpꝛio noīe exercet cū ſit iudex iudiciū,vt legi.⁊ nota.C.de decur.l.ſi qs decur.li.x. ¶ In.e.gl.ibi.§.ſi.ſolue vt dixi.s.i pce.ꝯtrio. ¶ In.e.gl.ibi ſpāle.hec vera. ¶ In ea.gl.ibi,ſolet.hic dic vt ibi. ¶ In.e.gl.ibi.§.cū ꝓpꝛia hec falſa.vt ibi no. ¶ In gl.l.et quia ibi in illa dictiōe nec ⁊ tūc pōas hāc dictionē qꝛ offi.vt deſignet duas rōnes.nā dictio qꝛ,eſt deſignatiua rōnis,vñ bis poſita impoꝛtat duas rōnes ⁊ tūc forma pmā rōnē ſic,tm̄ ille q hꝫ iuriſdictionē a pncipe ex puilegio ſubdelegat,vt in.l.a iūdice.C.de iu.ſꝫ iſte delegatus nō erat delegat⁹ pncipis.ergo ⁊c.Rōnē ſcdaꝫ forma ſic.Et nō hꝫ iuriſdictionē ordinariā,qꝛ nō hꝫ a.l.ergo nō delegat.alij vo dñt ꝙ hic ponit tm̄ vna rō ad regulā negatiuā finaľr nō ē vis. ¶ In gl.ij.magna ibi,ſꝫ cū lex ꝯfirmet hic elice q̄tuoꝛ opi.i gl. ¶ In ea.gl.ibi,cōfimari.vel dic ꝙ iuriſdictio delegata ꝯfirmatur.put.eſt nō aūt trāſfert delegata i ordinariū.qꝛ de natura ꝯfirmatiōis nō eſt aliqd mutare ſꝫ roboꝛare.vt.j.de libe.le.l.Aureli⁹.§.teſtō.⁊ iſtd ſufficeret ad ſo.ꝯtrij.Et qꝛ ē via bꝛocardia,ſic diſtigue,cū q̄rit vtrū ille q ꝯfirmat det,[a] vľ nō refert.aut ꝯfirmatur act⁹ oīno null⁹ tūc ille q ꝯfirmat dat,qꝛ act⁹ a ſolo ꝯfirmāte hꝫ cāꝫ ſubſiſtēdi,vt.s.d adop.l.adoptio nō iure facta. ¶ Scdo caſu qñ ꝯfirmatur act⁹ aliq̄lis ſꝫ iperfect⁹,dico ꝙ ille q ꝯfirmat dat ñ ſimpľr ſꝫ cū alio.⁊ iſtd ē ꝓpꝛie ꝯfirmare,vt i af,d defē.ci.§.iteri. ¶ Tertio caſu qñ ꝯfirmat act⁹ q erat aliqs ⁊ pfect⁹, tūc refert,aut ꝯfirmatoꝛ ille nō poterat infirmare nec cōfirmare tūc ꝯfirmādo nō vr̄ dare.vt.ff.de te.tu.l.tutoꝛes nō ab herede.⁊ j.de le.ij.l.ſi vnū ex familia.§.ſi de falcidia.Aut ꝯfirmatoꝛ poterat ifirmare ⁊ repbar̄,tūc refert,aut ꝯfirmat actū eſſentiaľr.⁊ videt̄ dare vt.l.j.§.oi em̄.C.de vet.iur.enu.aut ꝯfirmat quoad actū exercitij tm̄.⁊ tūc ñ vr̄ dare ius ſꝫ ꝯferre ptatē nudi miniſterij,vt hic i.l.nr̄a.pꝫ Cy.q hoc tꝫ hic i lec.q̄ vba ſunt aurea.⁊ no.dig.Subdit.ipſe ꝙ qdā trāſferūt ſe ad cās qb⁹ iplēt ꝯct⁹ inoīati.⁊ ꝙ credūt ſubtilia dicere dū referūt ſomnia.hec vba dixit vituperās Ja.bu.q hoc bꝛocardū aľr expedit.j.d pact.l.ltia.pdicta ſunt itelligēda d ꝯfirmatiōe vtili.inutilis aūt ꝯfirmatio nō pt dici datio,qꝛ nihil opar̄,vt.C.vñ vi.l.authoꝛitatē.⁊.C.d fūd.⁊ ſalt.rei Tannace.l.ij.li.xij.⁊ vid ꝙ ibi no. ¶ In gl.ſe.ibi,effect⁹ nōdū ichoat⁹.ſi āt ē ichoat⁹ lꝫ ñ ꝯſummat⁹ i mā nr̄a ñ ceſſat effect⁹ ⁊ rō ē p.l.vbi ceptū.j.d iu.ſi aūt ē inchoat⁹ ⁊ ꝯſummat⁹,tūc regula eſt ꝙ nūq̄ ceſſat.effect⁹,qꝛ ammō nō hꝫ dpēdētia a cā efficiēte,vt.s.d his q ſunt ſui vľ ali.iu.l.pr̄e furioſo.⁊ de v.ob.eſtimo. ¶ In gl.q̄ incipit.aliogn.hic elice qntā oppoſitio.⁊ ei⁹ ſol. ¶ In ea.gl.ibi,q̄ eſt ꝯ.ſꝫ ſolue ꝙ ibi res ñ erat integra,h ſic ¶ In ea.gl.ibi,⁊.l.vbi iſtd ꝯtriū ſolue eodē mō,qꝛ ibi erat iudiciū ceptū.h nō. ¶ In ea.gl.ibi,ſꝫ q̄ddā negociū.i.dicere ꝙ alid eſt cū mādat̄ iuriſdictio alid cū ſimplex negociū ſine iuriſdictio ꝯmittit̄ ⁊ hoc tꝫ Guil.d cu.hic ſꝫ iſtd dictū nō eſt ſimpľr veruꝫ, qꝛ ꝯ tex.l.in vſi.ſicut in reliqs. ¶ In ea.glo.ibi,d mādato.hoc tꝫ Pe.⁊ ēt Spe.de iudice delega.§.reſtat.verſi.itē moꝛtuo.⁊ ſequēti.⁊ i Spe.ti.ij.§.finit̄.v.ſꝫ pone d facto.d.Bar.tꝫ hoc.idē tñ addit declarādo ſic vcꝫ ꝙ in.§.⁊ hoc vero iubem⁹.loquit̄ in pcepto qd fiebat ꝑ ſupioꝛē inferioꝛi oꝛdinario.⁊ ſic aľs ſpectabat ad offm̄ ei⁹ cui pcipiebat̄ quaſi ad oꝛdinariū.⁊ ideo nō finitur moꝛte pcipiētis.⁊ ex hoc dt ꝙ ſi iudex pcipit nuncio ꝙ capiat aliquā tenutā vel aliquē debitoꝛeꝫ ꝙ lꝫ expiret offm̄ iudicis bñ nūci⁹ poterit facere executionē tpe ſucceſſoꝛis.⁊ hoc tꝫ hic ⁊.j.de acqr.poſ.fundi.ꝑ hoc facit,qꝛ pceptū qd ſit cū cāe cognitiōe eſt ꝑpetuū,vt no.in.l.j.C.d poſt.nos in iſta ciuitate ſeruam⁹ ꝯtriū.⁊ facim⁹ ſemp renouare licētiā ꝑ ſucceſſoꝛē ⁊ eſt iſta pꝛactica melioꝛ,qꝛ nūci⁹ hꝫ formare negotiū in pſona mittētis cuius eſt nudū oꝛganū,vt.l.ſi pr̄.de manu.vin.Nō ob.§.hoc vero iubem⁹,qꝛ ibi non fiebat pceptū vt nūcio,⁊ facit qd no.in.l.ſi C.ſi qs alte.vel ſibi.l.multū. ¶ In ea.gl.ibi in pn.§.per hoc non ſoluit̄ ꝯtriū qd eſt in ſi.j.vñ illa ſo.eſt impfecta, ¶ In ea.gloſ.ibi in ſi.tu ꝯclude ex pdictis oībus ſic.Aut ꝯmittit̄ iuriſdictio,aut aliud negotiū.ſi iuriſdictio,aut moꝛit̄ delegās,aut delegat⁹.ſi aliud negotiū,aut ꝯmittit̄ ꝑ pꝛiuatū aut ꝑ iudicē.ſi per iudicē, aut ꝑ modū pcepti ꝙ inferat neceſſitatē,aut ꝑ modū ſimplicis ꝯmiſſiōis vt pꝫ ex ꝯiūctiōe hay ſo.q̄s ſiľ ꝯiūge,ſi aūt moꝛit̄ cōmiſſari⁹ dic vt hac gloſ.hic.in ſi. ¶ In gloſ.ſe.in pn.hic elice ſeptimā oppo. ¶ In ea.gl.ibi,iudiciū.vbi dꝛ ꝙ mādatū iuriſdictiōis pt reuocari re nō integra,tñ ſec⁹ in alio mādato, ¶ Quero pꝛio circa.l.moꝛe.qd ē iuriſdictio oꝛdiaria:rñ.iur.oꝛdiaria eſt
4 iuriſdictio i pſona alicui⁹ ꝓpo noīe reſidēs. ¶ †Siľr ſi q̄rat̄ qs ē iudex oꝛdiari⁹ dico ꝙ iudex oꝛdiari⁹ ē ille q in aliquo territorio ſuo iure vľ pncipis bñficio vniuerſalē iuriſdictiōem exercere pt.hoc pbat̄ ad lraꝫ ꝑ tex.nr̄ꝫ.⁊ ita cano.ſumūt ex iſto tex.iſtaꝫ
5 diffinitionē.⁊ i.c.cū eps.de of.oꝛ.li.vj. ¶ Scdo q̄ro †qd ē iuriſdictio dlegata:Rñ iuriſdi.dlegata ē q̄ddā exercitiū iuriſdictionis q̄ nō exercet̄ ꝓpꝛio noīe exercentis.hoc pbat̄,qꝛ fons iuriſdictiōis remanet in delegāte ⁊ exercitiū in dlegato,vt.j.de iu.l. iudiciū ſoluit̄.s.ti.ij.l.j.§.q mādatū.ex hoc appet diffinitio qs ē iudex delegat⁹,nā iudex eſt q exercet iuriſdictionē noīe alieno
6 nō ex iure ſibi radicato vt pꝫ i text. ¶ †Tertio q̄ro vtrū moꝛte
b pncipis expiret dlegatio[b] ab eo fcā,gl.tꝫ ꝙ ſic,ſꝫ tu dic aut pnceps delegauit ſub noīe ſedis,aut delegauit ſimpľr.Pꝛio caſu nō expirat moꝛte ipſius.vt ex̄ de he.ad abolēdā.§.ſi.qꝛ ſedes nō moꝛit̄,vt.l.ꝙ pn.de le.ij.Scdo caſu expirat moꝛte pncipis ſicut moꝛte cuiſlibet inferioꝛis,⁊ ita intelligit gl. ¶ In gl.j.a pꝛincipe.ibi,impiū.ſp ē h vex q̄tū ad ſedē ipaꝫ ⁊ dignitatē nō q̄tū ad exercitiū officij i q̊ ꝯſiſtit dlegatus.imo vacat offm̄ moꝛtuo pncipe. ¶ In.e.gl. ibi oꝛdiariū.ſo.h no.ꝙ oꝛdiaria iuriſdi.nō finit̄ moꝛte collatoꝛis lꝫ res ſit itegra ⁊ habes hoc expſſuꝫ.i.c.ij.ex̄ de of.dle.li.vj. ¶ In.e.gl ibi.c.lꝫ.add qd ibi no. ¶ In gl.q̄ inci.conſuetudo.ibi.l.j.rñ.ſo.dic vt ibi. ¶ In.e.gl.ibi,ꝯſenſus collegialis ñ ſing.ſo.vt.ibi pꝫ. ¶ In.e.gl.ibi,puatoꝝ.i.ſinguloꝝ. ¶ In e.gl.ibi,dat oīs.q̄ ⁊.l.pt dare iuriſdictionē delegatā,vt ex dher.c.ad abolēdā.§.ſi.⁊ no.i.c.j.d ma.⁊ obe.li.vj in nouel. ¶ Juxta ꝙ q̄ro de iſta.q.ꝑ refoꝛmationē adunātie gñalis,qbuſdā eſt datū q̊ddā arbitriū.Nō q̄rit̄ vtrū illa ptās itelligat̄ oꝛdiaria vľ d
c le.[c] Effect⁹ ē ille qꝛ ſi iſta ptās eſt oꝛdinaria pñt iſti hñtes arbitriū ſi fecerūt aliq̊d cōdiamētū ipꝫ reuocar̄ qꝛ.l.vľ ſtatutū nūq̄ trāſit in rē iud.q̊ ad ſtatuenteꝫ qn poſſit reuocar̄ durāte offō:qꝛ illa eſt natura legis.h ſec⁹ ſit in re iudi.vt.l.ꝙ iuſſit.de re iud.⁊ poſt ſnīaꝫ.C.d ſen.ſꝫ dlegat⁹ ſi ſemel ꝓuidet aliqd ſtatuēdo nō poſſet illud mutare ſo.dt Bar.ꝙ aut arbitriū ꝯcedit̄ dignitati puta officio poꝛū,aut ꝯcedit̄ ſingularib⁹ pſonis.Pꝛio caſu itelligit̄ iſtd arbitriū eē oꝛdiariū ⁊ venire ꝑ modū ꝓꝛogatiōis publice eoꝝ officij.Scdo caſu ſubdiſtiguit.aut ꝓcedit̄ ad vľe,puta ꝙ ꝓuideāt ſup abūdātia.⁊ idē qꝛ ptās oꝛdiaria dꝫ eē vniuerſaľs aut ꝯmittit̄ ſpāle factū iter aliqs pſonas.tunc iſtd arbitriuꝫ intelligit̄ dlegatuꝫ ſicut nos dicim⁹ i iuriſdictiōe vt pꝫ h ꝑ Odof.⁊ alios.ita dt Bar.in.l.ambitioſa.d dcre.ab oꝛ.fa.qd dixi i pꝛio mēbꝛo qñ ꝯmittit̄ dignitati intellige ſi eſt tale qd qd poſſit cadere oꝛdinario iu.vt in.l.vbi abſunt.de tut.⁊ cu.da.ab his.Addo tñ ꝙ q̊dlibet offm̄ pt adaptari offō decurionū ꝑ modū oꝛdinarij officij qꝛ eſt offm̄ mľtūvľe circa oēm vtilitatē p[illegible]e,vt.C.de decu.l.qncꝫ ſummates.li.x. ¶ In.e.gl. foꝛte.iſtē [illegible] ſi verū qꝛ ꝑ li.ꝯte.ñ auget̄ iuriſdi.dlegata quo ad hāc ptātē nec magis radicat̄ in delegato q̄ aū.vt.j.d iu.l.iudiciū ſoluit̄.pꝫ Odof.ar.tñ eſt ꝓ gl.j.de ꝓcu.l.ſi re⁹ parat⁹. ¶ In gl.q̄ incip.aliogn.non ibi.§.ſi vero initiū.vbi dꝛ ꝙ iudiciū incipit a ptāte ſꝫ iſtd intelligit̄ quo ad foꝛmale pncipiū iudicij nō quo ad pncipium iuriſdictiōis.tñ ꝓ iſta parte facit.j.e.ſi ꝯueniret.⁊.j.de exc.tu.titi⁹.vbi dt gl.⁊ Ja.de are.ꝙ lis incipit exerceri per ꝯteſtati.⁊ non aū. ¶ In.e.gl.ibi.§.ſi.vbi dꝛ ꝙ act⁹ q pcedunt li.cōte.ſunt ꝑmia ſi
d ue ꝑludia iudicioꝛuꝫ ſꝫ poſito ꝙ ita ſit iſtd reſpicit litē nō iuriſdictionē. ¶ In.e.gl.ibi,aū litē.cōiungēdo.l.illā cuꝫ ſimilitudine q̄ pōit lra nr̄a d mādato iuriſdictiōis ad alia mādata. ¶ In.e.gl.ibi,tutioꝛ ē.imo ſcda tñ verioꝛ trib⁹ rōnib⁹.Pꝛima rō eſt.qꝛ citatio pōit̄ ꝓ pncipio ꝓceſſus.vt inſt.de pe.te.litig.in ſin.C.de tēp.ap.l.ſi.§.illud,⁊ extra de ꝓba.c.qm̄ ꝯ falſaꝫ.Scda qꝛ iuriſdictio eſt

a ¶ Det.vide q̄ habētur per fe.i.c.cum veniſſet.de teſtib.poſt pncip.i v.in gl.j.i ſi.

a ¶ Delegatio.vide tu Fel.in c.relatum.de le.circa medium.ij.col.

c ¶ Vel delegata.ꝑ que aūt ſigna cognoſcat̄ quādo det̄ iuriſdictio dlegata vľ excitet̄ oꝛdiaria vide Feli.in c.lꝫ.de of.oꝛ.circa pꝛinc.colu.

d ¶ Judiciorum.adde Fel.c.ſup q̄onum.circa me.ij.colum.d offi deleg.

ditio eſt quoddā vniuerſale ⁊ citatio eſt pars iſti⁹ vlis. ⁊ in vli
rōne partis totū perpetuat.vt.ī.de inſtito.ſi qs mancipijs.§.ſi
impubes,Tertia qꝛ tex.dicit res geri cepit res dico.ſ.cōmiſſa
ſed iuriſdictio eſt res ꝯmiſſa q̄ cepit geri per citationē ergo ⁊c.⁊
ita eſt approbatum ꝑ tex.in.c.gratū.de off.de.⁊ ita ſe hꝫ vitas.
7 ❡†Et vt lati⁹ ſcias qñ dr̄ res integra,⁊ qñ nō integra,ſic di-
ſtigue,aut loqmur in reb⁹ extraiudicialib⁹ aut in iudicijs.ſi in
extraiudicialib⁹ aut eſt ꝓceſſuꝫ ad actū intrinſecū ipſi⁹ rei.tūc
res nō eſt integra.vt.ī.ꝺ poli.l.j.§.cepiſſe.aut nō eſt ꝓceſſum ad
actū intrinſecū,ſꝫ ꝑambulū.tūc nō deſinit res eē integra.vt.ī.ꝺ
ꝯdi.ob cau.l.ſi pecuniā.in ꝑn.⁊.l.qꝺ ſeru⁹.❡Scꝺo caſu ſi ī iu-
dicijs refert.aut loquimur quātū ad ipm iudicem,aut quoad
ipos litigatores.ſi quoad ipm iudicē ſtatim ꝙ incipit gerere.i.
vti iuriſdictione ꝑ citationē vel alio mō deſinit res eſſe integra.
vt.ſ.ꝓbaui.Aut loquimur q̄ ad ipſas ptes,⁊ tunc res eſt inte-
gra vſqꝫ ad lit.ꝯte.vt in aut.de litig.§.oēm.ſm.Cyn.hic in lec.
q̄ vba bñ no.⁊ vide.l.igit.§.de lib.cā.❡Extra q̄ro nūqd ſi ci-
tatio eſt circūducta ⁊ abſoluta ps ab inſtātia citationis.⁊ añꝙ
vlterius ꝓcedat delegās morit.ar.optimū eſt ꝙ dicat res inte-
gra.ī.de acc.l.hos accuſare.§.hoc bñficio.vbi vr̄ tex.no.Bal.

❡Additio Baldi.

More. Ibi,ſuo iure.i.ordiario.⁊ vide.Inn.ꝺ of.
deleg.in lr̄is.⁊ de reſcri.gratia.in ſi.lib.vj.
❡In gl.j.adde.C.de diuer.of.viros.⁊ de offi.ordi.
c.j.li.vj.⁊ de fo.ꝯpe.cum cōtingat.❡In gloſ.iij.ibi,
demādat.dicit Inn.ꝙ aut ꝑnceps ꝯmittit alicui miniſterium
ſine iuriſdictiōe.⁊ tūc aut eligēdo induſtriā ꝑſone ⁊ tūc nō mā-
datur alteri,aut nō eligēdo ⁊ tūc ſic.Aut cū iuri.dictione,⁊ tūc
delegat⁹ ſubdelegat.ita no.de of.dele.c.vlti.Item adde qꝺ no.
Inn.de re iud.cū bertold⁹.in gl.magiſt.eiuſ tit.vide qꝺ not.in.
c.j.de here.in cle.in ver.ipſorū commiſſarius. Bald.

More maiorū. ❡In glo.q̄ incipit no.
morē.ſup vbo morē.vt
C.ꝺ diuer.of.viros.⁊ de of.or.c.i.li vj.⁊ de foro.cōpe.
cum cōtingat.❡In gl.preced.l.q̄ incipit ac ſi dice-
ret.in ver.demandat dicit Inn.ꝙ aut ꝑnceps committit alicui
inſtrumentū ſine iuriſdictione.⁊ tūc aut eligendo induſtriā ꝑſo
ne,⁊ nō mādat alteri.aut non eligēdo tunc ſic.Aut cū iuriſdi-
ctione ⁊ tūc delegat⁹ ſubdelegat.ita no.Inn.extra de of.dele.c.
vlti.Itē adde qꝺ no.Inn.de re iud.cꝺ Bert.in gl.mag.e.ti.vi-
de qꝺ no.in.c.j.de here.in cle.in ver.ipſorū ꝯmiſſari⁹.ibi oino vi
de hoc.❡In tex.in ver.iure.vide hoc Inn.de off.dele.in lite-
ris,⁊ de reſcrip.gratia.in ſi.lib.vj.

Additio lecture vacantis in.l.Et quia. Bald.

Et q. Uide per Arch.xiij.q.j.ꝙ precipit.et
xviij.q.ij.dudū.In tex.ideoqꝫ.qꝛ iuriſ-
dictio non eſt radicata in delegato ſꝫ in delegāte.Ibi
añꝙ res.vide.C.de veteranis.l.ſi.li.xij.⁊ qꝺ no.in.c.
cū plures.ff.de offi.dele.lib.vj.in nouel.vide Archi.vij.q.j.peti
ſti.❡In tex.ſolui an ipſo iure.dubitat In.de teſti.cum veniſ-
ſet.de off.dele.lꝫ.⁊ vide.e.ti.c.offm̄.in nouel.⁊ ibi ſicut vide In
no.de fo.cōpe.dilecti.⁊ de ꝓcur.c.vl.in cle.rō illi⁹.c.eſt qꝛ man-
datum ꝑuenit ad caſum a quo nō pōt incipere,qꝛ ad caſum va
cationis ſedis qua vacante non pōt ꝯſtitui,qꝛ ea vacāte nil dꝫ
innouari,merito ergo ea vacāte mādatū vitiat,qꝛ qñ res venit
ad talē caſuꝫ a quo nō pōt incipe ꝑ iuris impotentiā nō dico fa
cti vitiat niſi act⁹ traxiſſet ſecū executionēꝫ,vt.l.patre furioſo.
Bal.❡In gl.nec ipſa lex.ibi,ordinaria.aut ꝑnceps dat alicui
iuriſdictionē ⁊ aſſignat ſibi territoriū ⁊ eſt ordinari⁹.aut nō aſſi
gnat ſibi territoriū ⁊ eſt ꝺlegat⁹.❡Ordiaria aūt iuriſdictio eſt
realis,delegata ꝑſonalis.❡Iteꝫ ordiaria adherēs territorio
vt rr̄.vt.l.ſi.vbi ⁊ apud quē.alia dignitati vel alicui ꝓprie q̄lita
ti ꝑſone coherēti vt iuriſdictio doctoris in ſcholares ⁊ cpi iure
codicis,vt.l.epal'r.C.de epiſco.audi.❡Item ꝯpetit alia actu et
habitu.alia habitu ⁊ nō actu niſi ꝓroget,vt not.ī.de iu.l.i.⁊ illa
q̄ ꝯpetit habitu in exercitio validior ē.vt.C.vbi ſena.vl' cla.l.q̊-
ties.❡Item null⁹ ordinari⁹ q nō hꝫ territorium ꝑt exeq ſuā
ſniaꝫ,qꝛ exeq̄ret in alienū territorium ſicut ptꝫ ī.d.l.epale.lꝫ ibi
Odo.dixit,ꝯ ⁊ male ꝑ.l.cū vn⁹.§.is q.ꝺ bo.aut.iu.poſ.⁊ vide oī
no.Arch.xi.q.i.expiētie.⁊ Inn.de.of.or.cū ab eccliarū.⁊ de fo.
cōpe.cū ꝯtingat.⁊.c.poſtulaſti.Bal.❡In glo.añꝙ.ibi,vel ibi
ꝺ ꝑcepto.hoc.tꝫ Spe.dicēs ꝙ mādatū finit re ītegra ſꝫ ꝑceptū
nō.adde in ꝯſilio vt no.ſpe.ꝺ ind.del.§.reſtat.vſi.itē mortuo.⁊
v.ſe.⁊ idē tꝫ in.c.ij.§.finit.v.ſꝫ pone de facto.Bal❡In gl.añ
ꝙ.ibi imponit neceſſitatē.vñ ſi index mādauit alicui nuncio ꝙ
caperet meū ꝺbitorē ñ finit aduētu ſucceſſoris,qꝛ ñ ē mere mā-
datū ſꝫ ꝑceptū nūcio factū cum ſit neceſſario ex neceſſitate offi
cij a nūcio ſuſceptū.ar.ī.de idē.q̄dā.Uerius puto ꝙ expiret,qꝛ
aliꝺ ē in nūcio q fundat actū in ꝑſonā dñi mandātis qꝺ hic fa-
cere nō pōt.de ma.teſt.ſi pr̄.⁊ aliꝺ al's ꝙ in nūcio,Et iꝺ facim⁹
ꝺ ꝯſuetudine renouari licētias ꝑ ſucceſſores,qꝺ ē neceſſe.Et in
hac renouatiōe nō citat ps,qꝛ fit ſolū ꝑꝑ electionē nūcij.⁊ ideo

iudex nō hꝫ citare partē qꝛ merū eſt eius miniſteriū.Bal.vide
Bar.de acquir.poſ.fundi.

Et quia. Uide plene ꝑ Arch.xiij.q.j.ꝙ ꝑ-
cipit. ⁊. xviij.q.ij.dudū.ꝑ Archi.
❡In gl.q̄ inci.i.ꝯſuetudo.in ver.ꝗ eā dare.vr̄ vt in
aut.de defen.ciui.§.iteꝝ.ibi vt.❡In tex.ibi dū ꝺt,
q̄.vide.C.de veter.l.ſi.li.xij.❡In tex.in v.abeo.vide qꝺ no.i.c.
cū plꝭs.in ſi.ꝺ of.del.li.vj.in nouel.❡In tex.in v.iuriſdictio.vi
de oino Arch.viij.q.j.petiſti.❡In text.in v.ſolui.an ipo iure
dubitat Inn.extra ꝺ teſti.cū veniſſet.ī.ꝺ of.dele.lꝫ ꝑ In.❡In
tex.i v.mādatū.vide extra de teſti.cū veniſſet.⁊ ꝺ of.del.c.j.⁊ de
off.or.cū ab eccleſiarū.cap.vlt.li.vj.vide Inn.de fo.ꝯpe.dilec.ꝺ
ꝓcur.in cle.Rō illi⁹ c.eſt,qꝛ mādatū ꝑuenit ad caſuꝫ a q̄ nō pōt
īcipere.❡In tex.ibi,i religs.vide eod.tit.c.officiū.li.vj.i nouel.

1 ☞ Dictio ſi quis,abſolute prolata,comprehendit omne ge
nus perſonarum.
2 Pena pecuniaria in defectu ſolutionis efficitur corporalis.
3 Error iuris qualiter probari debeat.

Si quis. Amouēs vel corrumpēs dolo malo
ſcripturā gñalis edicti pretoris tene
tur pena ꝗgētorū aureorū,⁊ actio eſt popularis ⁊
q nō ꝑt eā ſoluere luit in corpe.a qua pena qdā excu
ſant ex ꝑſumptiōe doli ceſſantis,⁊ ſi plꝭs incidūt in edictū ſin- a
guli tenent īſolidū cū exactiōis effectu.h.d.tota.l.❡Iſta.l.di
uidit in duas ptes ꝑncipales.ꝑmo ponit vba edicti.ſcꝺo edi-
cti interpretationem,ſine intellectu.ſcꝺa ibi,ſerui quoqꝫ.nec al'r
ſubdiuido,qꝛ hoc faciā ꝓſequēdo tex.❡In glo.ꝑma.ibi.ſil'ia.
itē ſunt bāna gñalia,vt no.C.qūo ⁊ qñ iud.aut.q ſemel.in.iij.gl
❡In ea,gl.ibi hꝫ locū hec.l.q̊ ad vba ⁊ mētē.❡In ea.gl.ibi,
ſnīa.i.mēs.nā mēs ⁊ ſnīa idē ſunt,vt no.Dy.de re.iu.li.vj.in c. b
vl.❡In ea.gl.ibi,de eqtate.⁊ ſic no.ꝙ in penis maleficiorum
a ꝓcedit de ſil'ib⁹ ad ſil'ia.[a] facit ad idē qꝺ no.C.ꝺ furt.l.ſi qs ſer.
ſꝫ doc.cōiter nō tenēt iſtā glo,qꝛ tūc ꝓcedit ꝺ ſil'ibus ad ſil'ia.qñ
caſus ad quē ꝓcedit eſt omiſſus ſi aūt eſt exꝑſſus ī.l.ſtat vbis
legis,vt.l.ꝑſpexit.q ⁊ a q.ī.ꝺ exer.l.j.§.ſi is q nauē.⁊ no.in.l.ꝙ
uis.ī.de ī i⁹ vo.⁊ tene illa mēti.❡In ea gl.q̄ inci.i.in de albatio
ni.vt in palatio.idē ſi de armario cōi aliq̄ ſcriptura amoueat ſꝫ
Bar.❡In gl.ſeq.ibi alias ꝗnquaginta.ꝺt Dy.ꝙ ſi ipe eēt iu- c
dex ſequeret hāc viā ꝑpter literā equocā ſeu diuerſam ꝑ.l.inter
pretatiōe.de pen.⁊ ar.de le.ij.Sēproni⁹ Proculo.❡In ea.gl.
ibi,crīe falſi tenet.idē ī illis q corrūpūt cedulā creditorū vl' amo
uent eā in dānū citati.ſicut multi faciūt qꝛ ten et hac pena.facit
qꝺ no.ſ.ī pria gl.❡In ea.gl.ibi actori dat.ſ.pena q̄ imponit ꝑ
l.nr̄aꝫ,vt.ī.ꝺ v.l.ſig.ſi cui.§.ꝙ ex populari.❡In gl.q̄ inci.eius
em̄.ibi.l.j.adde qꝺ no,in rub.iſti⁹ tit.❡Extra ſcias ꝙ do.Dy.
per hāc.l.ꝺt in ꝯſilijs ꝙ,ſemꝑ admitttit ad agēduꝫ quilibet de
populo vbicūqꝫ eſt offenſa iuriſdictio iudicis,⁊ ponit exēplum
in fractis ꝯſinib⁹ ⁊ ꝑcepto ſpreto.qꝺ teneas menti ❡Item q̄ro
qualiter format libell⁹ in illa materia ⁊ ſol.vt no.in Spe.ꝺ do-
lo ⁊ ꝯtu.§.reſtat.poſt ꝑn.❡In tex.ibi ſerui quoqꝫ exponit v-
1 bū ſi qs.❡†Et no.ēt ꝙ dictio ſi qs,[b] abſolute ꝑlata ꝯprehē-
b dit oē genus ꝑſonarū,itē ⁊ oēꝫ ſexū:⁊ dic de illo vlti.ꝙ not.per
Dy.in.l.j.ꝺ ver.ſig.⁊ Cy.C.de ſer.fug.l.qcūqꝫ.⁊ viꝺ qꝺ not.in.l.
j.de re.iur.❡In text.ibi,ꝙ ſi dū.exponit vbū ꝑpoſitū erat.⁊
no.ꝙ qñ rō.l.excedit verba.l.tūc verba extēdūt ꝑ rōnē.❡Scꝺo
no.ꝙ lꝫ.l.loqnat per verbū ꝑteriti perfecti,tñ idē eſt in ꝑterito
īperfecto,⁊ etiā ī futuro.Facit ad.q.quā diſputauit mac.bu.de
ſtatuto dicente ſi capitane⁹ ꝑpoſuerit factū bānitorū ſit ꝑuat⁹
vtrū illa pena requirat ꝑpoſitum ꝯſummatū,an etiā dū ꝑpo-
nit ⁊ eſt in fieri.Similē qꝺ.mouet Inn.extra ꝺ ap.c.ꝑterea req
ſiti.de hoc dic vt no.ſ.de ſta.ho.arethuſa.⁊ vide qꝺ no.ī.ꝺ vſu-
fru.l.arborib⁹.§.iul.videbitis in.l.ſed ⁊ partē.§.j.ī.qꝺ met.cā.⁊
inſti.de his q ſunt ſui vel alie.iu.in ꝑn.❡In tex.ibi.in ſeruos
⁊ idē dicā in monacho,vt no.Inn.in.c.cuꝫ olim.de puil.❡In
2 tex.ibi,q inopiā.ſupple ſi nēo ꝓ eis ſoluat.❡†In text.ibi,tor
quēdū.no.hic ꝙ penā pecuniaria in defectū ſolutiōis efficitur
c corporalis.[c] ⁊ alleg.gl.ꝯcord,alia lex dicit ꝙ ſoluere dicit qui
in corpus luit,vt.ī.de iniu.l.ſꝫ ſi vni⁹.§.ſi cū ante.iſte text.facit
ad ſtatutū qcūqꝫ ꝯmiſerit homicidiū ꝺbeat ſoluere ꝗgētas li
bras ⁊ ſi nō pōt ſoluere intra menſem luat,nunquid debeat ex-
pectari mēſis:certe ſic:qꝛ alius poterit ſoluere pro eo quēadmo
modū hic in ſeruo:facit.l.Stich⁹ hꝫ.de pec.leg.❡In tex.ibi,
doli mali exponit verbū dolo malo.❡In gl.ibi,ver.doli ibi,
l.j.§.ſi quis.ſo.hic dolus erat de eſſentia delicti,⁊ qñ delictum
circūſcribit per dolū nō ſufficit culpa,ſec⁹ in his in qb⁹ culpa
3 venit puniēda ſm ma.bu.qꝺ not.❡†Et an error ꝑſumat vel
qualiter probet error iuris,dic vt no.Cy.C.de his qui ſibi aſcr.
l.ſenat⁹.⁊.C.de interdi.ma.l.ſenatus ⁊ adde qꝺ no.ī.de abig.l.
j.in ſi.⁊.C.de plagia.l.plagij.❡Extra q̄ro vnū vtrum procedat
libellus ſi nō ſit expreſſa mentio doli.⁊ ſolue hoc vt no per Cy.
C.de fal.l.nec exemplum.C.de iniurijs.ſi non conuicij.in.vj.q.
ibi videas,⁊ tene menti ❡In gloſſ.ſeq.ibi,ruſticitatem.not.

a ❡Sil'ia. adde Inn. in.c. q̄l'r ⁊ qñ. el.ij.de accu.ī.iij. colum. magna.

b ❡Si quis. de qua dictiōe vide q̄ ꝑ Bar. habent in.l.q filiab⁹.§.j.et ibi raf.de le.j.

c ❡Corporal's.adde tñ ꝙ diminuit ⁊ ducat ex qualitatib⁹ vigore ſtatuti ſic more pecuniario Sali.in cōſi.inci.ſtatuto ciuitatis cauet ꝙ qui occiderit aliquē forenſem ꝓ quo facit qꝛ infra terminū ē mora pecuniaria et poſt dicitur in nouata de pecuniaria in ꝑſonalē ita ideꝫ Bal.ī l.acceptā.xxi.co.v.vñ iſta no.C.de vſur.ar.ꝯtraex no.per eūdē Bal.in l.tranſigere.C.de trāſac.

ruſticitatē excuſari rōne ſimplicitatis intellige. Sʒ ſecꝰ ergo in ruſtico ſagaci, vt no. in l. athlete. §. de ruſticis. de exc. tut. ¶ In ea. gl. in fi. ſʒ ibi delinquebaꝝ ſiue errabaꝝ in iure quaſi naturali. hic aūt ſecꝰ, qꝛ iſtud ius eſt poſitiuū. vt ibi no. Et ita dicūt oēs doc. ¶ In ſe. gl. ibi no. ꝙ iuſſus. hic dic vt no. ḯ. de reg. iu. nō vr̄. §. qui iuſſu. ⁊ ꝑ Dy. extra de re. iur. qđ qs. mādato. ¶ In text. ibi, vel caſu. hic vide qđ legiꝝ ⁊ no. ḯ. de pe. l. reſpiciēdū. §. delinquūt. ¶ In tex. ibi, hic vero exponiꝝ vbū corrūpit. In v. ſʒ ſi aliꝰ. no. ꝙ innocētia faciētis nō excuſat dolū mādātis. qđ not. In gl. i v. mādauit. ibi. §. feciſſe. ꝙ ꝺclara vt ibi ꝑ Ja. bu. ¶ In e. gl. ibi. l. ſi qs preferēdū. nō ob. ḯ. de fur. interdū. qꝛ ibi nō deficiebat delictū vel obligatio ſʒ actio. ſm Old. ¶ In ea. gloſ. ibi, qđ non eſt ex illa gl. no. ꝙ nō pōt aliqs ꝯdēnari de mādato vel de ope ⁊ ꝯſilio niſi probeꝝ principale delictū: qꝛ delictū acceſſoriū vr̄ acceſſoriū reqrit aliqđ ꝑncipale nō tñ intelligatis ꝙ in maleficijs vna obligatio ſit acceſſoria alterius imo quelibet obligatio eſt principalis ⁊ q̄libet ſtat per ſe vt pʒ in tex. iſtius. l. ¶ In. e. gl. in fi. vnde in albo poſt mādatū impleꝝ delictū ſm intētionē mandantis ſed in furto mādatarius nō exequiꝝ mādatum. Et ideo non tenetur mandator ⁊ hanc glo. Jac. bu. ⁊ alij doct. valde notant. Bald.

¶ Additio Baldi.

Si quis id quod. Vide in Spe. de dolo. ⁊ contu. §. reſtat poſt prin. in tracta. libellorū. ⁊ ibi inuenies formam libelli in hac actione. ¶ In tex. ꝓpoſitum. vt bāna gñalia vt no. in aut. q ſemel. in. ij. gl. ¶ Ibi, dolo malo. quaſi ſi eſt actū cōtra corrūpētē, nec eſt dictū ꝙ dolo malo corrūpit an ꝓcedit libellꝰ. Cy. ꝙ ſic. C. de fal. nec exēplū. dic ꝙ ſi agiꝝ ꝯ ruſticū vel aliū q excuſaꝝ a dolo ꝓ̄ſumpto nō ꝓcedit libellus niſi fiat mētio doli. Nā libellus dʒ ꝯcludere ſaltez ꝓ̄ſumptiue, vt no. ḯ. q in frau. credi. l. oēs. §. Luciꝰ. Si aūt contra aliū qñ procedit, qꝛ ex facto ꝓ̄ſumiꝝ dolꝰ. ⁊ adde ꝙ no. Cy. in l. ſi nō cōuicij. de iniu. in. vij. q. Bal. ¶ Ibi, populare eſt. vide Dy. in conſil. xxv. vbi dicit ꝙ actio eſt popularis ⁊ annualis vbicūq; maieſtas pretoris eſt offenſa. vt in fractis conſinibꝰ precepto. cuʒ ſi. ¶ In gl. ꝓpter tue. in fi. Contra vr̄ qꝛ litera loquiꝝ taxatiue, et ꝑ ꝯñs non pōt extendi. l. Luciꝰ. §. qui habebat. ad trebel. l. ij. de partibus qui fil. ⁊ in. l. ob es. per aliam legem non eſſet eīn extenſio magiſtratus. Bald

Serui. Ibi, ſʒ vtrūq; ſexū. vide qđ no. in. l. fi. C. de litigio. ⁊ in. l. j. de poſtu. Ibi, torquēdū. vide. ḯ. ꝺ pe. l. in ſeruorū. §. fi. ⁊. ḯ. de fur. l. ſʒ vniꝰ. §. ſi cū ante. Bal.

Doli mali. Vide. C. de plagi. l. plagij. q locū hʒ vbi cā erroris ꝯſiſtit i facto ſecꝰ ſi in iure. C. de his q ſibi aſcri. l. iij. ꝑ Cy. niſi eēt de pſonis qbꝰ ſi ignorare. e. tit. l. pe. Quid de celeſti milite, vide in. l. fi. C. de his q ſibi aſcri. ¶ In gl. j. hoc verū durāte ignorātia. ſʒ ſtatim ꝙ ſcit dʒ reponere chartā vnde eleuauit ſi extat. C. de inceſt. nup. l. cum ancillis. ver. eſt regula. not. ⁊ facit gl. C. de his q latro. occul. l. j. ita dixit Guido de ſuzaria. in fi. vt inueni in quodā libro ſup. l. cū ancillis. vide. c. preſenti. de offi. leg. lib. vj. ⁊ imperator. de poſtu. l. j. ſʒ nunquid vbi dolꝰ eſt de ſubſtantia criminis ceſſante dolo aliq̄ tñ culpa ſubſiſtente imponiꝝ pena ꝓ illa culpa. dic ꝙ ſic. vi bo. rap. l. ij. §. hac actiōe. ⁊ vide Cy. C. de interdi. mā. l. ſenatꝰ. Aliqñ delictum hʒ materiā ⁊ formā a iure ciuili ita ꝙ eo circūſcripto non eſſet delictum. ⁊ tunc non eſt verū ꝙ aliqua pena imponatur ſi dolus qui exigiꝝ ceſſat. Aliqñ habet materia. l. iniquitatem circumſcriptam. l. ⁊ tunc puniatur culpa. Bald.

Hoc vero edicto. ¶ In tex. Item q vi. argu. contra. ḯ. qđ vi aut clā. l. aut q alr̄. in fi. ¶ Ibi, mādauit. vide. C. ꝺ leg. l. nō dubiū. ⁊ Jnn. extra de homi. c. ſicut dignū. Ibi, ſʒ ⁊ ſi aliꝰ vide qđ no. de vi ⁊ vi ar. l. j. §. deieciſſe. in gl. pua. ¶ In gl. j. ibi, ſecus in furto. nō ob. ḯ. de fur. l. interdū. qꝛ ibi nō deficiebat obl. ſʒ actio ſʒ Ol. Ibi, ſit ſine dolo. nō ob. C. de fur. ſi qs ſeruo. qꝛ ibi ſpāle. vide vtiliter qōnem de facto q no. ḯ. de rei vē. l. in rē. §. tignum. Quid de defendēte ſocio cōſilia ⁊ fauorē dāte. dic vt in. c. i. de pen. in cle. in gl. qꝛ litera iſta. ⁊ adde ꝓ declaratione huiꝰ. §. ꝙ habēs in. q. cciij. q inci. ꝯ titiū. Bal. ¶ In fi. gl. aut mādatū obligat ꝑncipaliter ꝓpter ſe. ⁊ tunc non inſpicimꝰ euentū, qꝛ ſolo mandato delictum eſt ꝯſummatū. l. j. §. perſuadere. de ſer. cor. l. ſi qs ſeruo. C. de fur. aut obligat ꝑncipalr̄ ꝓp aliud. ⁊ tūc aut mādatarius impleuit actū ita ꝙ actꝰ habet formā ⁊ ſubſtātiā delicti. ⁊ tunc
a teneꝝ mādans. C. de acc. l. non ideo minꝰ. [a] ⁊ in aut. qua in ꝓuincia. aut hʒ formam delicti ⁊ nō ſubſtātiā. ⁊ idē. l. infans. de ſicar. Aut nec formā nec ſubſtātiā. ⁊ tunc non teneꝝ mandans. vt. in §. ſi incertus. ⁊. ḯ. ꝺ pe. ſi aliqd. §. teſtamētū. ꝓbaꝝ hec diſtinctio, arg. ḯ. de fal. l. ſi quis legatū. Sed qd ſi mādatarius dixit ꝙ volebat obedire poſtea penituit. rñdeo teneꝝ mandās. argu. not. C. de peti. here. ſi filius. vide. C. de furt. l. eos q. ⁊. l. ſi qs ſeruo. Aut mādatū ordinaꝝ ad tale qd ꝙ pōt plene impleri iuxta intētione mādātis ſine delicto mādatarij. ⁊ loquiꝝ hic. Aut nō poteſt ſic impleri ⁊ loquiꝝ lex ꝯria. an ꝓcedat libellꝰ iſte accuſationum ꝙ fecit fieri homicidiū ꝑ quēdā cuiꝰ nomē ignoro. dico ꝙ ſic. ḯ. qđ met. cā. ſi cum exceptione. §. in hac. ſm aduo. Flo. Bal.

a ¶ L. non ideo minꝰ. ⁊ ibidez vide Sali. v ſ. tertio. quero. ⁊ ad de eundem Bald. in. l. nō ſolum. §. ſi mādato. v ſi. hoc premiſſo. ḯ. de iniur. ⁊ Dyn. et Ang. in. l. item apđ Labeonē. §. ſi curauerit eo. tit.

b ¶ Moto. adde Salyc. in. l. nō ideo minꝰ. C. de accu. vbi de lapide. qđ ꝓ̄ijciēs dicaꝝ ꝑcutere ⁊ non lapis.

1 ☞ Libellus ſaltem preſumptiue concludere debet.
2 Dolus vni eſt de ſubſtātia criminis an ceſſante dolo tñ aliqua culpa ſubſiſtente imponatur pena pro illa culpa.

Si quis id. In tex. in ver. id ꝙ. vide in ſpe. de dolo ⁊ ꝯtu. §. reſtāt. poſt ꝑncipium in tractatu libellorum. ⁊ vbi Inuenies formā libelli in hac act. In tex. in ver. albo. qꝛ ad caſum vacationis ſedis ꝓuenit qua vacāte nō pt̄ ꝯſtitui, qꝛ ea vacāte nil dʒ inouari, merito ergo mādatū vitiaꝝ, qꝛ quādo res ꝺuenit ad talē caſuʒ a quo nō pt̄ ꝑ iuris impotētiā, nō dico facti incipere vitiaꝝ niſi actꝰ traxiſſet ſecū executiōē. vt. l. patre furioſo. ¶ In tex. in v. qd populare. vide Dy. in ꝯſi. xxv. vbi ꝺt ꝙ actio e popularis ⁊ annalis vbicūq; maieſtas ꝓ̄toris eſt offenſa, vt in fractis ꝯfinibꝰ ꝓ̄cepto ſpreto ⁊ ꝯſilibꝰ. ⁊ vide ꝙ no. in. l. fi. C. de lit. ⁊ l. j. de po. ac. ¶ In tex. dū dicit malo. Quid ſi eſt actū ꝯ corrumpētē, nec eſt dictū ꝙ dolo malo corrūpit an procedit libellꝰ. Cy. ꝙ ſic. C. de fal. nec exēplū ꝺt ꝙ ſi agat contra ruſticū vel alium qui excuſaꝝ de dolo ꝓ̄ſumpto ꝙ libellus nō ꝓcedit niſi fiat mē
1 tio doli. † Nā libellus debet ꝯcludere ſaltem ꝓ̄ſumptiue, vt no. q in frau. l. oēs. §. Luciꝰ. ſi aūt ꝯ aliū bñ ꝓcedit libellꝰ, qꝛ ex facto ꝓ̄ſumiꝝ dolꝰ. Et adde qđ not. Cy. in. l. ſi non cōuitij. in. vij. q.
2 † Sed nunquid vbi dolꝰ eſt de ſubſtātia criminis ceſſante dolo aliqua tñ culpa ſubſiſtēte iponiꝝ pena ꝓ illa culpa, dic ꝙ ſic. vt. ff. vi. bo. rap. l. ij. §. hac actiōe is demū. ibi eſt caſus no. ⁊ vide Cy. C. de interdi. ma. l. ſenatꝰ. Aliqñ delictū hʒ materiam ⁊ formā a iure ciuili, ita ꝙ eo circūſcripto nō et delictū ⁊ tūc non eſt verū ꝙ aliqua pena imponaꝝ ſi dolus q exigit ceſſat. Aliquando hʒ materiā ſeu ipſam iniquitatem circūſcriptā. ⁊ tunc puniꝝ culpa. ¶ In gl. q incipit alioqn. v. neceſſitatē. vñ ſi iudex mandauit alicui nūcio ꝙ caperet meū ꝺbitorē nō finiꝝ ꝑ aduētū ſucceſſoris, qꝛ nō eſt mere mādatū ſʒ ꝓ̄ceptū nūcio factuʒ cū ſit neceſſario ex neceſſitate officij a nūcio ſuſceptū, ar. ḯ. de edēd. q̄dā veriꝰ puto ꝙ expiret, qꝛ aliud eſt in nuncio q fundauit actū in pſona dñi mādātis ꝙ h̄ facere nō pōt. de mā. vind. l. ſi pr̄. ⁊ aliđ alias quā in nūcio. ¶ In tex. dū dicit ⁊ qd aliꝗ. vide. C. de legi. nō dubiū. ¶ In glo. j. ait ꝓ̄tor. ibi vide oīno Jnn. extra de homici. ſicut dignū. ¶ In tex. in ver. ſʒ ⁊ ſi. viđ qđ no. de vi ⁊ vi ar. l. j. §. deieciſſe. in gl parua. In gl. q incipit no. mandante. in verſi. dolo. non ob. C. de fur. l. ſi quis ſeruo. qꝛ ibi ſpāle. vide vtilem. q. de fabro, q no. ḯ. de re vēdi. l. in rē. §. tignū. ¶ Quid de fautore: dic vt in. c. j. de penis. in cle. in gloſſ. qꝛ litera iſta. ⁊ adde pro declaratione iſtius. §. qđ habēs in. q. xxiij. q. que incipit contra literam. vbi videas. ¶ In ea. gl. in vbo in furto. nō ob. ḯ. de furt. interdū. qꝛ ibi nō deficiebat obligatio ſʒ actio ſm Old. Bald.
1 ☞ Impingens an dicatur vulneraſſe.

Adeo. In gl. j. ibi. l. j. vide ibi qđ no. ꝑ Cy. in fi. gl. ibi, abeſt. hoc eſt dicere in cōtrarium agebatur ad intereſſe. ſʒ in. l. noſtra agiꝝ ad merā penam. vñ merito vnus ſoluendo nō liberat alios. fallit qñ plures tenentur ſub nomine vniꝰ, vt puta collegium vel vniuerſitas, vt. ḯ. qđ vi aut clam. l. ſemper. §. ſi in ſepulchro. ⁊ argu. ḯ. eod. ſi familia. Item fallit qñ tenentur ex quaſi maleficio. vt. ḯ. de his q deie. l. exceptio. Item fallit in officialibus ⁊ collegiis qñ officium mitigat maleficium. vt. ḯ. de pu. l. ſi multū. ⁊ ꝙ ibi per Jaco. ¶ Vltimo diſtingue an ille qui mandat dicatur vere feciſſe vel interpretatiue an nec vere nec interꝓ̄tatiue. Gl. diſtinguit inter actus. nam quidam ſunt actus qui nō poſſunt per aliū exerceri, vt adulteriū nā qui committunt, etiam in ſe ⁊ in ſuū corpus delinquunt. ⁊ tunc non dicitur mandans facere nec nec vere, nec iterꝓ̄tatiue. Quedā ſunt q nō coherēt corpori. ⁊ ideo poſſunt ꝑ aliū exerceri, vt homicidium. qđ fuſte ⁊ gladio fieri pōt, ⁊ tūc ꝺr facere poſſe interꝓ̄tatiue. i. iuris ciuilis intellectu. non vere. i. naturaliter. ita no. in. l. j. §. deieciſſe. Bar. dicit, quedam ſunt q nō poſſunt exerceri per organū a corpore ſeparatū. tūc nō ꝺr facere qui mādat, vt adulteriū ⁊ falſum teſtimonium. ⁊ hoc vere, ſed interꝓ̄tatiue ꝺr facere ſm eū in. d. §. ⁊. §. ſeruus. Quedā poſſunt exerceri mediātibꝰ accidentalibus inſtr̄is ⁊ tunc refert aut adhibeꝝ inſtr̄m nihil addēs in virtute ſua. vt gladius, tūc actus vere ⁊ proprie attribuitur motioni ⁊ nō cor
b pori moto. qđ [b] agit de neceſſitate. ad. l. aql. itē mela. aut inſtr̄m agit in virtute propria tunc aut paret de neceſſitate ciuili vt ſeruus. tūc dñs vere facit. de manu. vin. l. pater ex ꝓuincia. aut paret ſponte tunc mandās facit interpretatiue ſm Bar. de iniu. l. ſi vnius. §. ſeruꝰ. iſta diſtinctio incongrua eſt nā cultellꝰ fabri: vel ꝑcuſſoris nō eſt eqparādus mādatario ⁊ impertinens locutio eſt. Itē ſi dñs mādat ſeruo leuia ⁊ ſeruꝰ facit nō tñ dñs vere facit ſed vere fieri facit. Et iđ tu dic aliter. aut loqmur in his q ꝓcedūt ꝑ viā facti, aut in his q ꝓcedūt ꝑ viā iuris. primo caſu

aut factum

aut factuȝ eſt tale vere ꝙ nõ põt exerceri niſi ꝑ ſeipſum. Et tunc mandãs non facit nec vere nec interpretatiue nec ex facto obligatur: ſed ex conſilio tanꝙ p̃ſtans occaſionem facto. de adul. l. hec verba. ⁊ eſt rõ, q2 non poteſt exerceri niſi ꝑ actum corporis extrinſecum ad adulterium. piuriũ ⁊ ſimilia. vt. C. de ca. tol. §. ne aũt. vñ producens falſum teſtem non eſt ꝓpterea falſus teſtis lȝ faciat fieri, q2 tale offm̃ non cõpetit ſibi ſȝ teſti. aut ẽ talis nature ꝙ põt ꝑ quẽlibet explicari nec refert a quo fiat. Et tunc dic ꝙ quedã ſunt q̃ poſt facti commiſſioneȝ authoritate reſident in mãdante ⁊ tũc vere facit. ḋ reg. iur. l. h̃ iure. §. defecit. nec ob. gl. §. deieciſſe. q2 obtinẽt ꝙtũ ad delictum qḋ inheret ꝑſone. de vi ⁊ vi ar. l. cũ a te. ſȝ. §. deieciſſe. loquit̃ quoad qualitateȝ poſſeſſoris. l. certe. §. j. de p̃ca. Quedã aũt reſident in faciente ⁊ tunc fieri faciens cõtinet̃ iuris intellectu interp̃tatiue nõ vere ⁊ natural'r iſta fictio operat̃ fictionẽ in facto veritatem tñ in iure. extra de ſent. ex. c. mulieres. ſi loqmur in his q̃ ꝓcedunt ꝑ viam iu. refert an adĳciantur in dño ⁊ tũc ipſe vere facit de manu. vin. l. pater. an in miniſtro. tũc dñs facit ꝑ extẽſiuã interp̃tationem. vt. j. de inſt. l. j. al's ibi edictum p̃toris extẽdẽs obligationẽ vel trãferẽs. j. ḋ ac. emp. l. iul. §. ſi ꝓcu. nõ eſt neceſſarium hinc eſt ꝙ vtilis ibi actio dat̃ ciuilis ⁊ directa p̃toria. ⁊ eſt ibi nomen actiõis, nam ſi ꝑ cognitionẽ nõ eſſet directa, q2 ꝑ fictionem nec eſſet reperire vtilẽ p̃toriã tñ repit̃ directa ⁊ vtilis. vt. C. mã. l. licitas. an vterꝗ tã dñs ꝙ miniſter cõcurrãt ad actum vt in iudicĳs vbi ius reſidet in ꝑſona dñi. vt no. Ja. bu. in. l. ꝓcu. qui pro euictione. in lec. tũc vterꝗ facit vere, vl' dic ꝙ añ litis cõte. dñs vere facit poſtea interp̃tatiue. iḋ dño non q̃rit̃ directa iudicati. ſed vtilis que eſt ꝑ conſequentiã nõ directo. de ꝓcu. l. ⁊ ꝓcu. pȝ ex predictis ꝙ lȝ mãdãs ⁊ mãdatari⁹ ſit vnum factum immediatum nunc dȝ eximi ⁊ vni attribuitur vere: alteri interpretatiue. alioquin pȝ ex predictis ſi ſtatutum punit expulſorem non continetur mãdãs ſecus ſi punit violentum poſſeſſorem. dicit ſtatutum ꝙ concordia non fiat homicide an mãdãti fiet. credo ꝙ ſic, q2 odium prohibentis non extendit̃. facit in rõne ſui. de le. ĳ. l. qndecim. ⁊ qḋ no. in aut. de reſti. ſide. §. manifeſtum ex eo ꝙ dixi de organo.
1 †Quero an dicatur vulneraſſe qui impinxit. vñ ſecutus eſt ca-
a ſus in terrã[a] ⁊ a ꝑcuſſione terre vulnus, ⁊ dic ꝙ non immediate vulnerauit ſed fuit occaſio. ¶ Quid ſi ꝑcuſſio eſt in cerbelaria, cerbelaria intrauit caput. dr̃ ꝙ immediate vulnero, q2 deſeruit mihi. Bar. in. l. ſi ingenuã ꝑ viȝ inſtri. ꝭm Bar. in. l. aut q aliter. §. fi. ⁊ ꝓdeſt ad ꝯcordias ꝑmiſſas vbi nõ ſit quis de vulnere impedit⁹. nã vȝ primo, q2 non accuſat de vulnere ſed de occaſione vulneris. nõ in ſcḋo ꝭm aduocatos. vbi. l. non facti ſunt verba in rem, vt q2 impersonaliter loquitur. puta dicit ſtatutum ꝙ homicidio ⁊c. de mino. auxilium. §. in delictis. vbi dirigit x̃ba ad certam perſonam tunc ſunt in perſonam, vt ſi dicat homicida ⁊c. q2 ille qui exercet actum corporalem eſt iſte, ſed an idem p̃t teneri de facto ⁊ de mandato: vr̃ ꝙ ſic. nam qui hominibus coactis vtitur de ſuo ⁊ aliorum facto tenetur vt. l. ĳ. §. ſi quis. vi bo rap. ⁊. l. qm̃ in vita. So. aut act⁹ vniuſcuiuſꝗ, ꝑ ſe diſcernitur. ⁊ tunc teneri p̃t diuerſis reſpectib⁹ aut non, ⁊ tũc ſecus. ¶ Sed an idẽ in auxilio dico ſic. in p̃io caſu in alio diſtinguit̃ aut dr̃ p̃ſtitiſſe auxiliũ ꝑ eũdẽ actũ ꝑ quẽ fuit principal'r et nõ tenet̃. aut ꝑ aliũ ⁊ tenet̃. de fur. qui ſeruo. §. fi. ⁊ ibi ꝑ Bar. Et iḋ debet act⁹ ⁊ modus auxilĳ in libello diſtingui. ꝭm do. Bar.

¶ Additio Baldi.

Adeo quidẽ. In tex. ibi, tuere. viḋ oĩno Dyn. in. c. ratihabi. no. ⁊ per Dy. in. l. ſemp. §. ſi in ſepulchro. qḋ vi aut claȝ. ⁊ Cy. in. l. j. C. de condi. fur. Bald.

1 ☞ Dominus: in albo corrupto a familia non habet beneficiuȝ vnice ſolutionis.
2 Juriſdictionẽ pretoris offendere minus delictum eſt ꝙ offendere perſonam priuatam.
3 Differentia quando delinquatur per ſe vel per alium.

Si familia. Si familia ſeruorum corrũpit albuȝ tenet̃ nomine ſingulorũ dñs lȝ ſec⁹ in furto. ſi aũt familia nõ corrũpit ſȝ mãdat corrũpi, q2 vere ⁊ interpretatiue eſt vnũ factum, idẽ bñficiũ hȝ dñs in albo corrupto, qḋ hȝ ĩ furto. h. d. ⁊ diuiditur in qnꝗ partes, q2 primo aſſignat quãdã drĩam inter albũ corruptum ⁊ furtũ. Scḋo ponit duas rõnes drĩe. Tertio adducit quoddã ſimile. ¶ Quarto ponit ſñiam Octauini. Quĩto diſtinguit qḋ ĩdiſtincte ꝯpoſuerat. ⁊ adducit authoritatẽ Põponĳ. ſcḋa ibi, fortaſſe. q2 tertia ibi, quẽadmodũ. q̃rta ibi, Octaui
1 us. qnta ibi, ſȝ hoc p̃t. ¶ †Not. ꝙ in albo corrupto a familia
2 dñs nõ hȝ bñficiũ vnice ſolutionis. ſecus in furto. ¶ †Scḋo no. ꝙ min⁹ delictũ ẽ offendere iuriſdictionẽ p̃toris ꝙ offendere priuatã perſonam. ¶ Tertio no. ꝙ ex dinumeratione ꝑſonarum ſequit̃ dinumeratio ⁊ pluralitas delictorũ in albo corrupto in iniuria ⁊ dã. da. ſec⁹ tñ eſt in furto qḋ factuȝ a pluribus qui comprehẽdunt̃ ſub vno nomine collectiuo reputat̃ vnicum qḋ eſt no. dignũ. ¶ Quarto no. ꝙ qñ plures mãdãt fieri delictũ ꝙ propter vnũ ꝯſilium dicit̃ vnum factuȝ. qḋ eſt no. ꝭȝ Cy.
3 ¶ †Quinto ⁊ vltimo no. differentiã vtrum delinquat̃ ꝑ ſe vel per alium. ⁊ facit ꝙ ſi mando. x. perſonis ꝙ occidãt Titium ꝙ ergo non teneor niſi ad vnicã penã, q2 vnicum eſt ꝯſiliũ meũ ⁊ delictũ. qḋ tene mẽti. ¶ In gl. ibi, ergo hic colligit̃. §. ꝙ in ſepulchro. vide qḋ ibi plene no. Dy. In. e. gl. ibi. nõ vt ſit. hec ẽ ipſa veritas, q2 ſimilitudo eſt hic quoad pluralitatẽ nõ quoad puniẽdi modum. ¶ In ea gl. ibi, diuerſorũ. ⁊ hec vera. ⁊ adde ꝙ interdum plura delicta interp̃tant̃ vnum rõne vni⁹ finis vt inſult⁹ ⁊ vulnus immediate ſecutũ, vt no. C. de ac. l. q de crimine. interdũ q2 plures nomine vnius continent̃ vt vniuerſitas, familia, ⁊ q cunꝗ aliĳ q ꝯtinẽt̃ ſub vno nomine collectiuo. ar. hui⁹. l. ⁊. l. ſemper. §. ſi in ſepulchro. cũ ſi. ¶ Extra inducit̃ iſta. l. in ar. ad qõnẽ ḋt ſtatutũ ꝙ ptãs ꝑ quolibet delicto impunito puniatur in decem. mõ plures fuerũt accuſati ſimul de eodẽ furto punit vnuȝ ⁊ non aliuȝ, nũqd dȝ puniri in. v. an in integris. x. ⁊ ḋt Guil. de cu. ꝙ in. x. ꝓpter iſtḋ diſtributiuũ q̊dlibet. vt no. in. l. ſi plurib⁹. in p̃n. de leg. ĳ. ſi tu dicis furtũ iſtud eſt vnum delictũ ⁊ nõ plura, dico ꝙ ĩmo interpretant̃ eſſe plura quãtũ ad penã criminalem vt habemus hic per Ja. bu. hoc ẽt tȝ. d. Cy. in lec. ⁊ facit. j. de term. mo. l. agraria. ⁊. C. de re mil. l. contra publicã. li. xĳ. ⁊. C. de ſer. fugi. l. quicunꝗ. ⁊ iſta eſt veritas.
1 ☞ Quando plures mãdant fieri vnũ delictuȝ, ꝓpter vnum conſilium dicitur vnum factum.
2 Maleficia plura dicuntur qñ plures ſunt offenſi.
3 Unum delictum dicitur multipliciter.
4 Unum delictum ⁊ plura debent accipi ſicut accipit̃ ius ciuile

Si familia alicuius. Cum familia ſeruoruȝ p̃toris albũ corrũpit nõ liberat̃ dñs p̃ſtando vnicam penã tm̃. ⁊ quod qñ ꝑ ſe corrũpit, ſec⁹ ſi ad corrũpẽdũ alteri cõſulit. h. d. ¶ In tex. ibi, quẽadmodũ. iſta ſimilitudo reſpicit pluralitatẽ eſſentialiter non autẽ effectum pluralitatis
1 ¶ †In tex. ibi, vnũ ꝯſiliũ. no. ꝙ qñ plures mãdãt fieri vnũ delictum ꝙ ꝓpter vnũ ꝯſilium dr̃ vnũ factũ. qḋ eſt no. ꝭm Cyn. in lec. ⁊ eſt ratio, q2 hic mãdabãt ſub nomine vnius ꝭm An. ḋ piſ-
b ſis. Nam familia eſt nomẽ collectiuũ.[b] vt pȝ per hãc. l. in p̃ia gl. parua hoc inferius declarabo verius vt videbitis. ¶ In gl. hec nõ eſt ratio ꝭm Azo. q2 ſi illa eſſet ratio ergo idẽ eſſet in iniuria ⁊ dãno dato vbi eſt eadẽ ratio pluralitatis: qḋ eſt falſum, vt pȝ in gl. ſe. ¶ In ea. gloſ. ibi, ĩmo videt̃ q2 in albo corrupto ſunt plura facta vere ⁊ interpretatiue. nec ob. rõ Azo. q2 ĩ iniuria ⁊ dã. dato a familia lȝ ſint plura facta vere nõ tñ interpretatiue in preiudicium dñi q eſt tertia perſona in qua reſultat obligatio ꝭm Ja. bu. Et dic ꝙ in albo corrupto illa. l. aſſignat tacite tres rõnes. prima q2 non cauet̃ edicto. ſcḋa q2 publica iniuria p̃ncipal'r vindicat̃, tertia ex ipſa pluralitate factorum vera ⁊ interpretatiua ⁊ dic intelligãtur. ſ. a iure. ¶ In gloſſ. colligit̃ ibi, idem ꝙ in furto. ⁊ ſic no. quatuor caſus. nam in albo corrupto ſunt plura facta naturaliter ⁊ effectualiter in iniuria ⁊ damno dato ſunt plura facta naturaliter ſed nõ effectualiter reſpectu dñi. in furto aũt nec naturaliter nec effectual'r pñt dici plura furta ex quo res eſt vna, q2 furtũ ꝯſiderat̃ magis ꝑ reſpectũ ad rei vnitatẽ. itẽ q2 cõtractatio ſingulorũ eſt ĩdifferẽs, ſed ĩ dãno dato ĩ iniuria facta eſt differentia ꝭm Od. ⁊ Cy. in lec. ¶ Or hic agit̃ articulus ille qñ dicant̃ plura delicta ⁊ qñ vnũ. dic ſic ꝙ delicta dñr plura multipliciter. Primo qñ facta p̃ncipaliter ⁊ per ſe ſunt plura ⁊ diſtincta vt plures ictus. nã q̃libet ictus per ſe diſcernit̃. vt hic in ſolutione. M. ⁊ pȝ de priua. delic. nunꝗ plura. Scḋo qñ ſunt plures facientes. j. de iniur. ſi plures non ſolum etiam delicta dicuntur tunc plura ſed etiam dicunt̃ tunc atrociora vt ibi pȝ qḋ eſt no. ¶ Et facit ad. q. Statutuȝ ciuitatis Florentie permittit offenſo facere ꝯpetenteȝ vĩdictã. modo tu ſolus percuſſiſti me, ego poſtea gentibus coadunatis repercuſſi te ſimili vulneris qualitate. nam rõne multitudinis in alio exceſſiſſe videor modũ ⁊ puniar ꝑ illo exceſſu. per. d. l. ſi plures. tamen in hoc membro eſt aduertendum ꝙ quãdo plures ſunt facientes aut faciunt ſub nomine vnius aut faciũt tanquã plures. Primo caſu eſt tale quid quod non poteſt exerceri per ſingulos, verbi gratia, ſtatuere contra libertatem eccleſie quod eſt penale vt in aut. caſſa ⁊ irrita. C. de ſac. ſanc. eccl. tũc tale factum dicitur vnicũ. vt. l. aliud. §. refert̃. de reg. iur. ſi autẽ poteſt explicari per ſingulos aut loquimur reſpectu ipſorum facientium aut reſpectu tertĳ in quem reſultabat obligatio. ſi reſpectu ipſorum facientium ſunt plura facta numero, vt. S. eo. ſi quis id qḋ. §. fina. ſi reſpectu tertĳ in quem reſultat obligatio tunc quãdoꝗ ſunt plura facta vere ⁊ non interpretatiue, vt in albo corrupto. tunc qñꝗ ſunt plura facta vere non interpretatiue vt in iniuria ⁊ damno dato. qñꝗ nec vere nec interpretatiue vt in in furto. caſus eſt hic ſecundũ Jaco. ſi vero plures non funguntur eodem nomine nec habent vnicam repreſentationem ſem-

a ¶ In terram adde. do. Alexã de imol. in l. j. gemma. j. de furt. ⁊ eũdẽ Bal. in. l. j. C. ad le. aquil. et vide Ang. are. ĩ trac. maleſi. ver percuſſit et vulnerauit.

b ¶ Collectiuum. adde Bart. in. l. ſcire debem⁹. in p̃i. de ver. obliga.

per facta plurium plura eē dñr tãvere ꝙ interp̃tatiue.vt.ĩ.de ſi ca.ſi in rixa.⁊ ibi ꝑ Bar.¶ Ex his appꝫ.dicit ſtatutū ꝙ pro quolibet maleficio nõ denũciato villa teneat̃ in cẽtũ.pl'es occiderũt vnũ.mõ q̃rit̃ ſi ille maleficia nõ denũciãtur vtrũ ſit vna pena vel plures: nã iſtõ eſt vnũ maleficiũ reſpectu patiẽtis,reſpectu faciẽtiũ ſunt plura.Item hic reſultat obligatio inter tãtos,dico tñ ꝙ plures pene imĩnẽt.ar.l.agraria.ĩ.d termi.mo to.¶ Simile dt ſtatutum ꝙ ponit de maleficio impunito iudex puniatur in cẽtũ ſi quoqꝫ fuerint occiſores ⁊ vnũ dimiſerit
2 impunitũ tenebitur ad integra cẽtũ ſꝫ Cy.hic in lec.¶ †Tertio dñr pl'a maleficia qñ pl'es ſunt offenſi ſeu patiẽtes qd eſt verũ qñ delictũ p̃ncipal'r ꝯmittit̃ circa pſonas,vel circa vnã pſonã p̃ncipal'r ſcdo icidẽter.tñ ex ꝓpoſito.ĩ.de iniu.eũ q.§.ſi nupta.ſecꝰ ſi delictũ ꝯmittat̃ p̃ncip'r circa res.nã eſt vnũ ⁊ res eſt vna.ar.huiꝰ.l.⁊ eſt exp̃ſſuꝫ.ĩ.fur.ce.l.ſi plures.⁊ ibi ꝑ Dyn.hoc ꝓſequit̃.d.Bar.in.l.iij.§.ſi plures.de ſepul.viol.⁊ ibi per eum. ¶ Quarto dñr plura vbicũqꝫ facta ſunt diuerſi gñis ⁊ forme.nã nõ poſſunt eſſe idẽ delictũ ex quo eſſential'r differũt.Fallit vbi plura facta tẽdũt ad vnũ finẽ ita ꝙ ex oibꝰ reſultat ideꝫ effectꝰ ſm Dy.q ita no.in.l.nũq̃ plura.ꝓbat̃.ĩ.ad leg.aql.iſtud in fine habetis gl.or.C.d accu.q de crĩe.hoc ꝓſequit̃.d.Bar.in l.nũq̃ plura.⁊.ĩ.d fur.l.inficiãdo.§.item infans.ibi vid.¶ Quĩto dñr plura rõne iteratiõis vbi eſt diſtinguẽdũ inter momentanea ⁊ ſucceſſiua.nã dicũtur momẽtanea qñ actꝰ nõ habẽt tractũ facti.dñr ſucceſſiua illa q̃ in ſe habẽt ꝯtinuationẽ.Exẽpluꝫ de p̃mo in homicidio.nã homicidiũ ⁊ ꝑcuſſio eſt q̃dã actꝰ qui quãtũ ad offendẽtẽ ſtatim ꝑficitur ⁊ ꝯſummatur nec p̃t ꝓtẽdi in futurũ lꝫ eñ duret delictũ,nõ tamen durat ipſe ꝯctus.ſicut gl.elegãter dt in ſimili.nã ſi ꝯtraho tecũ iſte ꝯctꝰ ſtatim abſoluitur ⁊ ꝯſummatur.vt.C.de ſi.inſtr.ꝯctꝰ.tamen ipſe ꝯctꝰ ꝑpetuo durat.ita dt.ĩ.de acqr.poſ.l.j.§.veteris.modo ad ꝓpoſitũ quãdo delictũ hꝫ cãm ſucceſſiuam diuerſitas t̃pis nõ inducit pluralitatem delictorũ.ſecꝰ ſi habeat cãm iuſtam.hoc vero ſentit glo.in.l.eũ qui.§.in popularibꝰ.de iureiurã.hoc dic vt not. Bar.in.d.l.infans.hõi delicta ſucceſſiua rep̃iũtur nõ ſolum in faciendo ſꝫ in omittendo.nã vna eſt cõtumacia ſucceſſiua ſi durat centũ annis.nec plures ſunt cõtumacie niſi rõne noui p̃cepti vel rõne termini.vt.C.de mo.mul.eos.in.l.lecta.ſi cer.pe.facit qd no.Inn.extra de p̃b.c.extirpãde.¶ Sexto dicũtur plura crĩa qñ ex vno facto reſultant plures tituli criminis.caſus et exemplũ.C.d acc.qui d cri.vñ qꝛ ex vno ictu reſultãt pl'es ꝑcuſſiones reſultãt plura crimina Exẽplũ ſi ꝑcutio cũ forchone.vel ſi ꝑcutio ĩ capite ⁊ deſcẽdit in brachio.vñ dicũt aduocati ꝙ aut ſtatutũ põderat ictũ ſeu actũ,vt qꝛ dt ꝓ q̃libet ꝑcuſſiõe.Et tũc reputat̃ vnũ factũ ⁊ vna pena debet̃,aut ponit̃ ꝓ vulnere,⁊ tũc cõſidera ꝓut in alterũ infert̃.⁊ tã vere ꝙ interp̃tatiue erũt plura crimina ⁊ plures pene.ſꝫ Bar.dt ꝙ ĩ oibꝰ iſtis caſibꝰ plures pene debent̃,qꝛ in oibꝰ conſiderat̃ ꝓut in alterũ infert̃.⁊ ille reci
a pit plures ictꝰ.vt.l.ſi gemma.ĩ.arb.fur.ceſa.cõiter ſeruat̃ p̃ma opi.vñ ſi percutio aliquẽ in pluribus digitis non puniar niſi de vna ꝑcuſſiõe,qꝛ ſtatutũ magis vr̃ põderare ꝑcuſſionẽ actiuã ꝙ paſſiuã.ar.l.j.in p̃n.ſi pars he.pe.vñ dñr plura qñ trãſcẽdit cõſideratio actꝰ de loco ad locũ.qd põt eſſe in hoc exẽplo.ꝯctaui eandem rem hic ⁊ Florẽtie.nam mutatio territorij operat̃ idem qd mutatio dñij.hoc no.Bar.de furt.ſi dñiũ.¶ Septimo ſi cã vel dñium rei circa quã delinquit cõdicitur ⁊ ꝯcurrũt alia q̃ poſſent de nouo delictum inducere.ĩ.de ꝯdi.fur.ſed nec legatarius. ¶ Ultimo qñ vnũ factum ad plura maleficia ordinat̃.vt.C.ad
3 le.ial.de vi.l.qm̃ multa facinora.¶ †Unũ vero delictũ dicitur
b multipl'r.[b] Primo ex actu ⁊ fine,qꝛ timor eſt factũ vnicũ et finis ⁊ vnica percuſſio ⁊ vnicũ furtum ⁊ hoc eſt vnũ ꝓprĳſſime,tã natura ſicut naturaliter pꝫ ꝙ iuris ciuilis inſpectiõe:qꝛ ex vnico finali effectu reſultãt lꝫ actꝰ ſint plures,vt ex inſultu ⁊ ꝑcuſſione,nã inſultꝰ eſt p̃paratoriũ ⁊ incidẽter ſictũ.vñ hoc ſolũ ꝯſiderat̃ ⁊ inſultus cũ vulnere tm̃ ꝯfundit̃ tanq̃ ſimul cuꝫ ictu,faciẽs q̃ddã integrale ⁊ quẽdã actũ ꝑfectũ.nã motꝰ corporis eſt neceſſarius ad ꝑcutiẽdũ.hoc tꝫ gl.de acc.q de crimine.⁊ Dyn. in.d.l.nunq̃ plura.Statuta tñ terrax cõiter diſponunt contrarium.tñ dꝫ intelligi qñ fecit inſultũ ꝑ aliũ actũ ꝙ ꝑ percuſſionem.⁊ id in libello debet deſignari diuerſitas actuũ:nã vnus ⁊ idem actꝰ numero nõ dꝫ aſſumi ꝓ inſultu ⁊ cã ꝑcuſſiõis,qꝛ vnꝰ ⁊ idẽ nõ facit actꝰ diuerſos.¶ Scdo dr vnũ qñ ex pluribꝰ actibus reſultat vnꝰ titulꝰ criminis,vt ex pluribꝰ vulneribꝰ vnum homicidiũ.vt.ĩ.ad.l.aql.l.illud.¶ Tertio qñ delictũ hꝫ nomen collectiuũ ⁊ ex pluribꝰ actibꝰ ſimul actis reſultat illud de iniurĳs.l.itẽ apud.§.ꝯuitiũ.Exẽplũ ſi ſtatutũ dt ſi qs blaſphemauerit nec adĳcit ꝓ qualibet vice.vel ſi dicit qs verba iniurioſa.nã multiplicatio ꝟborũ ⁊ blaſphemie ſimul facte nõ facit niſi vnũ delictum nec reſtituit pluralitatẽ hoc dr vnũ delictũ qñ plures delinquũt ſub ſpeciale noie vniꝰ.de regulis iur,aliud.§.refertur ¶ Quarto dicit̃ vnũ qñ delictũ pl'es delinquunt cõmunicato ꝯſilio.vt.ĩ.qd vi aut clã.l.ſemꝑ.§.ſi in ſepulchro.¶ Quinto qñ plures delinquunt ſimul ꝑ vnũ puta ꝑ mandatariũ.vt in.l.nſa.

¶ Sexto qñ vnũ factũ aſtringit plures puta factũ mãdatarĳ obligãt mãdãtẽ.nã ex vno facto numero q̃libet obligat̃.nõ eñ obligat̃ mãdãs ex mãdato ſꝫ ex facto ꝓpter mãdatũ.⁊ id nõ inſpicitur locꝰ mãdati,ſꝫ locꝰ actꝰ ꝯſummati.⁊ ita dꝫ poni in libello ſm Ja.bu.q ita no.de fideiuſ.l.ſi vt ꝓponit̃.habetis gl.ordinariã.in.l.j.§.ꝑſuadere.de ſo.cor.⁊ vide qd no.Bart.in.l.non ſolũ.al's.l.eũ.de iniur.facit qd no.Cy.in.l.j.ſi reꝰ.vel act.mor.fu. nec mireris ſi dico ꝙ ẽ vnũ factũ lꝫ obligatiões ſint plures ⁊ qñqꝫ ſint diuerſe agẽdi forme,ſicut pꝫ in ſtatutis terrarum q̃ qñqꝫ aliter puniũt faciẽtẽ aliter mãdantẽ.nã eſt ſimile.qꝛ interdũ eſt vna obligatio ⁊ plures ꝯctꝰ.de ver.obli.Stichum.§.ſtipulatio ⁊ vna ſnĩa qñqꝫ ꝯtinet plures ꝯdẽnatiões.vt.l.j.C.ſi plures vna ſnĩa.⁊ vnꝰ libellus eſt ſimilis in effectu continẽs plures ꝯcluſiones.de iud.circa.⁊ de re iud.Paulꝰ.¶ Septimo dr vnum quodã largo mõ,puta adulteriũ reſpectu maris ⁊ femine,qꝛ non integrat̃ niſi ex amborũ ꝯiũctiõe.vt.l.denũciaſſe.§.q̃rit̃.de adult. ¶ Octauo dr vnũ rõne t̃pis.Exẽplũ,dt ſtatutũ ꝙ ꝓ p̃rio furto ſoluat.x.ꝓ ſcdo ſuſpẽdat̃.quidã eodẽ t̃pe plura furat̃ nunqd dicat̃ vnũ ⁊ idẽ furtũ p̃mũ ⁊ ſcdm,certe nõ idẽtitate tẽporis,
c idẽtitas tẽporis facit vnũ furtũ videri.[c] vt.ff.de fur.l.eum qui §.idem dicit.⁊ ibi per Bar.⁊ eſt ratio in exẽplo p̃miſſo,qꝛ ratio ſtatuti vult augere penã ex ꝯſuetudine furãdi.q̃ ꝯſuetudo non inducit̃ inſtãti.facit.l.iij.C.de epiſc.aud.⁊.ff.de pen.ſi diutino.
4 ¶ †Ultimo collige regulã talẽ,ꝙ vnum delictũ ⁊ plura debẽt accipi ſicut accipit̃ ius ciuile.hoc aũt apparet qñqꝫ ex rõne,et ideo põdera vtrũ ſit ibi aliud verbũ diſtributiuuꝫ puta qꝛ dicit ꝓ qualibet vice.nã tũc intendit plura facere ſm actꝰ repetitos.vt.ff.de termi.mo.l.agraria.Iteꝫ caue qꝛ.vj.vij.modus dicẽdi vnum nõ hꝫ locũ in criminalibꝰ cauſis,ſed in ciuilibꝰ.ſm but. hic nec etiã in ciuilibꝰ mere penalibꝰ niſi qñ reſultat obligatio in tertio.ſecꝰ ſi in ipſos vere delinquẽtes.ſm Bar.q ita no.in.l.j.in fi.ſi fa.fur feciſ.di.ſed ꝯ hoc vr̃ nã ſerui q non defendunt̃ debẽt luere in corpꝰ.vt.ſ.l.pxi.tñ ab iſta tortura dñs liberat eos,ſoluẽdo ſolidũ pro vno groſſo ẽt in mera pẽa qñ ſub noĩe vnius delinquit dr vnũ factũ.qd tꝫ Dy.vt in ſepulchro.tu rñde per hãc.l.i.nã ꝙ ſerui torqueant̃,eſt vbi nõ defendunt̃,ſꝫ dñs itelligitur defendere ſoluendo pro vno groſſo videtur defendere.

Qui iuriſdictiõi. Iuriſdictio ordinaria contentioſa nõ põt exerceri circa ſeip̃m nec circa ſuos.h.d.¶ In tex.ibi,preeſt.ordinariũ ſignificat.⁊ ꝑ hoc ꝯriũ ſoluitur.¶ In.j.gl.ibi.in delegato.hec ꝟa.vt not.ĩ.d arbi.l.qnetiã.nã maiꝰ ꝑiculũ eſſet in ordinario cũ nõ poſſit recuſari ꝙ in dlegato q põt recuſari ſm Odo.¶ In ſcda gl.ibi.§.is q.cõtineat̃ hac appellatione quod notat Archid.vj.q.ij.c.epiſcopꝰ.⁊ vide ꝙ no.ĩ Spe.de feud.§.qm̃.ꝟ.xviij.¶ In ea.gl.ibi,ſenatuſcõſultũ.dic vt ibi.¶ In ea gl.ibi,lex cornelia.⁊ vide oĩno qd ibi no.alias non intelliges.Item adde quod no.Cyn.in.l.j.c.ſi rector porvincie.

Bal.

¶ Additio Baldi.

1 ☞ Ciuitas an poſſit deputare aliquem qui cognoſcat in cauſa ciuium priuatorum.

Qui iuriſdictiõi. Uide Ja.ĩ.l.j.de autho.tu.in ſpe.de feudo.§.qm̃.ꝟ.xviij.vide ꝑ Guil.c.de Iud.l.apertiſſimi ⁊ ꝑ Cy.de epiſ.aud.l.ſi p̃ſes,Et qui hic ꝯtineant̃ appellatiõe ſeruorũ,vide ĩ.l.j.C.ſi rec.prouin.⁊ Cy.in.l.ij.C.de edẽ.
1 ¶ †An ciuitas poſſit deputare aliquẽ q cognoſcat in cauſa ciuium priuatorũ.dic vt no.C.de ſent.q̃ ſine cer.quã.l.ij.in fi.gloſ. ⁊ dr ibi ꝙ ſic.¶ An ſi qs cũ dño caſtri ibi ꝯhat ſortiat̃ ibi forũ conuẽtiõis dic ꝙ nõ,in.l.j.C.de nũdinis.¶ In tex.dꝫ imperator cõmittit cã ⁊ ſe ſubĳcit,vt not.C.de quadrien.preſcri.l.bñ a zenone.⁊ hoc de honeſtate,ſꝫ de rigore nõ põt qꝛ nõ hꝫ ſup̃iorem.¶ In glo.fi.ibi ⁊ huius legis.hic non erat caſus omiſſus ſed lege expreſſus vel contrariꝰ expreſſo.ideo gl.nõ bene dicit.

Qui iuriſdictiõi. ¶ In tex.ꝟſi.ſibi vide Ja.in.l.j.d autho.tu.¶ In text.ibi,neqꝫ ſibi ꝗ dicere.vide Spe. §.qm̃.ꝟſ.xviij.vide plene per Gu.C.de iudi.apertiſſimi.⁊ vide oĩno Cy.C.de epiſ.au.l.ſi p̃ſes.⁊ q hic ꝯtineãtur appellatione ſeruorum,vide Cy.in.l.ij.C.de edẽ.¶ In tex.ibi,debet Imperator ſecundo cõmittit cauſam ⁊ ſe ſubĳcit:vt no.C. de quadri.preſcri.bene a zenone.⁊ hoc de honeſtate ſed de rigore non poteſt.qꝛ non hꝫ ſuperiorem.¶ In text.ibi,habet.vide Arch.vi.q.ij.eps.

Bald.

Si idẽ cũ eodẽ. Quantum ad iuriſdictiorem iudicis nõ inſpicit̃ cumulatio ſummarũ diuerſis actionibus petitarum,ſed quelibet conſiderat̃ per ſe.h.d.format.q.quam ſoluit ⁊ ſolutionem ꝓbat.¶ In tex.ibi:actionibꝰ numero vel ſpecie.¶ In text.ibi,ſingularum.id eſt quelibet per ſe.

¶ In tex.

---

a ¶ L.ſi gẽma.⁊ ibi vid Anto,in.l.nunq̃.de priua.deli.⁊ qd ꝑ Flor.ĩ l.itẽ mela.et in.l.illud.§.ſi idẽ.ĩ.ad.l.aqliã.⁊ ꝑ Ang.aret.in tracta.maleſi.ver.percuſſit.

b ¶ Multipliciter.ad d Specu.ĩ tit.d ſen.§.ij.ꝟ.ſed pone inſtituto.⁊ adde ꝙ vbi ex eodeꝫ facto inſurgunt dño dlctãq̃ hñt ſe vt ſpẽs ſeparatas põt qs de vtroqꝫ puniri.ita Felin.in.c.literis.in princi.j.colũ.de preſumpt.

c ¶ Uideri.⁊ an ⁊ qñ ꝟo ſi quis plura delicta cõmiſerit ex interuallo,⁊ diuerſis tẽporibus,pluribꝰ penis puniri poſſit vide.d.Bart.ſoci.ĩ cõſil.lxiij.incipien.in preſenti ꝯſul.ver.circa ſecundã dubitationem.in prima parte.

In tex.ibi,intra.melius dicit intra ꝙ infra,q꞉ ĩtra ſignificat il‑lud qꝺ ſub aliquo claudit. ¶In tex.ibi,modũ.i.metam ⁊ taxa‑tionẽ. ¶No.cumulationẽ ſũmarũ nõ fieri lꝫ eodẽ libello actio‑nes ſint cumulate.⁊ faciebat hic dubitationẽ quaſi attẽta for‑ma libelli deberet fieri coaceruatio ſũmarũ.iſta tñ lex determi‑nat ꝯ͂triũ.⁊ hic no.gl.ſignat duo ꝯ͂tria vnũ ſoluit et alterũ non. ¶In gl.ibi,q̃rat.vt ẽ in actiõe gñali.vt.j.ꝓ ſoc.l.ꝓ ſo.arb. ¶In gl.q̃ incipit.ſ.nõ facta.ibi.§.pe.ſo.hic agit ꝺ exercitio.ibi de piu dicio.vl'al'r.h eq̃tas ſuadebat cumulationẽ nõ fieri,ne fauorabi‑lis ⁊ ordinaria iuriſdictio recipiat impedimẽtũ.in ꝯ͂triũ aũt equi‑tas ſuadebat cumulationẽ fieri,q꞉ agebat nõ ꝺ iure acq̃ſito exer‑cẽdo,ſꝫ de iure q̃ſito tollẽdo.⁊ tex.dicit,ꝙ an fiat cumulatio nec ne,ſemꝑ debem⁹ inclinare in humaniorẽ ptẽ ⁊ q̃ maxime facit rẽ valere.vt.C.de bon.l.ſancim⁹.§.ſi qs aũt.ſm Ja.de bel.⁊ Ja. bu.⁊ Cy.⁊ faciũt ꝑdicta in ar.ad.q.dicit ſtatutũ ꝙ bãniti a.c.li bri.ſupra poſſunt impune offendi.mõ q̃dã erat bannit⁹ ex duo‑b⁹ maleficijs ex vno in octuaginta.ex alio in.l.q̃rit nunq̃d iſte poterit ipune offendi.nã ſi numeros aggregas ⁊ ꝯponis pote‑rit impune offendi.ſi aũt diuidis ⁊ ſepares nõ poterit impune offendi.⁊ hec eſt veritas,q꞉ iſta ps eſt benignior,⁊ hoc eſt ꝙ.x.⁊ x.nõ faciũt.xx.vt.j.de ſolu.l.vbi fideiuſſor.⁊ ibi no.ꝑ gl.illã ita fuit ꝯ͂ſultũ ꝑ d.Ray,plagia.de ſenis. ¶Ult.q̃ro extra.Tu de‑bes mihi ex cã mille.Ego diuido petitionem ⁊ ex iſtis mille co‑rã defenſore peto.l.vt habeã eũ in iudicẽ mõ q̃rit vtrũ poſſum repelli.Gui.de cu.ꝺt ꝙ ego nõ poſſum diuidere,cũ mihi impo‑nat ſimul neceſſitas petẽdi totũ debitũ ex eadẽ cã deſcẽdẽs.vt j.cõmo.l.in cõmodato.§.duab⁹.ꝙ dic vt no.ꝑ Gui.j.ſi cer.pe.l. q̃daꝫ eſtimauerũt. ¶Ultimo circa iſtud prin.q̃ro q̃d ecõtrario Ponamus ꝙ duo erãt iudices vnus deputat⁹ a.x.libris infra. ali⁹ a decẽ libris.ſ.ille q eſt deputat⁹ a.x.libris infra,nõ eſt mi‑hi amic⁹.vñ volẽs agere corã eo peto.xij.corã alio.mõ q̃ro vtrũ cõperta veritate iſte iudex adit⁹ debeat ſe ꝓnunciare iudicẽ in‑cõpetentem.breuiter dico ꝙ ille caſus ponitur.j.eo.cũ q̃dã.ſi bñ inſpiciat.⁊ in aut.de defen.ciui.§.iudicare.⁊ veritas eſt ꝙ non debet pronunciare ſe iudicem incompetẽtẽ, ſed agens dꝫ puni‑ri ſecundum formam illius.§.⁊ facit inſtit.de act.§.tripli.

¶Additio Baldi.

1 ☞Clericus an poſſit reconueniri coram laico.

Si idem cũ eodem. In tex.apud eũ agi poſſe. no.in eo.libello diuerſas cãs intentari. ¶Not.hic xxx.⁊.xxx.nõ faciũt ſexaginta.de ſol.vbi fideiuſſor. gl.j.Ibi.pone exẽplũ,⁊ vide Guil.j.ſi cer.pe.q̃dã eſtimauerũt. Sꝫ quid ſi corã defenſore petã.l.ex maiori ſumma an ſim audiẽ‑dus꞉dic ꝙ nõ.j.ꝯmo.l.in ꝯmodato.§.pe.ar.ꝯ͂ inſtit.de act.§.ſi
1 min⁹.ſꝫ ibi iuriſdictio aderat,hic nõ. ¶†An cleric⁹ poſſit recõ‑ueniri corã laico.vr ꝙ ſic.in aut.ꝺ ſanc.epi.§.reuerẽdiſſimi.So‑lu.de iure ciuili põt,de iure canonico nõ꞉ne fraus fiat canoni, niſi faciat ſe cõueniri,vt cõueniat corã ſeculari.⁊ ſic de reb⁹ ec‑cleſie ꝓnũciet laic⁹,vel dic ꝙ ꝓcedit recõuẽtio in ꝑiudiciũ perſo‑ne nõ eccleſie,vel dic ꝙ ꝓcedit de eodẽ negotio nõ de alio.l.j.ꝺ quib⁹ reb.ad eũdem iud.eat.Bal. ¶In gl.ij.ibi.§.ſi quis aũt. ⁊ ar.C.de annali except.l.fin. Bal.

Quod ſi mutue. Reconuẽtio non pt fieri co‑raꝫ diuerſo iudice de maiori vel minori ſumma,ſꝫ corã eodẽ iudice pt ⁊ dꝫ fieri.h.d.ſꝫ cõem lec. ¶Et ille.§.legit ꝑncipal'r duob⁹ modis.ꝑmo ĩ recõuẽtione q̃ repellit ꝑpter iudicũ diuerſitatẽ.ſcꝺo in recõuẽtiõe q̃ admit‑tit ꝑꝑ iudicis idẽtitatẽ,ꝑma lect.ſubdiuidit in duas.naꝫ ꝑmo legit q̃ñ a ꝑmo petebat pl⁹,a ſcꝺo min⁹l ſcꝺo legit econtra ⁊ ſm oẽm lec.no.ꝙ ille q eſt iudex ꝯpetẽs in cã ꝯuẽtiõis ẽ iudex cõ‑pẽtẽs ĩ cã recõuẽtiõis ẽt ſi al's nõ eẽt ſua iuriſdictio ⁊ h hec.l.ꝺt ¶In gl.j.ibi erim⁹ ſub ꝑſide.⁊ ſic ꝑꝑ naturã recõuẽtiõis iuriſ‑dictio ꝑſidis flectit ad minorẽ ſummã q̃ al's non includebat in ſua iuriſdictiõe,vt in aut.de defen.ciui.§.iudicare. ¶In.e.glo. ib,nõ pt.ꝯ͂triũ videt q̃ſi iuriſditio nõ pateret aliter fieri cum eſ‑ſet limitata.ꝑ l.in minorẽ ſummã. ¶In.e.gl.ibi,ꝺ vtroq̃ꝫ.ſicut ergo ĩ ꝑma lec.gl.iuriſdictio ſupior flectit ad inferiorem꞉ita hic ꝯ͂ iuriſdictio inferior auget ⁊ ꝓrogat ad ſupiorẽ,qꝺ no.⁊ eſt rõ.q꞉ ꝯuẽtio ⁊ reconuẽtio ad paria iudicant,vt extra de mutu.pe.c. ꝑudẽtiã. ¶In.e.gl.ibi.C.de iud.ibi loquit in incidẽti.ſꝫ certe recõuẽtio hꝫ naturã cãe ĩcidẽtis.ſꝫ Ja.bu. ¶In.e.gl.ibi,roga‑tur.tñ dixit meli⁹ eẽt ꝯuertere terminos ĩ iſta lec.vt aduerſarius me⁹ eẽt ꝯuẽt⁹,⁊ ego recõueniẽs corã eodẽ iudice tũc bñ vadũt ꝯ͂a ne in ptãte caiũnioſa aduerſarij mei ⁊c.idẽ tñ eſt ſenſus ⁊ rõ vtriuſq̃ꝫ expoſitiõis.ex q̃ no.ꝙ in cã recõuẽtiõis ñ pt oppo‑ni declinatoria fori. ¶Extra no.ꝙ materia eiuſdẽ iudicis ad‑eundi eſt triplex.Prio eñ dꝫ ideꝫ iudex adiri ꝑꝑ naturã recõ‑uẽtiõis.⁊ lꝫ recõueniẽs ñ dicat recõuentio ſꝫ dicat ꝯuenio tñ cũ ſit mutua ſeu reciproca petitio dꝫ cẽſeri recõuẽtio vt hic.⁊ in.c. diſpendia.§.re⁹.de reſcri.li.vj. ¶Scꝺa materia eiuſdẽ iudicis adeũdi ẽ ne ꝯtinẽtia cãe diuidat.i.ne diuidat eadẽ inſtantia in plures iudices.vt.C.ꝺ aſſer.tol.l.j.in fi.⁊.C.ꝺ re miſ.l.tñ collato‑res.§.pe.li.xij. ¶Scꝺo accipit ꝯtinentia cãe.i.ꝯnexitas duarũ cãrũ adinuiceꝫ ſubordinataꝝ,vt cã petitorij ⁊ poſſeſſorij.vt.C.ſi a nõ ꝯpe.iu.l.ſi de ꝓprietate.⁊ q̃tũ ad vtrũq̃ꝫ membrũ materia examinat.C.de iudi.nulli. ¶Tertia materia in adeũdo eũdem iudiceꝫ eſt rõne vitãde ꝑplexitatis vl' rõne facilioris ꝓbationis habẽde,vl' rõne pluriũ ſpẽrũ ſub eodeꝫ gñe ĩcluſarũ.⁊ h ꝓbat.j de li.cã.l.cognitio.§.ſi pl'es.⁊.j.de q̃b.reb.ad eũd.iu.e.l.j.⁊.ij.et facit.ꝙ no.Inn.ex de ꝯſti.cũ.M.ferrarieñ.Ex iſtis appet ꝙ ſi duo ſimul accuſant vnũ ĩ diuerſis tribunalib⁹ de eodẽ facto,ꝙ iſta tota cognitio dꝫ remitti ad vnũ ex eis,⁊ ſi vnus iudex alteri non vult deferre.i.ꝙ ĩpedit ꝓceſſus vtriuſq̃ꝫ,ꝙ tene menti.⁊ ha‑bes ſil'r no.ĩ.l.ſi duas.ĩ ꝑn.de exc.tu.ſi aũt eẽt ꝑmo cognitio co‑rã vno cepta ille ꝑfert ĩ cognoſcẽdo rõne ꝑuentiõis,vt.j.de iu. l.ſi qs poſtea.cũ ſua materia. ¶In gl.q̃ incipit nota non debe‑re.ibi,ĩ ptãtẽ.iſtꝺ eſt vex.ꝑ l.tñ q̃ñq̃ꝫ qs ponit ſe ĩ ptãte aduerſa‑rij,v extra de iureiur.c.q̃ntauallis. ¶In tex ibi,calũ.no.ꝙ pre‑ſumit calũniari ille q facit aliq̃d qꝺ de iure non lꝫ. Bal.

¶Additio Baldi.

a **Quod ſi mutue.** [a] Uide oĩno Arch.c.ij.ibi.iij. q.viij.cui⁹ ĩ agendo.⁊ iij.q.xj. c.negãda.⁊.c.pri⁹.⁊ Guil.ꝺ cu.ĩ.l.cũ papinian⁹.C.ꝺ ſent. ¶Sꝫ vſq̃ꝫ ad ꝙ tp̃s pt fieri reconuentio꞉rñd.ſꝫ Gui.aut corã eo q eſt al's ordinari⁹,⁊ tũc ꝑꝑetuo.aut corã alio ⁊ tũc ĩcontinenti,ſꝫ añ q̃ ſit multũ ꝓceſſuꝫ ĩ cã ⁊ añ lit.ꝯte.ita no.ipſe in aut.⁊ ꝯfir.Tu dic ꝙ reconuẽtio ſapit naturã emergentis,q꞉ ſuſpẽdit diffini‑tionẽ cauſe ꝑncipalis ne fiat de ꝑ ſe.l.j.in fi.q̃ ſent.ſine ap.re.et ad hũc effectũ dꝫ fieri añ lit.ꝯte Sꝫ ſi fiat ad effectũ ſuũ ꝑncipa‑liter ꝑꝑ ſe fieri pt vſq̃ꝫ ad cãe ꝯcluſionẽ nõ poſt,q꞉ concluſio in cã intelligit cã finita.vt no.Gui.j.de mi.l.iij.ſꝫ dic vt no.in cle. ſepe.⁊.§.nõ ꝯ͂.ibi oĩno vide Bal.in gl.minore.in ꝑma lec.cã cõ‑uẽtionis erat maior,recõuẽtiõis minor.In ſcꝺa ecõtra.Et no‑ta iuriſdictionẽ limitatã quoad cõuentionẽ non eſſe limitatam quo ad recõuẽtionẽ. ¶In duab⁹ ꝑmis lec.recõuẽtio fiebat co‑rã alio ⁊ male.⁊ vltia corã eo.⁊ bñ.Bal. ¶Ibi,ſꝫ ſub ꝑſide.hoc caſu lex ꝓrogat iuriſdictionẽ de maiori ſumma ad minorẽ.nam in recõuẽtione non eſt prorogatio hoĩs ſꝫ legis.Bal. ¶Ibi,ꝺ vtroq̃ꝫ.hoc caſu ſit prorogatio ꝑ legẽ ꝺ maiori ad maiorẽ.Iſta prorogatio leg.eſt q̃dã legis diſpoſitio ⁊ ex accidẽti creſcit iu‑riſdictio.tñ ĩ eadẽ iuriſdictiõe eſt ⁊ eadẽ authoritate proceditur vtrobiq̃ꝫ.Ibi,R.tñ dixit in ꝑcedentib⁹ lec.ꝺclinabat reconue‑niens,in hac ꝺclinabat recõuẽt⁹.nõ pt ne in ptãte ſua ſit ne re‑cõueniat.⁊ facit ꝺ cuſto.reo.l.ij.§.fi.⁊ in aut.ꝺ exe.§.j. Bald.

1 ☞Inſpiciendum eſt qꝺ euenire poteſt.
2 Iuriſdictio dicitur quoddam indiuiſibile.
3 Agens communi diuidundo an teneatur ſoluere ſportulas.

Si vna. Inſpicit qꝺ euenire pt ex natura ⁊ aptitudi‑ne iudicij moti.h.d. ¶In tex.ibi,plꝫ ꝙ fiet ꝑ‑tiũ coaceruatio ⁊ ñ ꝯſideret q̃libet per ſe nec ob.ꝯ͂.e.l.j.in ꝑn.q꞉
1 ibi,plures actiões.hic vnã.⁊ ibi no. ¶†No.inſpici ꝙ euenire pt.eſt iſtꝺ iꝺ q꞉ iudiciũ ſine potẽtia nõ ꝯſiſtebat.vñ iſta poten‑
2 tia erat ĩdiuiſibilis ab ipſa iuriſdictione. ¶†Itẽ ⁊ ipã iuriſdi‑ctio reputat q̃dã ĩdiuiſibile.vt.j.fa.er.l.ĩ hoc iudicio. ¶Scꝺo
b no.ꝙ cl'a ĩ fi.poſita refert ad ꝑxia.[b] ⁊ ad hoc q̃tidie allegat.Iſte §.hꝫ duas materias.hꝫ eñ materiã ſpãlẽ.⁊ hꝫ materiã brocar‑dicã ⁊ gñalẽ. ¶Circa ꝑmã mãm extra gl.q̃ro ꝺ trib⁹ aut q̃tuor q̃õnib⁹,q̃ ſunt Gu.ꝺ cu.Pria eſt iſta,caulã iudice minoris ſũm‑me petij rẽ q̃ tp̃e petitiõis claudebat ſub iuriſdictiõe pẽdete iuri‑dicio creuit rei eſtimatio.mõ q̃rit vtrũ poterit de hoc ꝓnuncia‑re.⁊ dic ꝙ ſic,vt.C.ꝺ ap.amplioreꝫ.§.fi.⁊ eſt ar.ꝙ ſi decima ꝯmit‑tit ex forma ſtatuti ſm valoreꝫ rei intelligat recte ſolutũ lꝫ res poſtea creuerit quoad eſtimationeꝫ.⁊ eſt veritas.Scꝺo q̃rit, q̃d ſi nõ creuit res ſꝫ creuit actio.puta.l.aq̃lie ꝑꝑ inficiationem Rñ ideꝫ,q꞉ h augmentũ ñ eſt ꝑmordiale ſꝫ ex accidenti.vt.j.de peti.he.iteꝫ veniũt.§.cũ ꝑdixim⁹.⁊.j.ſi cer.pe.l.certi ꝯdictio.ĩ ꝑn‑ci.ĩ gl.notabi.ſm Guil.ꝺ cu. ¶Tertio q̃rit.q̃d ĩ annuo debito. q̃ñ ſimul agit ꝓ ꝑterito ⁊ futuro,vtrũ fiat coacernatio꞉⁊ vr̃ di‑ſtinguẽdũ ꝑ.l.C.ꝺ dot.ſancim⁹.§.fi.alij diſtingũt an ſit vna actio vl' pl'es.ſi vna fiat coaceruatio ſic.ſi pl'es nõ.q̃ñ aũt ſit vna vl' plu‑res no.de do.cã.mor.l.ſenat⁹.§.fi.⁊.j.de ſtip.ſer.l.ſeru⁹ cõis.⁊ De uſ ⁊ caſtrẽſis peculij.§.vlt. ¶Quarto ⁊ vltiõ q̃rit,q̃d in actio‑nib⁹ arbitrarijs, q̃ hñt vel nõ habent a ꝑncipio certã quantita‑tem vel naturã꞉Rñd.in habentib⁹ certã q̃ãtitatem.illa inſpi‑cit.vt in.§.noſtro.ſed in nõ habentib⁹ non põt inſpici id qꝺ non
3 dum appareꝫ.vt.l.j.j.de in litem iurand.vbi videas. ¶†Ex‑tra facit iſte.§.ad.q.vtrum agens communi diuidũdo,teneat ſoluere ſportulas ſeu decimas vel gabellam pro tota re.an pro parte ſua.nã hic videt qꝺ ꝓ tota re.ſed credo contrariũ ꝙ ſo‑lum pro parte ſua,q꞉ litera noſtra loquit quoad diuiſibilẽ iu‑riſdictionẽ.ſed nos loquimur quoad indiuiſibilẽ cõmoditateꝫ ptis reſpectu cui⁹ cõmoditatis ſoluit decima vl' gabella. ¶In gl.ij.⁊.in fi.ſo.ĩſpicit ꝙ euenire pt facile ⁊ freq̃ẽter,nõ q̃ raro ⁊

a ¶Quod ſi mutue.q̃r aũt recon‑uenti ꝓcedat ⁊ q̃n locũ habeat vide.d.mari.ſo.ĩ ꝯſ. xxxviij.ici. ꝑ ꝺciſi ꝺe. ꝟ. lx. ꝑnci‑paliter.⁊ d. bar.ſozi.⁊ ei⁹ d.mar. filiũ in ꝯſ. xlj.inci.añ ꝙ.vſ.ij.ca‑ſu.cũ ſeq.ĩ j.parte.

b ¶Ad pri‑mal. adde Card.ĩ cle. j.§.fi.de iu‑re patron.

caſualiter vel inſpicit qḋ euenire pt ſine alteri⁹ incōmodo ⁊ in
iuria, vel dic ꝙ inſpicit qḋ euenire pt ſm ius ⁊ rōnē nō ꝯ ius ⁊
rationē ſm Ja. de bel. Vel dic ꝙ aut pſens ſtat⁹ rei vel cāe vel
perſone ordinat ⁊ tendit ad id qḋ euenire pōt, ⁊ tūc inſpicitur
qḋ euenire pt, qꝛ vr ineſſe de pſenti vt hic. ⁊ in. l. fi. ſ. ſi ex noxa.
cā aga. hꝫ em̄ cām de pterito, ⁊ iō ꝯſiderat qḋ euenire pōt de fu
turo ſtāte eadē cā. vt. ſ. de condi. ob cau. l. qḋ ſeru⁹. aut pſens ſta
tus nō ordinabat ad iſtud qḋ euenire pt: ⁊ tūc nō cōſideratur.
vt in. l. de in lit. iur. ſm Ja. bu. qꝛ de pſenti non erat nec ius nec
cauſa, ſꝫ totū pēdebat de futuro. vt. ſ. de vſur. l. j. poſt pn. ſm eū
dē Ja. q ita no. ſ. de iud. nō quēadmodū. ⁊. C. de fideiuſ. l. j. p eū
vel dic lati⁹ ſm Ja. de ra. Cū qrit an inſpiciat qḋ euenire pt. ſic
diſtingue, aut loquimur quātuꝫ ad ꝯdēnationē faciēdam, aut
quātuꝫ ad cautionē pſtandā, aut quātū ad rem impediendā. p
mo caſu refert, aut loquimur de futuro euētu inſpiciēdo, ⁊ non
inſpicitur. vt. ſ. de iud. nō quēadmo. aut de nō inſpecto in cōdē
natiōe deducendo, tunc inſpicit. vt ſ. loc. ſi qs domū. §. j. Scḋo
caſu. ſ. quātū ad cautionē pſtādaꝫ inſpicitur qḋ euenire pt. vt. ſ.
de iudi. l. omnibus. Tertio caſu. ſ. quātum ad rem impediendā.
aut iſtud poſſibile eſt improbabile ⁊ cōtra rationē, ⁊ nō inſpicit:
vt. ſ. de pec. l. eo tpe. aut eſt probabile ⁊ tunc refert, aut de facili
contingere poterat ⁊ inſpicitur vt hic. aut nō poterat contige
re de facili, ⁊ tunc aut non interuenit delictū, ⁊ non ꝯſideratur,
vt. ſ. q ⁊ a qb⁹. l. Juli. aut nō interuenit delictum, tunc ꝯtra eū q
nō deliquit cōſiderat qḋ euenire pōt, vt. ſ. de neg. ge. l. diuortio.
⁊ ibi no. ſi aūt nōdū deliquit tūc nō ꝯſideratur: vt. ſ. ḋ in li. iurā.
l. j. ⁊ hec vera. vbi agim⁹ ḋ conſiderādo eo qḋ euenire poteſt in
eo qḋ in iure conſiſtit. ſed quo ad merū factuꝫ, puta quoad poſ
ſeſſionem, nō inſpicit qḋ euenire pt: vt. ſ. qui ſatiſ. cog. l. ſciēdū.
§. ſi fundū. ſm Ja. de ra. ⁊ Cy. hic in lec. ¶ In gloſ. ſe. ibi, ſꝫ Jo.
qꝛ in dubio vltima. opi. cēſet approbata ſi nō reprobetur ⁊ mul
ti dicūt de opinionib⁹. Inn. ¶ In ea. glo. ibi, adiudicaretur. qꝛ
eſt illa rō neceſſaria iſti⁹ iudicij. vt ptꝫ inſt. ḋ of. iu. §. fi. ¶ In ea.
gl. ibi, cū qdā. §. fin. ille. §. facit p vlt. opi. cū ibi dicat ꝯſiderandū
qḋ includitur ſub forma petitionis. ¶ In ea. gl. ibi. §. fi. ibi. §. fi.
vbi ḋr ꝙ clauſula in fi. poſita refert ad oīa. nā ibi poterat ad oīa
referri, hic nō rōne ꝯrietatis qḋ declara vt no. ī Spe. de iſtr. edi.
§. nūc aūt. v. itē excipe ꝙ talis. vbi vide. ⁊ adde ſm Bart. ꝙ due
ſunt materie, vna eſt materia relationis, ⁊ alia eſt materia repe
titiōis. materia relationis eſt qn̄ clauſula abſolute poſita ⁊ que
ſtat p ſe referatur ad oīa vel nō, qḋ dic vt no. hic. ⁊. C. ḋ lib. pter.
l. j. vbi vide. materia aūt repetiōis ē qn̄ nō eſt clauſula p ſe ſꝫ eſt
quedam qualitas vnius clauſule, vtrum intelligatur repetita
in alijs clauſulis. de q̄ materia dic vt no. per Dy. in. l. in repeten
dis. de le. iij. ⁊ probatur plenarie in. l. pretor. §. erit. vi. bo. rap. ⁊
adde qḋ no. inſt. de re. diui. §. item lapilli. vbi gl. dicit ꝙ quando
clauſule non ſunt ſolute ſed coniuncte ſemper fit repetitio quod
vlterius non examino nunc.

a ¶ Nō. vide Feli. i. c. at ſi clerici. de iu. ⁊ qḋ ibi dixi in apoſtil.

b ¶ Confeſſus vid tu oīno Feli. ī c. at ſi clerici. in. iiij. col. verſi. vtrū aūt cū phi. verſi. ſequen:r

¶ Additio Baldi.

Si vna. In fi. tex. ad que clauſula vel relatio referatur
vide plene ⁊ vtil'r in Spe. de inſtr. edi. §. nunc
autem reſtat. ver. item excipe ꝙ talis clauſula. cū ſe. ¶ In gl. fi.
in fi. aut eſt eadem ratio ⁊ conditio omnium precedētium, ⁊ tūc
relatio ſeu terminus relatiuus refertur ad omnia aut eſt ratio
contraria vel diuerſa, ⁊ loquitur hic. Bal.

Si idem cum. ¶ In gl. que incipit ſi ha
bens. e. verſi. in pma lect.
cā ꝯuentionis erat maior, cā reconuentionis minor.
in ſecunda ecōtra. ¶ No. iuriſdictionem limitatam
quoad conuē. nō eſſe limitatam quoad recōuētionē. in duab⁹
pmis lect. reconuentio fiebat corā alio ⁊ male: in vltima coram
eo ⁊ bn̄. In gl. q̄ incipit pone exēplū. eo. verſi. ⁊ vide Guil. ſ. ſi cer.
pet. qdā extimauerunt. Sꝫ qd ſi corā defenſore peto. l. ex maiori
ſumma an ſiꝫ audiendus? dic ꝙ no. ſ. ꝯmo. in cōmo. §. pe. ar. con
tra inſti. de ac. §. ſi minus. ſꝫ ibi iuriſdictio aderat, hic nō. ¶ No.
an cleric⁹ poſſit recōueniri corā laico, vr ꝙ ſic: vt in aut. de ſan.
a epi. §. reuerēdiſſimi. ſo. ḋ iure ca. nō,[a] ne fr us fiat canōi ſi faciāt
ſe ꝯueniri ⁊ recōueniat. ⁊ ſic ḋ reb. ec. cū laicis. Vel dic ꝙ pcedit
recōuētio in piudiciū pſone non eccl'ie. vl' dic ꝙ pcedit de eodē
negotio nō de alio. l. j. ḋ qb⁹ reb⁹ ad eūdē iud. ea. ¶ In gl. ſi ha
bes ibi ſub preſide. hoc caſu. lex. progat iuriſdictionē ḋ maiori
ſumma ad minorē. Nā in reconuētione nō eſt prorogatio hoīs
ſꝫ legis. ¶ In ea. gl. v. de vtroqꝫ. hoc caſu fit prorogatio p. l. de
maiori ad maiorē illa progatio legis, ē q̄dā leg' diſpoſitio ⁊ ex
accidēti creſcit iuriſdictio, tn̄ eadē iuriſdictioē. ⁊ eadē authorita
te pcedit vtrobiqꝫ. In pcedētibus lec. ḋclinabat recōueniēs, in
hac declinabat recōuētus quod non ptne in p tāte ſua ſit ne r e
cōueniatur. ⁊ facit de cuſto. reo. l. ij. §. fi. no. ⁊ in aut. de exe. §. j.
¶ No. in tex. ibi dū ḋr, apḋ eū agi. no. in eo. libello diuerſas cās
intentari. not. hic. xxx. ⁊. xxx. non faciunt lx. de ſol. vbi. ¶ No. in
§. quod ſi mutue. ſuper ver. mutue. omnino Arch. iij. q. viij. c. ij.
et ead. q. xj. prius. et c. neganda. d. Gui. de cu. in. l. cum papin. C.
de ſenten. Sꝫ vſqꝫ ad qḋ tēpus pt fieri recōuētio? Rn̄. ſm Gal.
aut coram eo q eſt ordinari⁹, ⁊ tūc ppetuo: aut corā alio tamen
incōtinēti. ſ. anq̄ ſit multū pceſſum in cauſa et ante lit. cōteſta.
Ita no. ipſe in aut. ⁊ cōſequēter. tu dic ꝙ reconuentio ſapit na
turā emergētis, qꝛ ſuſpēdit diffinitionē cauſe pncipalis ne fiat
de per ſe. l. j. in fi. q̄ ſnīe ſine ap. reſcin. ⁊ ad hūc effectū dꝫ fieri an̄
lit. cōte. ſꝫ ſi fiat ad effectū ſuū principaliter ppter ſe fieri poteſt,
vſqꝫ ad cāe ꝯclu. etiam poſt liquidatā cauſam. l. j. C. rer. am. non
poſt qꝛ cōcluſio in cā intelligit cā finita, vt no. Gui. ſ. de minori.
l. iij. ſed dic vt no. in cle. ſepe. In glo. no. ix. vbi oīno vide. facit. l.
j. de ſatiſd. ſ. In tex. in ver. quātitatē vide. iij. q. xi. c. negāda. ⁊. c.
pri⁹. vide oīno C. de cōpē. neqꝫ. ⁊. l. fi. ¶ Not in tex. ibi. ⁊ ſane. vi
de Ja. in. l. j. ſ. de le. j. no. ¶ In tex. ibi, pbabilior. ad q̄ clauſula
vel relatio referat. vide plene ⁊ vtil'r in Spe. de inſtr. edi. §. nūc
aūt reſtat. ver. itē excipit ꝙ talis clauſula conſe. Bald.
1 ☞ Malefactor qui cōfeſſus eſt maleficiū coraꝫ poteſtate nō
habēte ſanguinis iuriſdictioneꝫ, an poſſit ex eadē ꝯfeſſione cō
demnari mortem per preſidem ad quem eſt remiſſus.

Magiſtratibus. Maſtiſtrat⁹ munici
palis non hꝫ gladij
ptāte per quā poſſit inferre ſuppliciū ſꝫ poteſt leui
ter coercere. h. d. p hanc. l. dn̄t hic Cyn. Odof. etiam in
lec. ꝙ de iure cōi ptātes terrarū n̄ hn̄t iuriſdictionē ſanguinis ⁊
idem no. in Spe. de iu. om. iu. §. expedito. ver. ergo ptātes. ḋt tn̄
Odo. ꝙ ptātes ciuitatū lōbardie hoc habēt p pacē cōſtātie. ſ.
ſꝫ gl. in aut. de defen. ciuit. §. nulla. in fi. magne glo. ḋt ꝙ ptātes
ciuitatum italie hn̄t de gn̄ali conſuetudine vt dixi vobis in. l. im
perium. ¶ In tex. ibi, modica caſtigatio. in leuibus delictis, vt
in aut. de defen. ciui. §. audiēt. qḋ ⁊ vidiſtis. no. ſ. eod. imperiū.
adde dicit Ja. but. dummodo corpus non tangat ꝙ eſſet bene
dictum in delegato, non in ordinario: vt in aut. de teſt. §. ſi vero
1 ignoti. ¶ † Querit hic Guil. de cu. vtrum malefactor qui con
feſſus eſt maleficium coram ptāte non habente iuriſdictionem
ſanguinis poſſit ex eadem confeſſione condemnari ad mortem
p preſidem ad quem eſt remiſſus, arguit p ⁊ ꝯ: finaliter tꝫ ꝙ nō
qꝛ corā quo iudice nō tꝫ fcā pbatio, non tꝫ facta ꝯfeſſio, qꝛ eſt
iudex incōpetēs. ⁊ qcqd ſit coram iudice incōpetēti, nō vꝫ, vt.
C. ne de ſta. defun. ſi pater. de iniuſto teſta. l. filio exheredato. §.
ꝙ ſi quis. facit qḋ not. in ſimili. ſ. ḋ his qui no. infa. l. quid ergo.
§. ex ꝯpromiſſo. in gl. nā ⁊ ipſe. quā gl. multum not. ⁊ hoc eſt ex
preſſum extra de iu. c. at ſi clerici. vbi eſt tex. no. ſꝫ Inn. vr dicere
ꝯriū, ḋt em̄ ꝙ ꝯfeſſio facta coraꝫ iudice incompetenti, non pōt
reuocari corā iudice cōpetenti, ſed debet perſiſti in eadē ꝯfeſſio
ne. ita dicit Inn. extra de elec. c. cū per inquiſitionem. ⁊ in. c. cum
ſnper. de confeſ. ſꝫ communiter dictum Inn. reprobatur. ſed tu
dic ꝙ aut loquimur de illa confeſſione quantum ad proba. aut
quantum ad iudicis inſtructionem. quantum ad pba. non vꝫ
confeſſio. ⁊ ita intelligitur dictum Gui. de cu. Sꝫ quantum ad
b inſtructioneꝫ vꝫ confeſſio. ſ. vt poſſit ex ea torqueri confeſſus[b]
⁊ cogi ad perſiſtendum in ea. Et ita intelligitur dictum Inn.
quod tene menti. ¶ Scḋo quero de illa. q. vos debetis ſcire ꝙ
quedam ſunt crimina eccleſiaſtica, in qbus ep̄s imponit penam
eccleſiaſticam, ⁊ iudex tpalis imponit penam tpalē. mō q̄ritur,
vtrum in illo crimine pceſſus factus ab ep̄o ⁊ confeſſio facta co
arctet iudicem ſecularem, an reqrat corā iudice ſeculari nouus
proceſſus. ⁊ dic ſm Guil. ⁊ Bar. ꝙ reqrit nouus proceſſus, qꝛ
reſpectu pene tpalis īfligāde, ep̄s non erat iudex ꝯpetens ſm
tex. ⁊ gloſſ. in aut. de ſanct. epi. §. ſi vero crimen. col. ix. ꝙ eſt no.
dignum. ⁊ quotidie contingit de facto in punitione hereticoꝝ.

¶ Additio Baldi.

Magiſtratibus. An valeat confeſſio
coram non ſuo iudi
ce. vide hic Gui. in tex. dum ḋt ꝙ deneganda, Inn.
contra. de ele. per inquiſitio. Guil. idem ꝙ hic. ſ. de
arbi. l. quid tamen. Bald.

1 ☞ Proceſſus factus a delegato non rite an poſſit ratione
conſenſus partium fundari.
2 Sententia ex defectu iuriſdictiōis an confirmetur partium cō
ſenſu interueniente.

Cum qui. Delegās dꝫ eſſe ordinarius. Et
ḋr ordinarius qui certo peſt terri
torio. h. d. iſtḋ pncipiū notabile. Et diuidit iſtḋ pn
cipiū ī duas ptes. nā pmo pōit dcm̄ ſuū. ſcḋo decla
rat q̄ddā vocabulū. ſcḋa ibi, mgrat⁹. ¶ In gl. ibi, nemo deleꝫ
rl'r fallit in delegato a pncipe ⁊ in ḋlegato ad vniuerſitatē cāri.
qḋ ḋclarabo. ſ. e. ſolet. ¶ In. e. gl. ibi, itē tertiū vltra pdicta duo:
¶ In ea. gl. ibi, de iuriſdictiōe vn̄ reqrit quoad ꝯpellēdū ꝙ ſit
ordinari⁹ pſone iudicis delegati nedū cāe. ¶ In ea. gl. ibi, ad i
ſtar tutoris. q dꝫ eē ḋ iuriſdictiōe dātis. ¶ In ea. gl. ibi, in fi. ⁊. e
tit. l. j. ⁊ l. pupil. ⁊ de excu. tu. iuriſpitos. §. cū oriund⁹. ¶ In ead
gl. ibi, teneat delegatio. ſic tꝫ offm̄ tabelliōat⁹ qḋ ꝯfert impera
tor no ſubdito vt ei q ē de terris eccleſie qꝛ ēt nō ſubdito pt con
ferri

ferri officium ⁊ iuriſditio. ⁊ hic habes. vt idē not. in. l. j. C. qui pro ſua iuriſdi. ¶ In ea. gl. in fi. adde ꝙ requiritur quartū. ſ. ꝙ cauſa ſit delegabilis: vt. ſ. e. l. iubere cauere. Item requirit quintum qḋ dicam. j. e. l. §. fi. ¶ Extra q̄ro cū delegatio interdū non teneat rōne delegationis. interdū rōne delegati. interdum rōne cauſe delegabilis. vtrum ſi talis delegatio eſt facta de cōſenſu partium valeat necne. ⁊ videt dicendū ꝙ nō. Primo per rōnem. l. fi. C. eo. l. priuatorum. Scḋo ꝑ gl. ordi. C. de pe
1 da. iudic. l. j. ¶ †Scḋo q̄ro qd de ꝓceſſu cauſe vtrum ꝓceſſus fact⁹ a delegato nō rite poſſit rōne cōſenſus partiū fundari. ⁊ dicendum eſt ꝙ nō. ꝑ eadem gl. ⁊ per. d. l. priuatorū. non ob. j. de iudic. l. j. q2 ibi aderat iuriſditio q̄ poterat prorogari. hic
2 nulla erat iuriſditio. ¶ †Sed tertio q̄ritur quid de ſnīa. vtrū ſnīa alias nulla ex defectu iuriſditionis cōfirmet partiū cōſenſu accedēte ⁊ vr ꝙ nō, q2 cum ꝓceſſus ſit nullus, ergo ⁊ ſnīa. vt l. ſi cum nulla. de re iud. cōtrarium tñ gloſ. in. l. j. C. qui pro ſua iuriſ. per. l. ij. C. cōia vtriuſqȝ iudi. vñ poſt ſnīam pars q̄ cōſenſit ſnīe non pōt opponere exceptionē iudicis incōpetentis, ſꝫ ante ſententiā ſic. ſed tu dic ꝙ talis ſnīa non vꝫ vi ſnīe. ⁊ ſi ſtatutum eſt in finibus ſnīe ex ea agi, ſed ſi ꝑtes execute ſunt illā ſnīam. tūc valet executio vi cōſenſus partium. ⁊ ita loquit. l. ij. C. cōia vtriuſqȝ iudi. ſm Jac. bu. alibi adde ꝙ etiam vbi nulla exceptio pōt opponi cōtra ſnīam, tñ pōt opponi exceptio iudicis incōpetentis. vt no. in. c. j. de ſequeſt. poſ. ⁊ fru. in cle. ⁊ eſt gl. ſingularis. ¶ Quarto q̄ro. Titi⁹ cepit cognoſcere de quadam cā tpe quo incepit cognoſcere nōdum receperat literas delegationis pendente ꝓceſſu recepit eas. queritur vtrum ꝓceſſus valeat. gl. noſtre dicunt ꝙ delegatio ſupueniens pendēte ꝓceſſu nō iuſtificat ꝓceſſuꝫ. vt no. C. de iure fiſci. l. inſtar. li. x. lꝫ cōtrarium notetur in. l. j. C. qui ꝓ ſua iuriſdi. ſed gl. l. inſtar. eſt verior. vt ptꝫ ex his q̄ plene no. Inno. extra de of. dele. prudentiam. in magna gl. ſed ego nō quero de delegatione ſupueniente ſed de p̄ſentatione literarum. ita ꝙ tp̄s date bene precedebat ꝓceſſum, ſed nō tp̄s p̄ſentationis literarum. in hoc breuiter dico ſm Inn. ⁊ Hoſti. qḋ ꝓceſſus eſt null⁹ vt ipſi notāt. extra de reſt. ſpo. ex cōqueſtione. ⁊ idem tꝫ Arch. ⁊ Jo. and. in c. is qui. de ꝓcu. li. vj. Et iō ſis cautus ꝙ qñ delegatus ꝓcedit qḋ appareat ꝑ reſcriptū delegatoriū. qḋ ſit ſibi ante oīa p̄ſentatum. vnde Spe. facit ad hoc vnū tit. videlicet de reſcripti p̄ſentatione. ¶ Quinto ⁊ vltimo q̄ro ſi delegatio eſt nulla ſed delegatus habebat alias iuriſditionē iſtius cauſe vtrū teneat ꝓceſſus gl. ōt ꝙ ſic: q2 qñ iudex hꝫ duas autoritates vnā efficacē alterā inualidā tꝫ ꝓceſſus rōne autoritatis ⁊ iuriſditionis efficacis. ita tꝫ gl. expreſſe in. d. l. j. C. qui ꝓ ſua iuriſdi. quā gl. alibi nō habes. doc. diſtinguunt quo nomine ⁊ quo titulo ille formauit ꝓceſſum vtrum vt delegatus an ex iuriſditione vera vel ſimpliciter. arg. j. de eo qui pro tu. l. quero. ⁊ q2 actus agentium ⁊c. l. nō omnis. ſi cer. pe. ſed dicit Inn. ꝙ illa diſtinctio non eſt bona qḋ ſemꝑ tenet proceſſus vt ipſe plenarie no. extra de preſcri. cum ex officij. vlt. ad quod id dicam. j. eod. l. ſi per errorem. Bald.

Cum qui. Iſta. l. hꝫ duas lecturas, ſm p̄mam. h. d. Delegatus non pōt ꝯferre iuriſditionē in tp̄s ſucceſſoris. ſm aliā. h. d. Ultima die officij nō pōt fieri delegatio cauſarū. ⁊ iſte lecture variātur timore cōtrarij. d. l. venditor. j. de iudic. ¶ In gl. ij. ibi limitabatur biēnio, vt in aut. d defen. ciui. §. fi. ¶ In ea. gl. ibi, triēnium. puta dicūt lr̄e delegatorie p̄ſentib⁹ per trienniū duraturis. nā hec verba arctāt iuriſditionē non prorogāt. arctāt, vt etiā re nō integra. tñ nō durat iuriſditio vltra tp̄s diffinitū. nō ꝓrogāt, q2 res eſt integra: nō trahūt iuriſditionē in tp̄s ſucceſſoris. nō ob. j. mā. ſi vero nō remu. §. fi. vbi mādatū collatū poſt mortē non finitur morte ꝙ ex natura rei mādate perpendit. vt no. de leg. ij. cū pr. §. meuio. q2 ille. §. fin. loquit qñ mandans diſponit de ꝓpria ⁊ trāſmiſſibili. ſed iuriſditio nō eſt tranſmiſſibilis. vt no. in. l. tutela. j. de tut. ⁊. j. de cur. furioſ. cui⁹ bonis. ¶ In ea. gl. ibi ſit. i. incipiat eſſe. ¶ In ea. gl. ibi: vel verius. iūge vtrāqȝ ſol. aut initiū iuriſditiōis delegare eſt collatū in tp̄s ſucceſſoris. ⁊ nō vꝫ. vt in ſolutione p̄cedēti. aut initiū collatū eſt in tp̄s delegantis ⁊ tūc aut res ē integra: ⁊ expirat mādatū. ⁊ ideꝫ opat finis officij qḋ mors. vt ſ. e. ⁊ q2 aut res nō eſt integra ⁊ durat tūc mādatū autoritate iuris, nō autoritate mādātis. vt in. §. iudices. ¶ Extra q̄rit. priores faciunt quoddā p̄ceptū ꝙ mihi ſoluant. x. ꝑ cōſeruatores monete, tpe iſtorū nō ſit mihi ſolutio. nunqd poterit fieri tpe ſucceſſorū ſine nouo mādato: dic ꝙ ſic. q2 illa ñ ē cōmiſſio: ſꝫ p̄ceptū. vt no. ſ. e. ⁊ q2 ꝓbatur in aut. vt nulli iud. §. ⁊ hoc vo iubem⁹. ¶ In ea. gl. ibi, alij. ſic differt a p̄ma lec. q2 ſm primaꝫ nō vꝫ delegatio tpe ſucceſſoris. ſꝫ iſtā nō vꝫ tpe p̄deceſſoris. i. ipſi⁹ delegātis. ¶ In ea. gl. ibi meminiſſe. illa loquit ante euētum ſucceſſoris. nā ꝑꝑ defectū ſucceſſoris, p̄ma iuriſditio a iure ꝓrogatur vt ſit idē offm̄ numero ⁊ nō ſit offm̄ nouū. vt. ſ. de of. ꝓconſul. l. meminiſſe. q̄ eſt cōtra. ¶ In ea. gl. in aduētu. ille aduētus ponit ꝑ aduentu in ꝓuinciā nō ꝑ initio officij. ¶ In ea. gl. ibi: deponat imperiū. i. claudat iuriſditio quo ad exercitiū ſicut eſt apud nos in officio noſtrorū officialium vel ptātis ⁊ capitanei poſt reſtitutionē librorū. q2 iuriſditio nō eſt finita ſed clauſa eſt quo ad exercitiū. vñ qḋ illo tpe fieret nō valeret. no. in aut. de admi. §. fi. col. vij. ⁊ illa gl. iuris cano. ōt cōtrarium. qḋ nō eſt ſic clauſa iuriſditio quin poſſet exerceri. cū adhuc ſit in offō. vt no. extra de iureiu. ⁊ ſi xp̄s. in. vj. ⁊ gl. ⁊ hoc tꝫ do. Cy. hic in lect. ⁊ quotidie videm⁹ ꝙ poſt reſtitutionē librorum. i. reaſſignationē actorū fiunt qdā actus puta inſinuationes, ⁊ recipiuntur denūtiationes ſyndicoruꝫ ⁊ talia iſta tñ cōſueuerunt determinari ꝑ ſtatuta locorum. ¶ Ultimo adde circa gl. noſtrā ⁊ tex. qui legitur ⁊ no. j. de mi. teſta. ſi certaruꝫ. §. vlti. vbi not. quod omnes reſeruationes expirant finito officio. argu. huius. §.

Additio Baldi.

Cum qui. Ibi iudicare. ſed ſi legē cōdendo ꝑpetua ē, lꝫ actio ex eo ſit annalis. c. fi. de of. leg. ⁊. l. fi. j. de penis. ¶ Ibi iubere. vide. j. de mili. teſt. l. ſi certarū. §. vlti. ⁊ qḋ ibi ꝑ Jac. de aret. ¶ In gl. ibi finito officio. ſic conferendo initiū mandati actio in tēpus officij expirat. Bald. ¶ Ibi, imponat. ſi tamen fert ſententiam tenet vt no. Bar. in. c. ⁊ ſi chriſtus. de iureiur. in antiquis. Cy.

Cum qui. In text. ibi dum dicit eo die. vide Ja. de mil. teſt. ſi certarū. in fi. no. ¶ In tex. in ver. iudicare. ſed ſi. l. cōdēdo perpetua ē: lꝫ actio ex ea ſit criminalis. c. fi. de offic. delega. l. fi. j. de penis. ¶ In glo. que incipit puta erat. in verſi. finito ſic conferendo initium mandati actio in tempus officij expirat. Bald.

1 ☞ Iuriſditioni partis ⁊ minoris iudicis, quiſqȝ ſe ſubmittere poteſt.
2 Imperator ſi habet litem cum ſubditis. poteſt de ipſa lite cōpromittere.
3 Submittere ⁊ ſubrogare, differunt.

1 **Et receptum.** †Pōt qs ſe ſubijcere iuriſditiōi paris ⁊ minoris iudicis. h. d. ¶ In gl. j. ibi. l. poſt certi. ſꝫ ibi dñium qḋ erat cā impediens nō erat mutatum nec inflexū, hic aūt rōne ſubmiſſionis ceſſabat cā impediens. ſ. ſupioritas ſubmiſſione mutata ſiue alterata ſm Jac. but. vel illud eſt ꝑꝑ publicā vtilitatē, q2 publice vtile eſt quod lites ſine ſuſpitione procedant. vñ lꝫ impator poſſit cognoſcere de ꝓpria cā. honeſtius tñ facit cōmittendo vel ſubmittēdo
2 ſe alij circa illā cām. ¶ †Et eſt ar. qḋ ſi impator hꝫ litē cū ſubditis qḋ poſſit de iſta lite cōpromittere. vel etiā (qḋ plus eſt) ſe ſubmittere. ⁊ ita fecit impator tpe quo fuit facta pax Conſtantie ſm Odof. ⁊ Cy. non tñ p̄iudicat ſucceſſori vt. C. de decurio. li. x. l. ꝓuidēdū. ⁊ facit ad p̄dicta extra qui filij ſint legit. c. ꝑ venerabilē, §. verū. Itē eſt ar. qḋ pape poſſit iniungi peni
a tentia a ſuo penitentiario* q2 ei ſubmittit ſe. ⁊ vide quod not. Arc. xxj. q. j. c. in quibus. ¶ In ead. gl. ibi. l. apud. melius hoc probatur. in aut. de man. princ. vbi de hoc. Sed do. Dy. dicit qḋ etiam in voluntaria iuriſditione poteſt quis prorogare: ⁊ ſubmittere ſe ⁊ facilius in ea quā in iuriſditione contentioſa ꝑ id qḋ no. j. de manu. vin. l. etiā. §. fi. ita tꝫ Dyn. in. d. l. apud. tñ doc. cōiter tenent cōtrariū. nō ob. l. etiā. §. fi. quā allegat Dy. q2 illa loquit in ꝓrogatione qñ priuatus prorogat. hic loquit in ſubmiſſione q̄ fit ab habēte iuriſditionē, vñ nō poſſet ſe ſubmittere qñ ſalua dignitate ⁊ honeſtate ſui imperij pōt ꝑ ſe ipſum actum explicare. ar. j. de condi. inſti. q2 rō. ⁊ tꝫ ita Odof. ⁊ Cy. ⁊ Tho. de formaginis. ſequendo gl. qḋ eſt multū no. ⁊ fuit de facto in emancipatione quadā ⁊ contendebatur occaſione
3 donationum factarum que dicebantur non valere. ¶ †Ultimo quero nunquid ſit differentia inter ſubmittere ⁊ ſubrogare. dic vt dicam. j. eod. ſi conuenerit.

a ¶ Penitētiario. Adde Fe. li. in. c. ſane. de offi. dele. Sed nūquid papa poſſit ſeipſum ſubijcere iuriſditioni imperatoris, vel laici. vide per eū in conſi. ccc. in p̄n. ij. col. verſ. ex his. de conſtitutio.

Additio Baldi.

Et receptum. Uide in Speculat. de teſte. §. j. verſicul. quid ſi is qui tulit. j. de manumiſ. apud eum. in gl. ⁊ vide qui filij ſint legitimi. capitul. per venerabilem. in gloſſa verum. ¶ In gloſſ. maior. ibi. cum affirmes. ibi adeſt cauſa impediens. ſcilicet dominium. hic non. Jac. Bald.

1 ☞ Factum coram iudice incompetenti dicitur nullum.
2 Error iuriſditionem prorogari non permittit.
3 Errans non dicitur conſentire.
4 Prorogationem, que dicantur impedire.

SI per errorem. Ubi ē error ibi nō hꝫ locuꝫ ꝓrogatio iuriſditionis.⁊ ꝓceſſus fact⁹ a iudice incōpetenti ipſo iure nō tenet.h.d.hec.l. ¶ Et diuidit in tres
partes.qꝛ primo ponit quoddā dictū:ſecūdo rūdet obiectiōi
in contrarium.tertio probat ſuā reſponſionem. Scd͞a ibi,nec
eñ.tertia ibi.cū vt iul. ¶ In tex.detegit.i.dicere.qd̄ ꝓbato er
rore apparet de imperitia.i.neſcientia ⁊ ꝑ ipſam naturalē cer
tū ē qd̄ neſciēs nō conſentit.⁊ vide qd̄ not.ꝭ.de teſta.l.de ſtatu.
1 ¶ †No.ꝙ quicquid eſt factū corā iudice incompetēti eſt nul
2 lum. ¶ † Item nota qd̄ error non finit iuriſditionē ꝓroga
3 ri. ¶ † Itē no.ꝙ errās nō cōſentit^a qꝛ errare ⁊ conſentire ſunt
a cōtraria. ¶ In gl.ij.ibi.ſi eſt cōis.per hoc ſoluitur cōtrariuꝫ
de.l.barbarius.⁊.l.ij.C.de ſen.⁊ interlo. ¶ In gl.de facto.ibi
circa iuriſditionē.hec vera.vnde erat hic defectus fundamen
ti nec potuit hic lis conteſtari niſi de facto cū eſſet iudex incō
petens.vt.C.ne de ſta.defun.l.ſi pater. ¶ In gloſ.que incipit
hyperbolice.ibi magis imo minus:qꝛ coacta voluntas,eſt vo
luntas.vt in.l.ſi cū excep.§.eū qui.ꝭ.qd̄ me.cau. ¶ In pen.gl.
ibi.§.ſi iniuria.ibi.volebat percutere ⁊ iniuriari.⁊ in hoc non
errauit. ¶ In ea.gl.ibi.§.ſi legatari⁹.ibi erat error cauſe nō
traditionis.vnde circa ipſam traditionē erat conſenſus.vt.ꝭ.
de cōdi.ob cau.l.iij.§.ſubtilius. ¶ In gl.q̄ incipit.i.diſcoope
rit.noceat.ſ.ꝓceſſui ⁊ impediat prorogationē. non aūt dicat.
nocet errāti,qꝛ eſſet exponere ꝑ ꝯtrariū ad id qd̄ gl. intēdit dice
re. ¶ In ea.gl.ibi,metitur.hoc verū.de foro cōpetenti. nō idē
in incōpetēti.⁊ ſic nō ob.illa rō. ¶ In ea.gl.ibi cōſenſu:quoli
bet errore ceſſante vt ſequit̄. ¶ In ea. gl.ibi:dari.i.efficaciter
prorogari. ¶ In ea.gl.ibi refertur.tu reproba ꝑ tertiā rōnē:
qꝛ ꝗuis poſt lit.ꝯteſt.noceat error iuris errāti.tñ hic nūꝗ eſt
lis cōte.ſed ſemꝑ ſum⁹ a prin.cū lit.cōte.facta corā iudice in
cōpetēti ſit nulla.hāc rōnē aſſignat gl. in ſimili.C.de procur.
licet. ¶ In ea. gl.ibi.itē ſcd͞o.ꝭ.diſtinctione certantiū ꝑſona
rū. ¶ In ea.gl.ibi:inter priuatos.vñ loquit̄ de ambob⁹ liti
gātib⁹ ⁊ ſic nō ſufficit ſciētia vel ꝯſenſus vnius tm̄. ¶ In ea.
gl.ibi.itē tertiū.ſ.ꝙ ꝑ verū cōſenſum etiā ex ſola citatiōe fun
detur prorogatio. ¶ In ea.gl,ibi:cōfert.ſ.quo ad reliquū ꝓ
ceſſum.ſed ante lit.cōte.nō cōfert niſi quo ad actus exercitos
quos manifeſtū eſt tenere: qꝛ ſi nō teneret nō poſſet veniri ex
4 eis ad ꝯteſtationē qd̄ eſt falſum.† Extra no.duo impedientia
prorogationē.ſ.errorē ⁊ metū in tex.⁊ gl.eſt ⁊ tertiū.ſ.pnia. vt
ꝭ.eo.ſi cōuenerit,eſt ⁊ quartū.ſ.inhabilitas perſonarū. ⁊ quin
tū.ſ.inhabilitas cauſe.⁊ ſextū.ſ.inhabilitas iudic. que dic vt
no.Cy.C.de epi.aud.l.ſi qui ex cōſenſu.in.iiij.q.vbi videas oī
no. ¶ Extra q̄ro vtrū preſumat̄ ꝓceſſum ex certa ſcia. eo ipſo
qd̄ eſt ꝓceſſum ſine aliqua proteſtatione ⁊ lata ſnia. ⁊ ſolue vt
no.in ſpe.de cōpe.iudi.adi.§.j.verſi.ſed nūquid preſumitur ſci
re.vbi vide. ¶ Ultimo adde ad iſtam.l.qd̄ no.Inno.extra de
accu.c.ad petitionem.in.j.gl.

Additio Baldi.

SI per errorem. Per cōſenſuꝫ fit prorogatio. error ergo impedit conſenſum,⁊ ꝑ ꝯñs ꝓrogationē ⁊ iu
diciū reddit nullū.h.d.vid͞ oīno.qd̄ no.Innoc. ex
tra de accu.ad petitionē.in.j.gl. ¶ Sꝫ nunqd ꝑſumit̄ qs ſcire
ex quo vſqꝫ ad finē litigauit.dic in Spe. de cōpe.iud.adit.§.j.
v̄.ſed nunqd ꝑſumit̄.proroga. ⁊ iudiciū reddit̄ nullū.h.d.not.
⁊ vide Arch.xxij.q.ij.in quib⁹. ¶ In tex.quid eñ.vide Inn.
de preſcr.c.cū ex offi.in.x.no.ꝙ ſimul.⁊ facit.ꝭ.de iudi.l.ij.§.ij.
¶ In tex.qui imperitiā.vide.ꝭ.l.de ſtatu.ꝺ teſta. ¶ In gl.ij.
ibi.l.Barbarius.ibi error nō excludit conſenſum. qñ nō ſunt
circa idē.hic ſic.Bal. ¶ In gl.errāt.ibi.l.ij.ſed ibi nō vi ꝯſen
ſus,ſed vi cōfeſſionis. ¶ In glo.detegit.ibi,vt aliud viꝫ.hoc
verum ceteris paribus.alˀs ſecus.vt aut̄.⁊ cōſequenter. ¶ In
glo.q̄ incipit.hyperbolice.Si cā ſuſpicionis eſt notoria,an ſit
neceſſe eam exprimere, an qui iudicem recuſat tenetur petere
iudicem coram quo probet cauſam recuſa. vide per Archid.
ij.q. vj.non ita.Bald.

1 ☞ Delegans taliter loquens:delego tibi centum cauſas in
tali caſtro. an dicatur delegatio ad vniuerſitatem cauſarum.
2 Delegatus ad vnam cauſam, an poſſit delegare vnum arti
culum eiuſdem cauſe.

SOlet. Ualet delegatio cauſarum tam vniuerſalis quā ſpālis, quā etiā ſingularis. Et qñqꝫ etiā dꝫ fieri ex neceſſitate ſaltim bone
ſtatis.h.d.cū.l.ſeq.Et diuidit̄ lex ſolū in duas par
tes.qꝛ primo ponit quoddā dictū.ſcd͞o rūdet cuidā obiectiōi.
ſcd͞a ibi. nā ⁊ is. ¶ In gl.j.ibi nō eſſet nec poſſet, vt.l.imperiū.
l.iubere cauere. ¶ In ea.gl.ibi dādi lnlam.Et ſic vniuerſalis
cōmiſſio duo cōtinet cognitionē ⁊ ſubdelegādi ꝑtātē ex quo
collige quod ēt delegatus ad vnaꝫ cām hoc adiecto qd̄ poſſit
ſubdelegare,poterit ſubdelegare.ad hoc facit.ꝭ. de ſerui.ruſt.
pred.l.cū eſſet.§.fi.⁊ de of.dele.c.is cui.li.vj.hoc tꝫ Guli.de cu.
C.de iudi.l.a iudice.hoc tꝫ Cy.ꝭ.ead.l.⁊ qꝛ lꝫ Pe.dixerit con
trariū. ¶ In ea.gl.ibi eo caſu.ſ.in delegato ad vniuerſitateꝫ
cauſarū. ¶ In ea.gl.ibi ſpecies. ⁊ ſic eſt delegatio coarctata
ad cognoſcendū,non ad ſubdelegandū. ¶ In ſequenti gl.ibi
vel caſtra,reuoco in dubiuꝫ vtrū illa delegatio q̄ non reſpicit
totū territoriū ſed certū locū dicatur vniuerſalis.qꝛ ſicut vni
uerſalis delegatus pōt ſubdelegare vnā cām.ſi nō eſt vniuer
ſalis tūc non pōt:vt no.in ti.ꝓcedenti.⁊ hec gl.in illo ꝓncipio
vr̄ dicere ꝙ illa nō ſit vniuerſalis delegatio ſed ſpālis.ꝯtrium
no.ꝭ.qs ⁊ a quo ap.l.j.§.fi.⁊ hoc eſt veri⁹,qꝛ caſtrū ⁊ villa ⁊ ſi
milia noīa ſunt vniuerſitatū.de le.j.ſi heres.§.vitijs.ſm̄ Guli.
de cu.ad hoc facit qd̄ no.Inn.extra de ſnīa excō.grauem.⁊ de
exceſ.prela.c.dilecta,ad hoc facit extra de re iudi. cū Bertol
dus.⁊ hec eſt veritas cū ⁊ territoriū cēſeri dicat̄ qd vniuerſa
1 le.vt in.l.pupillus.§.territoriū.ꝭ.de v̄.ſig. ¶ † Solu.pone qd̄
delegans dixit ita delego tibi.x. cās vertentes in tali caſtro.
an iſta dicat̄ delegatio ad vniuerſitatē cauſarū. Guli. d͞t qd̄ il
la,eſt delegatio cauſarū ſpāliū nō vniuerſitatis,qꝛ vniuerſale
eſt ꝙ recipit augmentū diminutionis.vt.ꝭ.de fun.inſtru.l.lu
cius.de pecu.leg.l.peculiū naſcit̄.⁊ no.ꝭ.de impē.in rebus do
ta.factis.l.ꝙ dr.ſed illa cōmiſſio.x.cauſarū nō recipit augmē
tum.itē ⁊ diuidit̄ in ſingularitates.vt.ꝭ. de condi.⁊ de.l.falſa.
§.vlti. ¶ Tertio q̄ritur qd ſi delegās d͞t ſic delego tibi oēs li
tes q̄ vertunt̄ inter titiū ⁊ ſeiū.nā rōne ſigni vniuerſalis.ſ.oēs
vr̄ cōmiſſio vniuerſalis ſꝫ rōne certarū ꝑſonaꝝ vr̄ ſpālis.ſol.
d͞t Guli.de cu.qd̄ illa delegatio intelligitur ſpālis qꝛ gñale di
ctum reſtrictū eſt ꝑ ſequētia ⁊ habet̄ pro ſpāli. de vi.⁊ oleo le.
l.fi.§.cui dulcia.ad Trebel.l.Lucius.q̄ habebat.ſm̄ Guli.de
cu. ¶ Quarto q̄ritur qd de illa forma delego tibi oēs cauſas
mutui q̄ vertuntur in tali caſtro vr̄ eſſe delegatio vniuerſalis
quo ad perſonas indefinitas ſed ſpālis quo ad cauſas,ſed rñ
deo ꝙ iſta delegatio in rōne cauſarū niſi eſſet aliter limitata
ad ſpēs cū cā mutui eſt genus, cū dicat̄ oībus ſub ſe contētis
ſm̄ Guli.de cu.⁊ adde ꝙ no.ꝑ Dy.de pecu.leg.l.ſeruo manu
2 miſſo.⁊ ēt ꝙ ibi per alios no.⁊ facit.ꝭ.l.proxi. ¶ † Quinto ⁊ vl
timo queritur vtrū delegatus ad vnā cauſam poſſit delegare
vnum articulum eiuſdē cauſe.⁊ dico ꝙ nō.ne cognitio vnius
cauſe diuidatur.vt.C.de iudi.l.nulli.⁊ aut̄.ad hec.ſm̄ Guli.q
ita ponit.C.de iudi.l.a iudice.⁊ Cy.refert hic ī lec. ¶ In gl.j.
ſequēti.ibi nō ꝓſus.i.nullo mō. aliud eñ eſt cōmittere aliud
eſt amittere.ꝭ.de iud.l.iudiciū ſoluit̄.Bal. Additio Baldi.

SOlet. Uide ꝙ no.C.de libe.cau.l.filiū.in gl.j.in prin.vide Iac.de are.de ver.obli.
j. qd̄ dicitur.ibi de iudicis dandi licentia.vide qd̄
no.in.c.is cui.de offic.deleg.lib.vj.Bald.

SOlet pretor. ¶ In tex.ſuper v̄.ꝑtor.vide qd̄ no.C.ꝺ lib.cā.l.filiū.
in glo.j.in prin.v̄.ſ. ⁊ vide plene de materia huius.l.
in Spec.de iu.dele.§.ſupereſt.per totum.§.vbi circa materiā
iſtam inuenies ꝙ pluraliter allegatur. ¶ In text. mandata.
no.ꝙ exceptio obijcitur deleganti nō ob.delegato, qꝛ erat ꝑ
ſonalis ſuſpicionis ſm̄ alleg.in mat.ti.de iudicibus.⁊ hoc ve
rum,ſi nondū erat obiecta:tunc eñ dic vt in.c.iudex ab. de of.
deleg.lib.vj.⁊ an frater fideiuſſoris poſſit eſſe delegatus in cā
principali.dic vt in Mar.tit.de iud.in fi.tenet quod ſic.

PRetor. Cum gl.⁊ neceſſariā.ibi.l.fi. hic eſt vn⁹ caſus ſpālis ī quo ordinarius recuſat̄.
ſ.rōne officij aduocationis.tñ ſi non vult recuſari de
leget.qd̄ no.Scd͞s caſus eſt ob inimicitias capitales.vt.C.de
lib.cauſa.ſi pariter.Tertius caſus eſt.in.l.j.C.ſi quacūqꝫ ꝑdi.
pote. ¶ Extra vide vbi materiā.l.nr̄e.examiat Inn.de of.or.
irrefragabili.⁊ vide qd̄ no.C.de li.cā.ſi filiū. Additio Baldi.

PRetor. Uide plene oīno de materia hui⁹.l.in Spe.de iudice dele.§.ſupeſt. per
totum.vbi circa materiaꝫ iſtā inuenies ꝙ pleniſſi
me allegaui.vbi hec lex gloſſatur ꝑ Inn. de of.or.
irrefragabili.⁊ in Spe.de acceſſore.§.fi.in fin. ⁊ vide qd̄ no.C.
de quadrien.preſcri.l.fi. ¶ In tex.iuſtam cauſam.vide Inn.
extra de teſtibus.dilecto.in gl. ad hanc queſtionem. ⁊ vide in
Spe.de reſcri.preſen.§.fi.ver.quid ſi is qui nullum.Bald.

PRetor. In tex.ſuper verſi.ſuſcepte,hic eſt caſus ſpecialis ꝙ ordi. recuſetur.alter ē
ob inimicitiā.de lib.cauſ.ſi pariter. Itē in caſib⁹.c.ſi
q̄ cū.no. Itē alius.C.de aſſeſ.l.fi.⁊ in mar.Alb.ti.de iud.Bal.
1 ☞ Prorogantes iuriſditionem poſſunt penitere vſqꝫ ad li
tem conteſtatam.
2 Proceſſ⁹ nou⁹ an poſſit fundari ex irritato ꝓceſſu ex ꝑſia cā.

Si conuenerit.

a ¶ Non cōſen
tit. adde Frā.
are.l.l.j.§.vir.
de acqui. poſ.

UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK PADERBORN

1 **Si conuenerit.** †Prorogantes iuriſditionē pñt penitere vſq₃ ad lit.cōt.h.d. ¶In gl.ij.ibi vſq₃ ad litis conte. nō vſq₃ tūc durat facultas penitēdi ⁊ īpediēdi reliquū proceſſum. nō obſt.j.de iu. ſ₃ ⁊ ſi ſuſceperit.in prin.q₂ ibi cōſentiebaꝛ in ſuū iudicē hic in nō ſuū₃. Et ſi tu dicis qđ ſi vnus erat iudex ad qđ requiriꝛ cōſenſus. Rñ.q₂ re⁹ habebat exceptionē declinatoriam fori ex aliquo ꝑuilegio,cui vr̄ renūtiare ꝑ quēcūq₃ actū conſentiat in iudicē. vt plene no. Inn.de re ind.c.inter monaſteriū.⁊ Arc.iij.q.ij.offeraꝛ.⁊.iiij. q.iiij.c.nullus.⁊ Bar.poſtea refert de re iud.l.qđā ꝯſulebant. vbi vide per eū. ¶In pen.glo.ibi.§.verū.ad idē facit.C.de except.l.ſi.⁊ ibi vide qđ no.ꝑ Cy. ¶In ſequenti gl.ibi nocet actori.⁊ no.ſ.e.ſi ꝑ errorē. ¶In ea.gl.ibi ⁊ nō eſſet clarius.dic qđ vbi fuit pactū iuriſditionis nō declinande ibi nō eſt ꝓprie ꝓrogatio ſed remotio cuiuſdā obſtaculi. Et dato ꝙ eſſet prorogatio nō eſt ꝓrogatio iuriſditiōis ſ₃ vſus ⁊ exercitij. vñ notabiliter ait Inn. ꝙ facili⁹ ꝓrogaꝛ exercitiū ꝙ̄ iuriſditio,q₂ nō ē adeo graue.vt ipſe no.in.c.prudentiā.§.ſexta.in magna glo. extra de of.dele.⁊ vide eūdē Inn.e.ti.ſignificaſti. in vlt.gl.vbi apperit materiā huius.l. ¶Extra oppono de.l.ē receptū.ſ.e. vbi ille q ſe ſubmiſit nō p̄t penitere.ſ₃ ꝓrogando iuriſditionē qs ſubmittit ſe ḡ nō h₃ locū pnia.dicūt doc.⁊ Cy.refert,qđ ibi fuit fctā ſubmiſſio iudice pñte ⁊ acceptāte. hic iudice abſente fuit fctā ſimplex ꝓrogatio.iſtud ē diuinare.vl' dic ꝙ ibi fuit facta cōmiſſio ex neceſſitate quadā, q₂ nō erat ꝯgruū ꝙ ſubmittens cognoſceret de cā ꝓpria,hic ex volūtate. H ſo. non ſatiſfacit q₂ illa.l.loqtur ñ ſolū in ꝑncipe,ſ₃ in īferiore.tertij dicūt ꝙ aliud ē ſe ſubmittere aliud ē ꝓrogare,ꝙ nō vr̄ verū ꝑ.l.j.j.đ iu di.oñ đt ſi ſe ſubijciāt.⁊ iđ tu aliter rñde qđ in.l.ē receptū. durauit ꝯſenſus vſq₃ ad lit.ꝯt.hic nō.qđ tene mēti. ¶Itē op.ex ꝙ nō habeat locū pñia.ꝑ.l.titiū ⁊ meuiā.§.j.de admi.tu.ſo.ibi nō fuit ꝓrogata iuriſditio ſ₃ collata ſolutio đbiti vbi forū ſortiꝛ đ iure cōi.nō ꝑ ꝓrogationē,ſic q₂ iudex h₃ iuriſditionē ſuo iure.vt.j.de ac.⁊ ob.l.ꝯtraxiſſe. ¶Ex p̄dict₃ collige q̄tuor caſus. īterdū fit ſubmiſſio vbi ſunt opin.īterdū fit ꝓrogatio.īterdu₃ renūtiaꝛ ꝑuilegio fori ſeu exceptiōi đclinatorie fori.īterdū cōferꝛ foro in locū certū. ¶S₃ qđ ſi ꝯferaꝛ ſolutio ī locū nō certū dic vt no.ꝑ Guli.đ cu.j.đ ꝯſti.pec.ſi duo. Et ꝑ đclaratione iſti⁹.l.viđ qđ no.ī ſpe.de cōpe.iu.adi.§.j.v̄. ſ₃ qđ erit ſm eos.⁊ v̄.ſ₃ nūqđ p̄t declinare.⁊ v̄.ſ₃ qđ ſi ſit pactū ⁊ vt vbicūq₃.⁊ per
2 Cy.C.đ epa.au.l.iij.q.⁊ ī.l.ſi q ex ꝯſenſu.vbi oīno viđ. ¶†Ultimo circa.l.noſtrā q̄ro vtrū irritatio ꝓceſſit ex ꝑma prorogatione ⁊ poſſit fundari nou⁹ ꝓceſſus.đ h dic.vt no.Gul.đ cu.j. đ cōſti.pec.ī.l.eū q.alle.ꝑ caſu.l.ꝙ đt eē no.j.de accuſ.l.hos accuſare.§.h bñficio, vbi vr̄ q̄ſi expreſſu₃ qđ ī nouo ꝓceſſu nihil operaꝛ illa ꝓrogatio. Extra q̄riꝛ an ꝓrogatio iuriſditiōis poſt lit.ꝯt.ſupueniēs firmet p̄teritū ꝓceſſu₃. an v̄o op₃ qđ đ nouo inchoeꝛ.vr̄ ꝙ ſit neceſſe ꝙ īchoeꝛ đ nouo.q₂ iudiciū fuit male īchoatū.vñ nō bñ de fine ꝑpendiꝛ.vt.C.q da.tu.poſ.l.ī vniuerſis.ad idē facit.q₂ vbi ē defect⁹ iuriſditiōis ꝯſenſus partiū nihil operaꝛ vt plene dixi.ſ.e.eū q.ꝯtriū tñ no.ī gl.ordi.C.vbi de cri.agi op₃.l.j.vbi hētis gl. ſingularē q̄ đt ꝙ ille cōſenſus ꝓrogātiū retro fingiꝛ qđ ē no.nō ob.ſ.e.eū q.q₂ loqꝛ eo caſu qñ iuriſditio ñ pēdet ex ꝯſenſu ꝑtiū. h aūt loqꝛ ī ꝓrogatiōe q̄ pēdebat ex ꝑtiū ꝯſenſu.qđ tene mēti.⁊ ađđ qđ no.C.đ iu.om.iu.l.j.

Additio Baldi.

Si conuenerit. Quid ſi promiſi ſoluere vbicūq₃ petieris:an añ litē cōt.poſſum đclinare forū q̄ſi nōdu₃ ſit petitū.dic ꝙ nō,q₂ talia v̄ba nō īportāt ꝯditionem vt.l.ſi decē eū petiero.ſm Fed.đ ſcal. Quid ſi ꝓmiſi iudiciū ſuſcipere vbicūq₃ petieris.dic ꝙ īportat ꝯdōnem ⁊ añ lit.ꝯte.poſſu₃ đclinare forū vt h.rō d'rie poniꝛ de ac.⁊ ob.l.ꝯtraxiſſe.vide Inn.đ of.arch.dilecto.in gl.ad hāc.q.vide Innoc.vbi declarat gl.hāc.l.de of.deleg.ſignificātib⁹.in vlt.gl. ¶In tex. cōpelliꝛ,q₂ nō ē ex h ius aduerſario q̄ſitū.ſec⁹ poſt lit.cōte.q₂ tūc ꝯſenſus trāſit in ꝯtctum inter ꝑtes.j.de peculio.l.iij.§.ſcribit.⁊ ē rō.j.de pac.l.ius publicū.nūqđ ē rōnabile qđ dr̄ de clericis ſm canones.ex̄ de fo.cōpe.ſi diligēti.ī.c.ſignificaſti. Rñ. ſic,q₂ qñ ſupior reſeruat ſibi ius in ꝑuilegio nō pōt inferior renūtiare ī p̄iudiciu₃ ſupioris.⁊ idē ſi ſupior reſeruaſſet alteri ꝙ̄ ſibi.vt.j.de pac.l.inter đbitorē. Itē nō v₃ act⁹ fact⁹ a ſubdito ex quo ē ab eius ſupiore īterdict⁹ ergo ⁊c. ¶Dicit Inn.ꝙ periculoſius ē ꝓrogare iuriſditionē ꝙ̄ vſum ei⁹.de of.del.prudētiā.§.ſexta.in gl.magna.viđ Inn.đ fo.cōp.dilecti.dic ſubtili⁹ iđ v₃ pactū de nō declināda iuriſditiōe,q₂ pōt qs renuntiare iuri ſuo.S₃ de dāda iđ nō v₃,q₂ nō pōt ꝑuat⁹ dare iuriſditionem lit.ꝯte.iđ v₃.q₂ lex dat. cū declinatoria nō poſſit opponi lit.ꝯt.Bal. ¶In gl.ibi.ſ₃ ſm nos ⁊c. Idē Guid.đ ſu.ſepe intelligit hoc de nuda,ꝯuētione ſec⁹ đt in veſtita ī ſpec.de cōpe. indic.adito.§.j.v̄.ſ₃ erit ſm eos.⁊ adde eo.§.v̄.ſ₃ nūqđ pōt declinare. Itē ꝓcedit hec.l.qñ pactū ē ſup iuriſditiōe conceptū. ſec⁹ ſi ſup ipſa re deducta in ꝯctu₃ vt ſi ꝓmiſi ſoluere vbicūq₃ inuenirer.eo.§.v̄ſ.qđ ſi ſit pactū vt vbicūq₃.nā hec ꝯuētio eſt pars ꝯctus.ſ₃ ꝑmo ē pars iudicij futuri ⁊ ab actu iudicij pōt recedi lite nō cōte.C.de ap.ſi qs libellos.⁊ adde eo.§.v̄.qđ ſi ꝓmiſi ꝑ ſtipulationē. ¶Itē an iſte ꝯſenſus magis valeat ſi emanat ī iudicio ꝙ̄ ex̄. ¶Itē vide omnino ꝑ Guli.j.de nō nu.pe. l.ſi duo. ¶Item vide Cyn.C.de epi.aud.ſi ex cōſenſu.in.iij.q. Bald. ¶In gloſ.ſi.in ſi.dic ꝙ aliud eſt conſentire in nō ſuu₃ iudicem vt hic. aliud in ſuum iudicem qui poterat declinari vel recuſari,vt ibi ſecundum Alb.in materia titul.de iudi.

1 ☞ Cōſenſus an magis valeat,ſi emanat ī iudicio, ꝙ̄ extra.
2 Act⁹ fact⁹ a ſubdito,ex q̄ ē ab ei⁹ ſupiore īterdictū,an valeat.

Si conuenerit. ¶In tex. nemo cōpelliꝛ.ob.C.de teſt. nullum.vide Cy.vide Inn.de of.arc. in glo.dilec. ¶In gl.ad hāc qōnē.vide Inn.vbi gloſſat hanc lec.de of.dele.ſignifi.in vlti.gl.in tex.ſup v̄.iuriſditio.đt Inn. ꝙ ꝑiculoſius ē prorogare iuriſditionē ꝙ̄ vſum ei⁹. de of.dele. c.prudētiam.§.ſexta gl.magna.⁊ vide Inn. de fo.cōpe.dilect. dic ſubtili⁹,iđ v₃ pactū de nō declināda,q₂ pōt qs renuntiare iuri ſuo ſ₃ de dādo iđ nō v₃: q₂ ꝑuat⁹ nō dat iuriſditionē lite cōteſtata.iđ nō v₃.q₂.l.dat cū declinatoria non poſſit opponi poſt lit.ꝯteſt. ¶In tex.ſup v̄.cōpelli.q₂ nō eſt ex hoc ius aduerſario q̄ſitū.ſecus ſi poſt lit.cōte.q₂ tūc conſenſus tranſit in cōtractum inter partes.vt.j.de pact.l.iij.§.idē ſcribiꝛ.⁊ eſt rō. j.de pac.l.ius publi. ¶In tex.in v̄.ſi cōuenerit. Idē Guli.de ſu.Spec. hic de nuda cōuentione ſecus đt in veſtita.in Spec. de cōpe.indi.aditio.§.j.ver.ſed qđ erit ſm eos. ⁊ adde.eo.§.v̄. ſed nunqđ pōt declinare. ¶Itē procedit hec.l.qñ pactum eſt ſup ipſa re deducta in ꝯctu vt ſi ꝓmiſi ſoluere vbicūq₃ inuenirer.eo.§.ver.ſi.Quid ſi ſit pactū vbicūq₃,nā hec conuentio eſt pars ꝯctus, ſ₃ prima eſt pars iudicij futuri ⁊ ab actu iudicij pōt recedi lit.nō conte.C.de ap.ſi quis libellos.⁊ adde eo.ver.
1 ſed quid ſi pro ſtipula. ¶†Item an ille conſenſus magis valeat ſi emanat in iudicio ꝙ̄ ſi extra. ¶Item vide Guli.q dat nouum intellectum huic legi.C.eo.l.nemo.⁊.j.de cōſtit.pe.l.ſi duo.⁊ vide Cy.C.de epiſ.aud.l.ſi qs ex cōſenſu.in.iij.q. ¶Nūquid ē rōnabile qđ canones dicūt de clericis.extra de fo.cōp. ſi diligenti.⁊.c.ſignificaſti.rñ.qđ ſic. q₂ qñ ſupior reſeruat ſibi ius ī ꝑuilegio nō p̄t īferior renūtiare ī p̄iudiciū iur₃ ſupioris ⁊ idē ſi ſupior reſeruaſſet alteri ꝙ̄ ſibi.vt.j.đ pe.īter debitore₃.
2 ¶†Item nō valet actus factus a ſubdito ex quo eſt ab eius ſuperiore interdictum ergo ⁊c.

1 ☞ Forum originis,an transferatur per matrimonium.
2 Nobil₃ nupta populari,q̄ ad pēas maleficioꝝ,erit popular₃.
3 Quis,an poſſit effici clericus poſt maleficium commiſſum.

Cum quedam. Ubi ceptū ē iudiciū ibi executionē ⁊ diffi-
a nitionē mereꝛ⁹.ñ ob.qđ rei domiciliū ſit mutatū h notabiliter đt. Et tria facit,q₂ ꝑmo loqꝛ đ exec. ſnie. Scđo loqꝛ de ꝓceſſu cāe. Tertio ponit dictū gñale.i.dictū in ſpecie extēdit ad gen⁹.ſcđa ibi,ſ₃ ⁊ ſi tertia ibi.qđ gñaliter. ¶In tex.ibi,exeq poſſit.ſ.ꝑ ꝓnūtiātē. ¶In tex.ibi,añ.ſ. mr̄imoniū. ¶In tex.ibi.cognitionē.i.litē īchoatā ſeu motā. ¶In tex.ibi h.i.mutatio domicilij. ¶No.ꝙ ſiue ſit ꝓceſſus īchoat⁹ ⁊ cōſummatus ſiue īchoat⁹ ⁊ nō ꝯſummat⁹.tñ trāſlatio iudicij nō fit ſ₃ ad eūdē iudicē ꝑtinet executio ⁊ cognitio. ſcđo no.ꝙ ꝑ mr̄imonium mutaꝛ forū.ſ.quo ad inchoāda,non quo ad inchoata. ¶In gl.j.ibi,ꝯcubina.idē in nō lt̄ie nupta. alibi tñ vxor ⁊ ꝯcubina eqparanꝛ.vt ī.l.itē legato.§.itē intereſt.v̄.parui.de lega.iij.ſ₃ ibi loquiꝛ q̄ ad affectionē nō q̄ ad ea q̄ veniūt ex diſpoſitiōe legali. ¶In gl.iij.ibi.l.ea q̄.vbi no.ꝙ nō requiriꝛ cohabitatio,q₂ nex⁹ mr̄imonialis vinculi h₃ trāſlatare forū.ñ cohabitatio.vñ ēt ſi vxor ducat virū.qđ q̄nq₃ fit. tñ nihilomin⁹ ſequiꝛ forū viri nō eꝯ vir forū vxoris. S₃ qđ đ ſpōſa traducta ad domū ſpōſi.tex.ī.d.l.ea q̄.đt ꝙ nō mutat forū.iſtud ē verū.tñ adijciꝛ forū nō rōne mr̄imonij. qđ nō ē, ſed
1 rōe facti ⁊ aī.⁊ ē domiciliū volūtariū. ¶†S₃ q̄ro vlteri⁹ vtrū ꝑ mr̄imoniū trāſferaꝛ forū originis ſicut forū domicilij dubitatū ē:q₂ origo ñ p̄t đleri.vt.j.ad munic.l.aſſumptio tñ gl.notabiliꝛ đt ꝙ tāta ē virt⁹ mr̄imonij ꝙ forꝝ originꝫ tolliꝛ nouū acqriꝛ.vt no.C.đ muni.⁊ orig.l.pe.li.x.⁊ tene mēti illā gl. Et p̄dicta ſunt v̄a ꝙ̄tū ad iudiciū.ſ₃ ꝙ̄tū ad onera fiſcalia q̄ appellanꝛ munera.dic ꝙ ꝑſonalia ſubit ī loco mr̄i. ꝑmonialia ī loco vbi poſſidet.⁊ fruct⁹ ꝑcipit.vt.C.đ anno.⁊ trib.l.j.C.đ incolis.l.cū nec₃.C.đ mulieri.⁊ ī q̄ loco.l.j.li.x. Et qđ iurꝫ đ reb⁹ ꝑ
2 eā datꝫ ī dotē.dic vt ibi no.⁊.j.đ ſtipē.l.nec₃. ¶†S₃ qđ dicem⁹

a ¶Meretur. Et an ⁊ quando iudiciū vbi ceptū ibi finiri debeat, viđ tu late Feli.in c.ex tenore.ī ſi. text.vbi cepti. j.de reſcript.

UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK PADERBORN

a ℂ Naturalis. Adde Feli.in c.j.de ſponſa.ꝛ qđ ibi dixi in apoſtil.

ꝙtū ad alios effect⁹. vtrū nobilis nupta populari quo ađ pe
nas maleficiorū erit popularis.vel forēſis, nupta ciui q̄uo ad
maleficia reputabit̃ ciuis.hic em̄ reperiunt̃ due qualitates in
eadē perſona.ſ. qualitas naturalis ꝛ qualitas accidētalis.ſeu
qualitas natiua.ꝛ qualitas datiua.ꝛ vr̃ ꝙ īſpiciatur qualitas
a naturalis[a] vt.C.de his q ve.eta.impe.l.fi.in ꝯriū ꝙ īſpiciatur
qualitas accidētalis q̄ ē poſterior.vt.ſ̄.de poſtul.l.j.§.beſtias.
Et inſt.de rerū diui.§.ceruos.Preterea tex.đt.C.đ muri.leg.
l.igenue.ꝙ pdit ſplēdorē gn̄is q̄ nubit minori,ſʒ ꝙtū ad deuʒ
oēs equales ſumus.ꝛ equales erim⁹.ſ. limus erimus.ꝛ.e.ti.l.
edicimus.đt ꝙ pdit natiuū decus.ſi eꝯ đt tex.ꝙ vir nobilitat
vxorē.vt.C.de incolis.l.mulieres.ꝛ.C.de digni.l.mulieres.er-
go qualitas mariti dʒ īſpici.ad idē facit.l.j.ꝛ.ij.C.de vxo.mi-
li.ꝛ.ſ̄.de ſena.l.femine. So.aut rō ſtatuti pōderat naturā aut
accidēs aut dubitat̃ ſi pōderat naturā inſpiciā qualitatē ori-
ginis.ſi pōderat accidēs inſpiciā qualitatē accidētalē,vt.ſ̄.de
cap.di.tutelas.in rōne ſui.ſcđo caſu inſpiciā qualitatē magis
fauorabilē.ar.ſ̄.de cōdi.ꝛ demō.l.qđ traditū.ℂ In ſeq.gl.ibi.
l.vbi.ſʒ vr̃ qđ lʒ nō fuerit judiciū ceptū.tn̄ iſta puella poſſit cō
ueniri ſub prio iudice: ita ꝙ ꝯuentio de qua hic loquit̃: nihil
operet̃:vn̄ vr̃ obſtare.C.e.l.ij.Sol.ibi loquit̃ cū domiciliū mu
tat̃ volūtarie,hic qn̄ mutat̃ ex neceſſitate.ſ. ex diſpōne legali.
Et ſm hoc facit ad.q.de eo q poſt ꝯctū aſſumpſit clericatum.
nā cū p hoc mutet̃ forū ex neceſſitate pp ꝑuilegiū ordinis cle-
ricalis ꝙ nō poſſit ꝯueniri ſub iudice quē merebat̃ tpe ꝯctus
id eſt ſub ſeculari.Scđo mō ſoluit̃ iſtud ꝯriū ꝙ.l.ꝯria loquit̃
in foro rōne ꝯctus:hic cum ex alia cā quod ē diuinare. Sʒ iu-
xta hoc q̄ro qd ſi forū mutat̃ rōne delicti puta notari⁹ vl̃ mer
cator caſſus eſt de matricula:vtrū rōne pteritorū ꝯctuū pote
rit cōueniri ſub cōſule pmo.ſub quo nūc non eſt. Guli.de cu.
đt ꝙ ſi cōuenit̃ rōne illius artis ſeu officij,cōuenit̃ ſub pmo ſi
ex alia cā nō.ita nō. Guli.de cu.C.vbi de cri.agi opʒ.l.j.ꝛ vide
ꝙ no.in.l.nemo pōt.ſ̄.de leg.j. Extra q̄ro econtra vtrū poſſit
conueniri ſub nouo iudice. vbi gratia peruſin⁹ cōmittit deli-
ctum aufugit ꝛ iuit Florētiā ꝛ ē effectus ciuis illius ciuitatis
vtrū poterit ꝯueniri de iſto delicto corā ptāte florē. ꝛ vr̃ ꝙ ſic
ſicut poſſet ꝯueniri ex ꝯctu.vt.d.l.ij.C.e.parificant̃ em̄ malefi-
cia ꝛ ꝯctus ꝙtū ad forū:vt.ſ̄.de iudi.l.oīm.in ꝯriū ē ipſa vitas
qꝛ maleficiū cōſiderat̃ nō ſolū reſpectu partiū ſʒ reſpectu rei-
b publice.ꝛ iđ nōn pōt accuſari vbi nō offendit. ꝛ illa ē ſn̄ia ſpe.
in ti.de cōpe.iudi.ad.ꝛ pbat̃ p ar.de illo epheſio exultāte.de q̄
habes in.l.ij.ſ̄.de orig.iu.ℂ In ea.gl.ibi,vbi.ē ſuū pr̄imoniū
vel bona.ℂ In gl.ibi ad lr̃as.hoc verbū ē ponderādū.ꝛ cum
de facto ꝯtigiſſet in quadā ſn̄ia lata Florētie ꝙ victor cū ſola
ſn̄ia ſine lr̃is iudicis iuiſſet piſtoriū. ibiqꝫ petiſſet executionē
bonorū rei ibi exiſtētiū,qꝛ non portauit lr̃as pmi judicis fuit
Cy.ꝯſulēte repulſus.vt refert hic in lec.ar.ꝯ.ſ̄.de iud.argenta
riū.§.noīe.ℂ In ea.gl.ibi in fi.ibi.§.pe. hoc pleni⁹ declara.vt
3 no.Inn.ex̃ de fo.cōp.poſtulaſti.vbi oīno vide. ℂ † Extra in-
ducit̃.l.nr̃a ad.q. de illo q poſt maleficiū fact⁹ ē cleric⁹ ad eui-
tandū penā ſtatuti.de q̄ q̄ſtio.dic vt no.p Jo.and.in.c.j.đ ob.
ad rōcinia.p Cy.C.de epi.ꝛ cle.aut̃.cā q̄ ſit.tāgit̃ p Jac.đ are.
ſ̄.iudi.ſolui.iā tn̄.ꝛ p alios do.de.l.hos accuſare.§. h̄ bn̄ficio.p
Bar.ī.l.j.đ penʒ.q tāꝙ poſterior pleni⁹ examinat vbi videas.

b ℂ Imprimit̃. Sed qd de homicida per papam ad epatū promoto.vide Inno.in.c. cū noſtris.de cōceſ.prebend.ꝛ Bar.ī.l.Barbarius.de of.preto.

c ℂ Reputari. De quo vide per Feli.in.c. poſtulaſti. in princi.j.col.de foro compe.

1 ☞ Ueritas petitionis quātum ad iuriſditionem iudicis,
non eſt examinanda.

Quoties. Quo ad iuriſditionē iudicis forma peti
tionis nō debiti ꝙtitas inſpicitur.h.d.
1 † No.ꝙ ꝙtum ad iuriſditionē iudicis nō ē examinanda veri-
tas petitionis.ſed ſolū ē attēdēda forma libelli.ꝛ qd ꝛ ꝙtuʒ pe
titur.ℂ In gl.ſua ibi in autoris.ꝛ ſic habebit iudicē ad votū
ꝛ bn̄placitū ſuū etiā mentiendo ſic.ꝛ pōt diuidēdo puta petē-
do certā ꝙtitatē ex maiori ſumma qꝛ nō ꝙtū debet̃ ſʒ quoties
petit̃ inſpicit̃, veritas tn̄ debiti nō pōt examinari ante lit.ꝯt.
Et iđ nō pōt hoc opponi ad iuriſditionē.ꝛ ita tʒ Bar.ſʒ Cy.
ꝛ Guli.de cu.in.l.qdā extimauerūt.ſi cer.pe.dicunt ꝙ ſumma
eiuſdē debiti nō dʒ diuidi tu dic vterqꝫ bene loquit̃ vn̄ ſi exce
ptio opponat̃ de incōpetētia iudicis inepte excipit̃.ꝛ ita intel
ligitur Bar.ſi aūt exceptio opponat̃ actori. ꝙ nō pōt diuide
re.tn̄ apte excipit̃ ꝛ diuidēs repellit̃ vn̄ lis ē in forma excipiē-
di.ꝛ ita intelligit Guli.de cu.ꝛ Cy.qđ tene menti.ℂ Sʒ pona
mus actor q adīt iudicē minoris ſumme diuidit petitionē h̄
mō dico ꝙ titi⁹ dʒ mihi qnqꝫ q̄re peto eū ꝯdēnari i.x.ſic qꝛ q̄n
plures libellos format vt habeat iudicē quē ſummʒ cumulatʒ
i vno libello n̄ haberet.rn̄. ꝙ ille repellit̃, qꝛ qn̄ plures ſumme
ex vna cā naſcunt̃ oēs ī vicē ꝯgregant̃,vt.ſ̄.e.l.ſi idē.§.fi.ℂ In
ea.gl.ibi ſi idē.i fi.fo.h̄ n̄ pt ꝯſiderari forma future ꝯdēnatiōis
qꝛ ē penit⁹ icerta.vn̄ h̄ nil đ pſenti reſpicit futuꝝ ibi ſic tʒ Cy.
ℂ In ea.gl.ibi,ſʒ lʒ.ſo.ī.l.noſtra ē iđ qꝛ iudex đ ſua iuriſdōne
dʒ eē cert⁹ a pncipio n̄ aūt expectare pbationē facti pncipalis
ad pcedēdum cū nō expectat̃ pbatio, ſed ad cōdemnādū ſic.
Et no.iſtum.§.ꝛ eſt ꝯ accuſatos qui anteꝙ litē conteſtent̃ vo
lunt infrīgere libellū,nā pceſſus dʒ fieri ſm libellū. ꝯdēnatio
vel abſolutio ſit poſtea ſm tenorē pbationis veritatis. Bal.

Additio Baldi.

1 ☞ Caracter,an inferatur per monachatum.
2 Homicida,ſi ordinetur,an habeat priuilegium clericale.

Cum qdā. Uide Inn.de off.dele.ſignifica-
ſti.in magna gl.ꝛ Gul.C.vbi de
rō agi opʒ.l.ij.ꝛ.C.e.l.iuris ordinē.vide Jac.de are.
ſ̄.iud.ſol.l.iam tn̄.in pn.vide qd de mr̄imonio inter infideles
ꝙ no.i.l.j.ſ̄.de rit.nup.no.Inn.ꝙ loc⁹ in quo qs tenet̃ ad reſi-
1 dētiā dʒ p domicilio reputari.de ꝑuil.ex ore.Bal. ℂ † Utrū
p monachatū inferat̃ caracter.no.Inn.de ſacro inter pſby.vi
de in Spe.de reo.v.Itē cleric⁹.ꝛ v.ſeq.vide.l.igit̃.de libe.cā.
In v.quoties.vide Inn.extra đ iud.citeriori.Gul.ſ̄.ſi cer.pe.
2 l.qdā eſtimauerūt.† Querit̃ de homicida ſi ordinet̃ vtrū ha-
beat ꝑuilegiū clericale.ꝛ vr̃ ꝙ ſic:qꝛ caracter īprimit̃.lʒ irregu
laris.vt no.Inn.extra de ſchiſmati.c.j.i gl.magna. ꝛ vide qđ
ipſe no.de tēp.or.qđ trāſlat⁹.ꝛ de apoſta.c.j.vide Jo.an.đ ob.
ad ratioci.c.j.Itē vide Gul.de ꝯſti.pec.eū q.In gl. quar̃.in
fi.vide Inn.de ap.paſtoralis.ℂ In gl.idē credim⁹.ꝛ hic ſub-
tiliter ꝛ plene examinata.vt no.Inn.extra de fo,cōpe. poſtu-
laſti.ℂ In gl.fi.ibi ſi idē hic pſens ſtatus ꝛ futur⁹ euēt⁹ ſunt
ꝯrij,ibi nō,Ideo hic in ipſo inſpicit̃ initiū in.§.ſʒ lʒ. Ibi īſpi-
cit̃ finis,hic initiū. Rn̄deo ꝙ iudex dʒ eſſe certus de ſua iuriſ
ditione non certificandus de futuro. Bald.

Cum qdā. In text.ibi dū đt puella vide oī-
no Gul.C.vbi đ ratioci.agi opʒ.
l.ij.In tex.in v.iudicē.vide oīno Gul.C.e.l.iter ordi-
nē.In tex.in verſi.deinde.vide oīno.ſ̄.de leg.i.l.nemo pōt.ꝛ.ſ̄.
dico in memoriali.In tex.in ver.ea q̄.vide Jac.de are.ſ̄.iudi.
ſol.iā tn̄.in pnc.In tex.ibi.in v.alteri⁹.vide qd de mr̄imonio
inter infideles.ꝙ not.in.l.j.ſ̄.de rit.nup.ℂ In text. ibi dū đt,
an ꝑoris qd de bigamis.vide p Cy.C.de in rē v.aut̃.ſed ꝙuis.
ℂ In tex.ibi,quoties.vide Inn.ex̃ de iud.ceterū.ꝛ vide oīno
in tex.ibi,ad iuriſditionē.Gul.ſ̄.ſi cer.pet.l.quidā exti. ℂ In
tex.ibi dū đt cū qdā.vide Inn.đ off.dele.ſignificaſti. i magna
gl.In tex.ſup vbo qdā. ℂ Querit̃ đ homicida ſi ordinet̃ vtrū
b habeat ꝑuilegiū clericale. ꝛ vr̃ ꝙ ſic,qꝛ caracter imprimit̃[b] lʒ
ſit regularis.vt no.Inn.extra de ſchiſ.c.j.ī gl.mag. ꝛ vide qđ
no.Inn.de tēp.or.ꝙ trāſlatū.vide Inn.de ap.c.j Itē viđ Jo.
an.de obli.ad ratioci.c.j.Itē vide Gul.de ꝯſti.pe.eū q.vbi po
nit an pceſſus annullat⁹ poſſit opari ſup pn̄ti.In text.in ver.
iudicē,no.Inn.ꝙ loc⁹ q tenet̃ ad reſidētiā dʒ p domicilio re-
c putari.[c] de priuil.ex ore.vtrū p monachatū inferat̃ caracter.
no.Inn.de ſacri.inter pſbyteros.vide in Spe.de reo.v.itē cle
ric⁹.in ſequēti.ꝛ vide.l.igit̃.de li.cā.ꝛ.ſ̄.iud.ſolui.l.iā tn̄.in pn.
p Jac.de are.in gl.q̄ incipit ſʒ vbicūqꝫ.in ver.cū in ius ꝛ ſubti
liter examinat.vt no.Inn.de foro cōp.poſtulaſti.vide Inno.
de ap.paſtoralis.in gl.idē credim⁹.in gl.q̄ īcipit,ſic ꝯrio.ī ver.
ſi idē.hic pſens ſtatus ꝛ futur⁹ euēt⁹ ſunt ꝯrij.ibi nō. iđ hoc in
initio inſpicit̃ ante nō. ℂ In ea.gl.in v.fi.ſed ibi īſpicit̃ finis.
hic initium. Ratio,qꝛ iudex dʒ eſſe certus de iuriſditione ſua
non certificandus de futuro. ℂ In gl.que incipit,ſiue dicas.
ſuper ver.dicas. hic queritur quis dabit clericum tutorē lai-
co. dic ꝙ ſimul debent conuenire iudex eccleſiaſticus ꝛ ſecula-
ris.vt no.Cy.C.de epi.ꝛ cle.aut̃.preſbyteros.in additio.ꝛ tan
gitur iſtud de auto.tuto.§.vt autem.

1 ☞ Iudex extra territorium, an poſſit cognoſcere de proro-
gatione partium,de vno territorio ad aliud.
2 Delinquens extra territoriū,an ligetur ſtatuto ſui territorij.
3 De delicto criminoſo extra territorium,an poſſit inquiri cō
tra ſubditum.
4 Pena,an debeat imponi ſm ſtatutum iudicis inquirentis.
5 Subditus,an poſſit citari extra territorium.

Extra. Extra territoriū iuriſditio nō ptēdit̃
ꝛ vltra ſummā taxatā iudex volēs co-
gnoſcere impunne ꝯtēnit̃.h.d.Et diuidit̃ in duas
partes. In pte pma iudex excedebat ſuam iuriſdi
tionē reſpectu territorij. In ſcđa reſpectu ſumme.ſcđa ibi,idē
eſt.In gl.ij.ibi,ſiue dicas.ponit tres ītellectus ſiue ſenſus lr̃e
vt pʒ ex gl.ℂ In ea.gl.ibi,iter nō ſuos.vt.ſ̄.ſi qs i iusvo.n̄ ie.
l.ex quacūqꝫ.vbi de iſto articulo plene no.ꝛ adde qđ no.ſ̄.iud.
ſol.vir bonus.ℂ In ea.gl.ibi.§.pe.not.ſ̄.e.l.cū q̄dam puella.
In ea.gl.l.fi.j.rn̄.ſed i ſecūdo rn̄ſo ſignatur illa.l.p contraria
ad hanc.ſed reſponde ꝙ ſecundū rn̄ſum illius.l.loquit̃ in de-
legatione cauſe,nō in cognoſcēdo.nā delegatio nō reqrit par
tium informationē, nec diſceptationē.lʒ fiat extra,confert̃ ad
intra.ſm Pet.quod verbū Cy.multū no.ꝛ videbis inferius.
In gl.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

¶ In gl.vl.ibi,prorogetur.tunc nõ eſt ſupra ſed intra virtute ꝓ
rogationis. ¶ In ea.gl.ibi:nil valere:q2 ſnīa non põt pro pte
valere:quo ad idem ca.h3 enim naturã indiuidui: vt quan-
tum ad eſſentiam non poſſit ſcindi ſm doc.ſed reſpectu diuer
ſorum capitulorum poſſibile eſt ꝙ ſententia in vno valeat, in
alio nõ valeat.vt.ff.famil.erciſ.quedam mulier.⁊.ff. de iurepa.
carmelia pia.⁊ hoc prout loquimur de nullitate.ſi vero loqui-
mur de iniquitate.certũ eſt ꝙ põt eſſe pro parte equa.⁊ ꝓ par
te iniqua.⁊ ſic per iudicem appellationis.pro parte confirma
bitur,pro parte infirmabitur.vt.C.de ap.ampliorẽ.in princi.
⁊ hec eſt veritas.⁊ hanc glo.tenet Guli.de cu.C.quando ꝓuo.
non eſt neceſſe.l.cũ certa ratione.facit qð habes.ij.q.vi.c.diffi
nitiua.verſic.item cũ certa.⁊ ibi no.tñ vr̃ habere gl.contrariã.
ſ.ꝙ ſnīa poſſit pro parte eſſe nulla.C.de re iudi.l.ij.ad idem.de
exce.do.l.apud celſum.§.item.q2 Cy.⁊ alij doc.tenent iſtã glo.
alijs reprobatis eſt tñ verũ qð ille gl.loquuntur in diuerſis ca
ſibus.nã illa loquitur vbi eſſet defectus iuriſditionis.glo.que
eſt in.d.l.ij.loquitur vbi erat error calculi.vñ vr̃ ſententia va-
lere quatenus non erratur. breuiter non recedo ab alijs doct.
q2 dico ꝙ non valet in aliquo propter vitium pronuntiatio-
nis.argu.ff.de excuſ.tut.l.qui teſtamento. ¶ In ea.gl.ibi.l.in
hoc iudicio.illa.l.in prima parte ſui dicit ꝙ ſnīa non poteſt di
uidi quantum ad actũ ⁊ formam pronuntiandi ſic.ff.de arbitr.
quid tñ.poſtea dicit ꝙ non poteſt pro parte valere,⁊ ſic etiam
nec quo ad effectum pronuntiari. vñ bene ꝓbat id ad qð alle
gatur. ¶ In ea.gl.ibi ampliorẽ.§.fi.ibi fuit ab initio iudex cõ
petens.hic non. ¶ In ea.glo.ibi de dona.ſancimus.ibi loqui
tur in contractu hic loquitur in ſnīa. nã nec inſtantia nec ſnīa
debet diuidi.vt probatur.ſ.eo.l. ſi idem cum eodem.§. finali.
¶ Extra in.l. noſtra queritur de infraſcriptis queſtionibus.
1 ¶ † Primo an extra territorium poſſit iudex cognoſcere de
prorogatione partium de vno territorio ad aliud territoriũ.
¶ Secũdo queritur vtrũ delinquens extra territorium ligetur
ſtatuto ſui territorij. ¶ Tertio queritur an de delicto cõmiſſo
extra territorium poſſit inquiri cõtra ſubditũ. ¶ Quarto q̃-
ritur ſi poteſt inquiri qua.l.veniat puniendus. ¶ Quinto q̃-
ritur an extra territorium poſſit citari. ¶ Sexto queritur ſi
ſunt duo iudices. quorum vni veniat applicanda certa quan-
titas, alij maior quantitas vtrum illo caſu poſſit fieri ex vna
cauſa diuiſio. ¶ Septimo queritur ſi ex dona.regis vel exẽp.
quis debeat redire ad iuriſditionẽ pro certo tẽpore. vtrũ hoc
veniat conſiderandum ſcðm tẽpus delicti an ſm tempus pro
ceſſus.que q̃ſtiones formantur hic ꝑ Cy.in repetitione huius.l.
¶ Uenio ad primã.q. breuiter queritur vtrũ prorogatio poſ
a ſit fieri de loco ad locum.[a] ⁊ qð illa prorogatio non poſſit fieri
probatur ſic.aut in aliquo territorio iſte ꝓcedet vt delegatus
aut vt ordinarius,vt delegatus nõ,q2 iuriſditio ꝓrogata eſt
eiuſdẽ ſpeciei ⁊ qualitatis cũ perſona.ar.ff.de pac.do.l.inter ſo
cerum.§.cum inter.⁊ no.ff.de iudi.l.ij.ꝑ doc.Nõ vt ordinari⁹;
q2 iuriſditio ordinaria non extẽditur extra territoriũ. vt in.l,
noſtra.⁊.C,de decur.l.duũuirũ.li.x.⁊.ſ.de of.vi.l.fi. de conſtit.
vt animarum.in fi,l.vi,xviij.q.ij.epi.nõ em̃ põt in alieno terri
torio ꝓ tribunali ſedere:vt plene no. extra de of.dele.c.nouit.
ad idem. q2 oīs officialis fines ſibi cõmiſſos ſeruare d3 ⁊ non
tranſgredi vlterius vt.C.de exact.trib.l.miſſi opinatores.§.j.
⁊.C.de appari.p̃.au.l.i.⁊ de exe.⁊ exac.l.ij.li.xij.⁊ vtrobiq3 no.
ad idem.C.de teſtis.teſt.oīa.⁊.l.cõſulta diualia,⁊,C. de epiſc.⁊
cleri.l.repetita.⁊ a cõtrario ſenſu facit.c.cũ eṗs. de of.or.li.vj.
In contrariũ ſic probatur.l.cauetur qð officium tutoris põt
de vna prouincia ad aliã ꝓrogari ꝑ pactũ.vt.ff. de ſol.l.q̃ro.er
go idẽ a ſimili in officio iu.Preterea iura ſimpliciter loquũ-
tur ꝙ põt fieri ꝓrogatio vñ intelligã de qualibet ſpẽ ꝓroga-
tionis ẽt de loco ad locũ.vt.ff.de iud.l.j.Preterea ordinarius
h3 iuriſditionẽ volũtariã extra territoriũ.vt.ſ. de of.procon.
l.ij.ergo põt ꝓrogari in hac.q.ſunt tres opi.Quidã ſimplr ne
gant dicẽtes ꝙ ꝓrogatio nõ põt fieri. ⁊ habẽt ꝓ ĩpoſſibili qð
quis ſit ordinari⁹ ibi vbi non h3 territoriũ.q2 ordinaria iuriſ
ditio coheret territorio vt in.l.fi.C. vbi ⁊ apud quos. Secũda
opi.eſt ꝙ illa ꝓrogatio nõ poſſit fieri niſi iudex illi⁹ territorij
patiatur vel ꝑmittat,q2 eo inuito non l3 in alienũ ingredi.⁊ hoc
t3 Ja.de are.ff.de vſuf.leg.l.heres.⁊ ꝓbatur q2 iudex territorij eſt
maior in ſuo territorio vt no.ff.de manu.l.apud eũ.ergo ꝓhi-
bere põt nec d3 contẽni.ar.C.de decu.l.curiales.v. nec extima
re.Tertia eſt opi.Pe.ꝙ etiã iudice territorij inuito t3 ꝓroga
tio:q2 lex ꝑmittit.vñ iudex illius territorij nõ põt ꝓhibere.nã
nec ex hoc ſua iuriſditio leditur.⁊ hoc t3 Pet.C.de epiſ.aud.l.ſi
q ex cõſenſu.in.v.q. Guli.de cu.ff.de iudi.l.ij.ſi iudex.opi.Jac.
de are.eſt qð nõ poſſit fieri ordinario loci ꝓhibẽte.q̃ mihi pl⁹
placet. ¶ S3 iuxta hoc q̃ro vtrũ iſte q cognoſcit in alieno ter
ritorio ꝑ prorogationem quo ad modũ procedẽdi.i.quo ad or-
dina. iudicij vel quo ad deciſionẽ ſequatur ſtatuta ſui territorij
an loci vbi cognoſcit.⁊ vr̃ ꝙ loci vbi iudiciũ fit.vt.C.de emãc.
lib.l.j.⁊.C.que ſit longa conſue.l.j.contrariũ eſt verũ q2 idẽ eſt,
acſi cognoſceret in ꝓprio territorio.⁊ ibi fingitur eſſe ⁊ cogno
ſcere ⁊ hoc ꝓbatur per gl.ordi.in.c.j.in gl.que incipit tẽpora-
lem.de foro cõpe.in cle.qð not.⁊ ſi dicatur qð põt valere proceſ-
ſus.cũ non ſedeat in loco conſueto.vt in.l.pen.ſ. de iuſt.⁊ iur.
Reſpon.ꝓpter cõſenſum partiũ hoc eſt.nã ⁊ volũtate partiũ
põt omitti loc⁹ ſolitus cauſarũ.facit.C. q̃do ⁊ q̃n iudex.l. ſi vt
ꝓponis p̃ſes ꝓuincie cũ certum locũ.⁊ ꝑ hoc dico ꝙ l3 maior
ſindic⁹ iſtius ciuitatis deberet ſedere ſm formã ſtatutorũ . vt
in volta ſancti Herculani.tñ qð facit alibi in palatio ſue ha-
bitationis ſi nõ opponitur a partibus de incõpetẽtia loci v3 ⁊
tenet q2 tacite vr̃ ꝓrogare iuriſditionẽ de loco ad locũ ſciẽdo
⁊ non opponendo.arg.in.l.ij.de iuriſ.om.iudi. qð tene menti.
2 ¶ † Uenio ad ſcðam.q. vtrũ penalia ſtatuta ligent ſubditos
b delinquẽtes extra territoriũ[b] ⁊ qð nõ ligẽt vr̃ primo ꝓbari ꝑ
l.noſtram ꝑ quã hic textus dt rotunde in.c.vt animarũ.§. ſta
tuto.de cõſtit.li.vj. ad idẽ q2 conſuetudo loci delicti d3 inſpici
nõ alia vt in.l.ſaccularij.§.ſunt quedã.de extraor.cri.in ꝯtrariũ
vr̃ expreſſum.ff.de decre.ab or.fac.l.fi.C.de euictio.l.ij.C. de cõ
mer.⁊ mer.l.mercatores.⁊ quotidie fiunt ſtatuta ſi quis extra
xerit bladũ extra diſtrictũ puniatur in.x.nã illud delictum con-
ſummatur in egreſſu territorij.⁊ ſic extra territorium.vt no.ff.de
vſufr.l.arboribus.§.Julianus.So.canoniſte dicũt ꝙ ſtatutũ
nõ ligat extra territoriũ.legiſte diſtiguũt vt refert Cy. ꝙ aut
pena adijcitur facto ꝓhibito de iure cõi. ⁊ tũc ligatur ſubditus ex
tra delinquẽs aut ꝑ ſtatutũ inducitur nouũ delictũ qð non erat
de iure cõi.⁊ tũc ſecus q2 impune ſit extra territoriũ.non ob.c,
vt animarum.§.ſtatuto.q2 executio nõ põt fieri extra territoriũ.
⁊ ita loquitur ibi in pena que trahit ſecu3 executionẽ. ſec⁹ aũt in
pena q̃ nõ trahit ſecũ executionẽ.l3 pariat obligationem.⁊ t3
ad illũ tex.q̃ rñſionẽ nõ vidit Cy. ¶ S3 cõtra iſtã diſt.vr̃ ex
preſſum in.d.l.fi.C.de decre.ab or.fa. nã ibi ꝑ ſtatutũ induce-
batur delictu3 de nouo.⁊ tñ dt ꝙ ligatur ſubditus exiſtẽs extra
territorium.rñdet Bar. ꝙ iſtud eſt idõ q2 a ſtatuto hoc nomi-
natim cauetur ſecus ſi ſtatutum loqueretur ſimplr:q2 tũc nõ vr̃
3 diſponere de his q̃ foris fiunt.qð no. ¶ † Circa tertiã.q.an de
delicto cõmiſſo extra territoriũ ſubditus poſſit inquiri.dicit
Odof.ꝙ nõ ⁊ primo,q2 inquiſitio reſpicit principaliter iniu-
riam publicã.ſecũdario iniuriam priuatã.ſed res publica cui
p̃ſidet iudex ingrẽs nõ fuit offenſa.ergo ceſſat inq̃ſitio.Preterea
ſufficit hoc nullo iure caueri.q2 cum inq̃ſitiones ſunt regula-
riter ꝓhibite.vt no.ff.de adul.l.ij.§.ſi publico.caſum omiſſum
intelligimus ſm ius cõe.ſufficit ergo qð nulla.l.dicat ꝙ poſ-
ſit inquiri.de mu.⁊ ho.l.reſcripto.§. ſi qs accuſatorẽ. ¶ Ter-
tio ꝓbatur q2 nõ extenditur vlterius officiũ q̃ iuriſditio.vt di-
xi in.l.j.ſ.e. ſ3 iuriſditio nõ extenditur extra territoriũ,ergo ⁊c.
in cõtrariũ determinat Cy.diſputãdo,q2 nos videmus qð ſi
cõmittitur delictũ in eccleſia,iudex ſecularis inq̃rit. vt.C. de epi.
⁊ cle.l.ſi qs in hoc gen⁹. ⁊ tñ eccleſia nõ ẽ de iuriſditiõe iudi.ſe
cularis. Preterea paria ſunt ꝓcedere ꝑ accuſ. ⁊ ꝑ inq̃ſitionẽ.
nec differunt,niſi quo ad ordina.iudicij. vt no.inſti.de pub.iu
dici.in prin. ſ3 quo ad ordinationẽ iudicij inſpicitur locus iudi
cij vt ſuperi⁹ probaui.ergo ⁊c. Jo.an.Guli.de cu.⁊ Azo.in fi.
ſui operis tenẽt opi.Odof.qð niſi ſtatutum expreſſe dicat qð
poſſit inquiri d3 delicto extra cõmiſſo nõ inq̃ritur de eo. Bart.
tenet opi.doc.ſui.ſ.Cy.ꝑ narrationes p̃dictas.⁊ q2.l.j.C. vbi de
cri.agi op3 nõ diſtinguit inter accuſationẽ ⁊ inq̃ſitionẽ.vñ in
diſtincte d3 intelligi qð credo veri⁹. ¶ Illud tñ no,ẽ ſm oẽs
c ꝙ delicta extra cõmiſſa aggrauãt[c] cõmiſſum intra territoriũ.
vñ q feciſſet plura furta extra territoriũ poſſet ſuſpẽdi ꝑ vno
furto cõmiſſo intra territoriũ, q2 furta extra territoriũ cõmiſ
ſa faciũt eũ famoſum.⁊ quocunq3 vadat ſequuntur eum. vt not.
4 ff.de poſt.ex ea cã. ¶ † Uenio ad quartã,q.qua q̃ritur,an impo
netur pena,ſm ſtatutũ iudicis inq̃rentis an ſm ſtatutũ illius
loci vbi fuit delictũ perpetratũ.an ſm ius cõe,⁊ vr̃ ꝙ ſm ius
cõe.vt.C.vbi ſena.vel cla.l.j.in v̄bo publicis ſubiungitur legib⁹,
¶ In ꝯtrariũ ꝙ debeat puniri ſm ſtatutũ qð viget in loco deli
cti, Caſus eſt in.d.l.ſaccularij.§.ſunt q̃dã,ff. de extraor.crimi.
Preterea pene ĩpoſitio reſpicit deciſionẽ cauſe.ſ3 quo ad de-
ciſoria inſpicitur locus delicti,ſicut locus ꝯtractus vt.ff.de euic.
ſi fundus.in hac opi.Bar,dt ꝙ imponatur pena ſm ſtatutũ qð
viget in loco delicti.vñ in.q.p̃cedẽte l3 iudex inq̃rat ſm ſua ſta
tuta q2 hoc reſpicit ordinationẽ.tñ puniet ſm ſtatuta aliena.
ſ.loci delicti.ſm eũ ꝑ hoc gl.ẽ ordinaria.in.c.j.in gloſ.tpale.de
foro cõpe.in cle.d.Cy.t3 oppoſitũ ꝙ puniet ſm ſtatutũ ꝓpriũ,
q2 h3 inde offiũ ⁊ iuriſditionẽ ⁊ formã.⁊ ꝓbat hoc.q2 ſi inq̃ratur
de delicto cõmiſſo in eccleſia ꝑ iudicẽ ſecularẽ certe nõ puniet
ſm ius cañ.ſed ſm ius ciuile.⁊ ſic ſeruat formã.l.ſibi date.⁊ tñ

a ¶ Ad locum. Uide tu.dom. Alex.de imol. ⁊ Pau. de ca. i.l.d di.§.ꝙ ꝙ. ff. de condi.ob cauſam.⁊ eundem Bal.in.c. fi.de prob.feu. ali. per Fede. verſ.quero an vaſalli.

b ¶ Extra territoriũ. Uide oīno. d. Alex. de Imo. hic ⁊ Paul.de caſt. ⁊ Frã. ar.in.l. cunctos.C. de ſum.tri.⁊ Fel. in.c.cum a nobis.de ſen.exc. ⁊ Fede. de ſen. in cõſil. ij. vbi t3 ligare.⁊ do. Alex. de imo. in cõſi.iij.j.parte.⁊ Jo.de lig. in trac. de ſen. excom. verſic. cõſequenter q̃ritur quid. v̄ſ. examinãdo an ſtatuta.

c ¶ Aggrauãt. Adde tu Fel. in.c.ſicut.in.j. col.ver.glo. in ver.adulterio. de teſti.

UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK PADERBORN

iſtud delictum erat cõmiſſum extra locum iuriſditionis ⁊ al
legat Cy. ꝑ caſu i aut. vt liceat mat. ⁊ auie. §. fi. C. de adul. aut.
ſed quis. ¶ Sed quomodo tunc rñdet ad. l. ſaccularij. §. ſunt
quedã. rñ. qd ibi procedebatur in loco delicti hic alibi. nã cum
pena ſtatuti porrigatur ad delinquentẽ extra, ſm eum ergo il
la pena dꝫ imponi. ſed audi in quo eſt difficultas, qꝛ ſm hoc ĩ
deciſione cauſe nõ expectamus locũ delicti. ſed rñdeo ꝙ imo:
qꝛ cum ſtatutũ extendat ſe ad locũ delicti ibi ex eo ſtatuto ſub
ditus ligatus fuit. ⁊ ibi viguit ſtatutũ quo ad eum ſic. ergo di
uerſi iudices diuerſis legibus habẽt ꝓcedere vnuſquiſqꝫ ſm
ſuum ſtatutũ. ⁊ melior erit conditio occupantis ſm Cy. ſꝫ hoc
vltimum dic vt no. Jac. de bel. C. vbi de crimine agi opꝫ. l. j. in
q. per eum diſputata. vbi determinat Jac. de bel. ꝙ vterqꝫ dr
offenſus. ⁊ ꝙ occaſione vnius delicti poſſit exbanniri de plu
rib⁹ locis. ſ. de loco originis ⁊ delicti. qd not. eſt ar. ad hoc. l. ij.
C. de ſpõſa. ⁊ idem tenet Bal. ſ. vbi de cri. agi opꝫ. l. j. in. q. cõ
trarium ſentit in. l. iij. ſ. de of. pſi. ⁊ ibi expreſſe cõtrariuꝫ tꝫ. d.
Guli. de cu. ¶ Sed no. ꝙ Cy. etiã aliter ſentit in. l. iſta in lect.
mẽbranarum. circa qd videre potes. q. diſputatam per. d. Zil.
5 Mccclxxxij. in ciuitate Padue. ¶ † Quo ad. v. pũctũ an ſub
a ditus poſſit citari extra territoriũ [a] mittendo nunciũ vel epi
ſtolam ⁊ vr primo ꝙ non. per. l. noſtram. nã ſicut iudex eſt pri
uatus extra territorium. ita nuncius eſt priuatus extra terri
torium ⁊ nõ eſt nuncius publicus nec habet autoritatẽ citãdi.
ar. ſ. de of. procon. l. ij. §. fi. preterea extra territoriũ iudex non
poſſet citare nec monere per ſeipſum. vt. l. fi. j. rñ. ſ. de of. pf. vr.
ergo per alium maxime: qꝛ referendo citationẽ ad ius iudex
citat non nuncius. vt. j. de manu. vindi. l. pr ex prouincia. verſ.
ceterum. Preterea qñ citandus, eſt extra territoriũ certa for
ma eſt data a iure ꝙ ad literas iudicis cognoſcentis trãſmiſ
ſas ad iudicẽ vbi degit per illũ iudicẽ citetur. vt in aut. vt nul
li iudi. §. ſi quis vo comprehẽſoruꝫ. pre. ad hoc facit. j. de eo ꝙ
cer. lo. l. j. de foro cõp. c. Romana. §. cõtrahẽtes. li. vj. d reg. iu.
paſtoralis. in cle. vbi vr expreſſum. ad idẽ. ſ. de bo. aut. iu. poſ.
l. cũ vnus. §. is qui. In cõtrariũ vr expreſſum. C. de epiſ. ⁊ cle.
l. oẽs. §. ſi vero apparitor. ⁊ C. de of. prefec. vrb. l. qd ꝓmulgat.
Preterea actus citãdi prout explicat a nũcio, nõ eſt actus iu
dicialis. vt. j. de iu. l. fi. ergo põt vbiqꝫ fieri ſicut vbiqꝫ dñs ri
matur pro ſuo ſeruo fugitiuo. vt. j. de ſer. fug. diuus. ⁊ fratres
vbiqꝫ capiũt apoſtatam. vt. C. de decur. l. gñali. ⁊ C. vbi qs de
cur. vel cohab. l. j. ꝑterea iſta citatio prout eſt quedã intimatio
nõ requirit partiũ informationẽ. vñ põt extra territoriũ fieri.
vt. ſ. de of. pf. vr. l. fi. ij. rñ. ĩ hac. q. ſunt opi. tñ. d. Cy. diſputãdo
tenuit ꝙ valeret citatio. qꝛ qd reſidet in iudice eſt explicatum
intra territoriũ. itẽ ⁊ id qd erit explicãdũ a parte corã iudice
refert ſimiliter ad intra territorium: vñ cõſiderato fundamẽ
to ⁊ fine dicendũ eſt ꝙ tenet citatio ſm Cy. ꝙ credo verũ. Nõ
ob. l. cũ vnus. §. is qui. qꝛ ibi nõ loquit in citatione ſed in exe
cutione facti. Et ſi citatio haberet ſecum annexam quandam
executionem. ſicut eſt citatio rei ex qua perſona capitur, iſtud
non poſſet fieri extra territorium. vt in. d. §. is qui. arguẽdo de
captura rei ad capturam perſone. vt extra de verbo. ſignifi. ex
parte in xpo. ⁊. j. de edil. edict. quid ſit fugitiuus. §. idem Cel
ſus. vnde talis captus prius debet relaxari antequam proce
datur vlterius: quia cum ſit ſpoliatus quaſi libertate dꝫ ante
omnia reſtitui ad hoc facit qd legitur ⁊ not. de verb. ſig. l. qui
neqꝫ. ⁊ facit. l. j. j. de requi. reis. ¶ Quo ad. vj. punctũ ſi vnus
iudex hꝫ iuriſditionẽ maiorem alter minorẽ: qꝛ emerunt red
ditus iuriſditionis a dño territorij. an penã vnius delicti di
uident inter ſe vnus mulctãdo quantũ patitur ſua cõmiſſio,
alius ſupplẽdo quatenus deeſt: Reſpondeo, ꝙ ſit iſta diuiſio
ſm Cyn. ꝓpter ſingulare intereſſe ipſorũ iudicũ. alle. l. ij. C. de
ſpon. Ego dico ꝙ iudex qui pretẽdit ſingulare intereſſe nõ vi
detur iudex cõpetẽs. vt no. j. ad muni. l. j. in prin. ſed ſi hoc po
teſt opponi, non vult dñs vel rex ꝙ opponatur. ſatis põt de
fendi opi. Cy. ⁊ Pe. vnum tñ abſurdum eſt hic, qꝛ de eo facto
hic cognoſcitur per diuerſos J. l. licet. §. fi. nau. caup. ſtabu. de
ſepul. vio. l. ſepulchri. cum ſimi. niſi dicatur ꝙ iſtud eſt, qꝛ non
proceditur ordinarie ſed arbitrarie: quaſi per modũ mulcte.
vt. d. l. ij. C. de ſpon. ¶ Quo ad. vij. ponamus ꝙ vnus emit a re
ge redditus vnius mẽſis: ⁊ alter emit redditus ſequẽtis. ⁊ vl
tima die primi mẽſis eſt cõmiſſuꝫ maleficiũ. vnde primus em
ptor non potuit facere punitioneꝫ propter breuitatẽ tẽporis.
ſecũdus facit punitionẽ. cuius erit iſta pena. hic obligatio eſt
inchoata tpe primi. cõdẽnatio eſt facta tpe ſecũdi. dicit Cy. ꝙ
applicabitur primo, quia ius erat ei queſitũ. ⁊ hoc. per. l. que
cunqꝫ actiones. de act. ⁊ obl. ego allego ad hoc. l. is qui in pu
teum. §. ſi poſtea. j. qd vi aut clam. ¶ Et faciunt hec ad. q. de
ſindico ſi vltima die ſui officij eſt cõmiſſum maleficiũ qd per
formã ſtatuti debeat denunciari infra octo dies ſub certa pe
na vtrum illa neceſſitas denunciandi incũbat nouo ſindico,
in cuius tempus incidit dilatio ſtatuti, an incumbat ſindico
veteri. ⁊ dico quod incumbat ſindico veteri: quia in perſona
ſua cepit obligatio que non tranſfunditur in ſucceſſorem in
officio. vt. C. de decur. l. prouidendum. ⁊ argu. C. vt cauſe poſt
puber. adſit tutor. in rubro et nigro. Expedita eſt notabiliter
hec. l. cum omnibus que dicunt doct. ⁊ hec de iuriſdictione di
cta ſufficiant. Bald.

a ¶ Extra territoriũ. Vide ta late Feli. in c. licet. de foro cõpe. poſt pn. in ver. tu vero ſequere. cũ pluribus ſeq. vbi plene an ⁊ qñ poſſit ⁊ quando non.

b ¶ Hoc edictum. Concordat tex. in. c. cũ omnes. extra de conſtit. tex. in. c. pro illorum. de foro comp. tex. in. l. cuꝫ in eo. j. de pac. in l. cum heredi tas. j. d admi. tut. ⁊ ibi Alb. de roſa.

Additio Baldi.

Extra territorium. Iudex non poteſt exce
dere metã ſue iuriſditionis reſpectu loci vel ſum
me. ſi excedat inobediẽtem non obligat. h. d. vide
Inno. de offi. leg. nouit. Arch. de cõſti. vt animarũ. in gl. hoc
habes vbi omnino vide, ⁊ Inn. de fo. cõpe. verũ. ⁊. c. poſſunt.
vide per Guli. C. qñ prouoc. non eſt neceſ. l. certa ratione. vide
qd no. in. c. j. de ſequeſt. poſ. in cle. ij. Conceſſum eſt alicui ꝙ nõ
poſſit excõmunicari ab epo. vtrũ poſſit per cõſtitutioneꝫ epi.
Dicit Arcih. ꝙ ſic. nõ qꝛ ab epo: ſed a canone tũc excõicatur.
de conſti. c. j. li. vj. vide Inno. in. c. ſignificaſti. in mag. glo. Cy.
C. de inceſt. nup. l. qui cõtra. in fi. C. de nup. imperialis. in. j. q. ⁊
l. ⁊ ſi contra. ⁊. l. ſi vicinus. ⁊ de interdic. matrimo. l. fi. ⁊ p Cyn.
C. de ſacroſan. eccle. priuilegia. ⁊ extra qui fil. ſint leg. c. per ve
nerabilem. ⁊ per Cyn. de ſecun. nupt. l. j. in vlti. q. ⁊ Cyn. C. vbi
pet. tut. l. j. ⁊ de admi. tu. l. fi. §. j. ⁊. l. diuus. de tut. ⁊ curat. da. ab
his. per Pe. ⁊ eo. titul. pupillo. per Bart. ⁊ Cyn. C. de predijs
mili. l. ſi predium. in lectu. ⁊ in addit. ⁊ per Inno. de priuileg.
paſtoralis. ⁊ Archid. x. diſtinc. lege in addit. que incipit adde
ſed nonne. ⁊ in alia addit. que incipit adde dicas. ⁊ ea. diſtinc.
imperium. in addi. que incipit adde videtur. ⁊. xxj. diſti. decre
tis. in additio. que incipit adde ex eo. ⁊. lxiiij. diſtin. in ſynodo,
ad finem. per Archid. ⁊. xcvj. diſtin. bene quidem. in gloſſ. di
cas. ⁊ ea. diſtin. c. peruenit. Archid. vide Arch. ij. q. j. entheuꝫ.
in gloſſ. per hoc. iij. q. vj. vbi ſemper. per Arch. in fin. ⁊. lxxxix.
diſtin. iudicatum. per Archi. ad fin. vide qd not. in. l. ij. in fine.
C. de conſti. pecu. ⁊ in. c. diſpendioſam. de iudi. in clemen. vide
Archi. vj. q. iij. placuit. xj. q. j. clericus. in vlti. addit. xvj. q. j. in
canonibus. xxij. q. v. hoc videtur in mag. addit. Bald. ¶ In
gloſſ. ij. ibi: ſiue dicas. hic quare quis dabit clericum tutorem
laico. dic qd ſimul habent cõuenire iudex eccleſiaſticus ⁊ ſecu
laris. vt not. Cyn. C. de epiſco. ⁊ cle. aut. preſbyteros. in addit.
⁊ tangitur illud de atilia. tuto. ⁊c. §. nos autem. ¶ In gloſ. fi.
ibi, ſed quid. vide. ij. q. vj. §. diffinitur. verſicu. item cum ibi: nil
valere. qꝛ nec proceſſus valuit: qꝛ nec iudex fuit. Bal. Ibi, l. in
hoc iudicio, ibi deceſſus, hic exceſſus. ibi nõ vitiatur: ſed illud
in indiuiduis hoc in diuiduis nõ ratione rei petite, ſed ratio
ne inſtantie, ⁊ etiam ipſius ſententie ſecundum doct. ¶ Ibi. l.
ſancimus. Ibi non conſtat de exceſſu. ¶ Item loquitur in di
uiduis. quid in facto: dic idem qd in dãdo ſi habet certã quã
titatem vel naturam per ſe vel per relationẽ ad aliud. Si in
certam procedit ratione dubij. Ibi. l. ampliorem. §. fina. Sed
ibi emerſit augmentum lite pendente. ⁊ ideo iudex habet pote
ſtatem tanquam ſuper emergenti. ⁊ dic de hoc vt no. ſ. eo. l. fi.
idem. per Guli. vide illud ratione dubij ⁊ adde per Guli. eod.
titul. l. in offerendo. vide Innocen. de conſtitutionibus. cum
omnes.

¶ Quod quiſqꝫ iuris in alium ſtatuerit vel ipſe eo obti
nuerit vti, iure vtatur. Rubrica.

¶ In rubrica, ibi, ſtatuerit. ſuppleas, vel ſtatui fecerit.

1 ☞ Equum, ex iniquo, naſci dicitur.
2 Statuta ligant ſtatuentem.
3 Rectores terrarum ⁊ prouinciarum ſtatuta facere poſſunt.
4 Statutum ponitur duobus modis.
5 Beneficium iniquum, in beneficiatum retorquetur.
6 Sententia lata per dolum iudicis, an ſit ipſo iure nulla.

b Hoc edictum. [b] Iſta lex diuidi
tur in duas par
tes, quia primo cõmendat edictum, rationeꝫ
commendationis aſſignans. ſecundo ponit
verba edicti. ſecunda ibi, q magiſtratũ. Iſta
ſecunda ſubdiuidit in duas. qꝛ primo ponit
primũ caput edicti de ſtatuente. Secundo ponit ſecundũ ca
put edicti de impetrãte. Secunda ibi, ſi qs apud. ⁊ durat vſqꝫ
ad. §.